

پہیفہ کانی دیوار

پہیڤه كانى ديوار

كاروان عهبدو للآ

رؤمان

خانه‌ی موکریانی بزرگ چاپ و بلاژکردن‌هوه

● په‌یقه‌کانی دیوار

● بابه‌ت: (رژمان)

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: سه‌نگهر دلاوه‌ر

● به‌رگ: رژمان

● ژماره‌ی سپاردن: (۲۷۱۵) له‌سالی ۲۰۱۳

● نرخ: (۳۰۰۰) دینار

● چاپی په‌که‌م: ۲۰۱۳

● تیراژ: ۷۵۰ دانه

● چاپخانه‌ی موکریانی (هه‌ولیر)

زنجیره‌ی کتیب (۷۸۴)

مالپهر: www.mukiryani.com

نیمه‌یل: info@mukiryani.com

گرینگ نه بوو پاش که میکی دیکه چیمان به سهر دی، ئیمه
 ده بویه به زووترین کات تهو شوینهی لپی وه ستابوین جیهیلین و
 به بی ئاوردانه وه به کراست به نشیوه که دا شوړینه وه. ده بویه ته نیا
 سهیری بهر پیی خومان بکهین و له ریگا سهره کییه که دوور
 بکهوینه وه. شوینه که ناوچه یه کی شاخوی بو، ته گهرچی
 سه فهره که مان له وه رزی هاوینیشدا بو، به لام تهوی زور سارد بو،
 ههر له زستان ده چوو. زه ویه که هینده تهر و شیدار بو، ههر چون
 پیمان دابنایه به تویه له قوریکه وه خلیسکمان ده برد و بو ماو یه که
 به قونه خشکه ده چوینه خواری. ههر چوند زووتر له نشیوه که
 رزگارمان بویه، له تارمایی مهرگ دوورتر ده که وتینه وه. دلان
 به وه خو شبوو دوی که میکی دیکه ده گهینه تهو دیو سنووری
 ولاتیکی دیکه. به دۆلکی ته و نده در و عاسیدا چوینه خواره وه،
 ته گهر له سهره تا وه بانزان بیایه ته و نده قول و مه تر سیداره، ههر گیز
 سه ره پویی ئاوامان نه ده کرد و ده رگای تهو دنیا نادیداره مان
 نه ده کرده وه، به لام چ بکهین؟ ئیمه ناچار بوین به شوینیکی ئاوا
 برۆین، تازه ده بویه ملی تهو ریگایه بگرینه بهر که نه مانده زانی له
 کوپوه کوتای دی. به نیگه رانییه کی زوره وه وه که تهوی له

پيشبرکيني هه لاتندا بين، بۆ دواچار بهر له وهى روو له دۆله که بکهين
 سهپىرئى ئهو هاوړپييه مان کرد، که ئيمهئى هيئاپه سهر سنوور، ئهو
 ئه گهر چى به نيگه رانييه وه چاوى برپيوه ئيمه و دۆله هه زار به
 هه زاره که، به لام دهپه رينه وه. ئيمه به شيويهك به نشيوه که دا
 دهچووينه خوارئى، دهتوت له وه دلنيا بووين که کۆمه له که سيك به
 دوامانه وهن و راومان دهئين، ئيمه به هه موو هيژمانه وه رووه و دۆله
 عاسيکه غارمان ده دا. هه رچهند له سنوورى ولاته کهئى ديكه نيژيك
 ده بووينه وه، وامان ده زانى له دۆزه خه وه راده کهين و دواى نهختيئى
 ديكه ده گهينه به هه شت! من دهستى خيژانه که مم گرتبوو، ده بواپه
 زۆر ناگادارى بم. هاتنه خواره وه له دۆليكى وا سهختا ناگاييه كى
 زۆرى گهره كبوو، به تاييه تى بۆ ئهو. خيژانه که م جگه له وهى
 دووگيان بوو، ئهو رۆژه زۆريش نه خۆش بوو. هه رچۆنيك بوو به په له
 و قونه خشكى بى ئهوئى هيچ ئاورپك بدهينه وه گه يشتينه خواره وه.
 من پيش هه موويان گه يشتمه نيژيك ته لدره که، ته كانيكى زۆرم داپه
 خۆم و برپك له ته لدره که م هه لداپه وه. به چاو به خيژانه که مم گوت
 (زووكه برۆ ئه وديو)، ئه گهرچى بۆ ئافره تيئى سكه پر كه ميك زه جمهت
 بوو ئهو كاره بكا، به لام له چاو نوقانيكدا چووه ئه و بهر. ئه وانى
 ديكه ش به په له په رينه وه. من كه دواين كه س بووم هيشتا نيوهى
 جه ستم هه ر له ژير ته لدره که دا ما بووه، گويم له كۆمه ليك سه داى
 تيكقزقز او بوو، زايه له كان دهتوت له ئاسمانه وه داده به زينه سهر

زهوى، هەر له وه دهچوون كه سيك راوه دوو بنين. له ماوه يه كى زور
 كه مدا بهر له وهى له ته لدره كه رزگارم بى، چەند سەربازىك بە خۆيان
 و سەگ و ئۆتۆمبىلە كانيان گەيشتنە سەرمان. ئەوهى له
 سەربازەكان زياتر ئيمەى تۆقاند و بىئومىدى و ترسى زورى پى
 گەياندين، سەگە هارەكانى نيو دەستى سەربازەكان بوون. ئەو
 سەگانه به قەد هەموو سەربازەكان هەرەشەى گرتن و مەرگ و
 ئاوديو كردنە وهيان لى دەكردين. ئەگەر ئەو سەگانه كۆنترۆل
 نەكرا بوونايە، گومانى تيدا نەبوو، ئىستە داستانه كه ليرە كۆتايى
 دههات. من وهك ده ليين له هەردوو دينە كه ببووم، نيوى جهسته
 له و بهر و نيوه كى ديكەم له مەبەر. تەنيا پىلە قەيه ك دەيتوانى
 چارە نووسم بختە مەترسى و خىزانە كەشم لى دوور بختە وه. من
 ويستم بهر له وهى ئەوان كارىكى ئاوام له گەلدا بكەن، هيندىك زياتر
 بخزيمە ئەو ديو، بەلام هەر زوو رايانگرتم و وهك توييك كه وتمە ژير
 رهجمى پۆستالى ئەفسەرىك. خىزانە كەم له و بهر هاوارىكى لى هەلسا،
 دياربوو بهو هاواری دهيوست پييان بلى، كه من له گەل ئەودام.
 ئەفسەره كه به توورە بوونىكى له رادە بەدەر رووى له من كرد و چەند
 شتىكىشى پىگوتم. من تەنيا بە سەروسيما و ئاماژەكانى دەستى
 ئەفسەره كه، له وه تىگەيشتم، كه چۆن هاتوومه دەبى بە هەمان
 رىنگاش بگەریمە وه. لەپر خىزانە كەم لەپرمەى گريانى داو خوى
 گەيانده ئەفسەره كه، بە دەست تىي گەياند، كه من هاوسەرى ئەوم.

ئەفسەرەكە قورسايى پۇستالەكەي لەسەر جەستەم كەمكردەو و
 بەچاوپىيى وتم، كە خىرا لە تەلدركە بىمە دەرى و ھەستەم سەرىي.
 مەن سەرىيىكى خىزانەكەم دەكەم، ەك ئەوھى تازە روخسارە قوراويى
 و جلوپەرگە دراويىيەكەي و دەموجاوە روشاويىيەكەي بىيىم. ويىستەم
 لىيى نىزيك بىمەو، كەچى ئەفسەرەكە، بە ئىشارەت لە سەربازىيىكى
 گەياندا، كە مەن بباتە لاي يەكئى لە ئۆتۆمبىلەكان، خىزانەكەشم
 بەرەو كۆنە جىيىيىكى ەسكەرى بىەن. مەن بئى ئەوھى ھىچ قسەيەك
 بكەم، دەستەم بۆ گىرفانم دەبەم و ئەو نامەيەي كە بەر لەو
 پەرىنەوھىيە پىيان داووم دەردەھىيىنم و دەدەمە دەست ئەفسەرەكە.
 ئەفسەرەكە تەنيا بە تىلەي چا، لە نامەكە رادەمىنى و دەداتەو
 دەستەم و بە پەنجەش ھىما بۆ سەربازەكە دەكا، كە سواری جىيىيىك
 بكا. ھىشتا سواری ئۆتۆمبىلەكان نەكرايوين، بە پارچە قوماشىك
 رووناكى لە چاوى ھەمووان دەپرن. مەن ھەست دەكەم ھەموو شتىك
 لەم وجودەدا دەبىتتە دوو پارچە، سات و رۆژەكانى زيان ھەمووى لە
 يەك دەچن. ھەر لەو شوئىنەي پەرىمەو. ئەفسەرەكە بۆ خۆي نىزيك
 بۆو و دەستى گرتەم و بردمىيە نىو جىبەكە. لەو تىنەدەگەيشتەم
 جياكردنەوھى مەن و خىزانەكەم ھۆي چى بوو. ئەو چاوبەستەنيان چ
 نىيازىيىكى بەدواوە بوو. چ سەختە ئەگەر خىزانەكەشيمان والى كەردبى.
 ئەو لە زيانيدا زەھمەتى و لىقەومانى واى نەبىيىبوو. زۆر دەترسام
 بەرگەي دوورخستەنەوھى لە مەن و ئەو بئى تاقتىيە نەگرى. ئىمە چ

بزاین بهو شیوهیه هه‌لسوکه و تمان له‌گه‌ل ده‌کری. من خۆم دروست به
 پێچه‌وانه‌وه بیرم ده‌کرده‌وه، وا ده‌هاته بهر چاوم که شه‌ودییو سنوور
 پێشوازییه‌کی گهرمان لی بکری، شه‌وانه‌ش که بهر له شه‌مه‌به‌هه‌مان
 ریگادا په‌رییونه‌وه، هیچ شتیکیان له‌و ناخۆشی و زه‌حه‌تیانه‌ بو
 که‌س باس نه‌کردبوو. بۆیه هه‌قم بوو له‌وه بترسیم نه‌وه‌کو بریاریکی
 خیرا بدنه‌ و بمانی‌نه‌وه شه‌م دیو سنوور. شه‌و کات کاره‌ساته‌که‌ بو
 به‌دبه‌ختیکی وه‌ک من گه‌وره‌تر ده‌بوو. هه‌موو شتیکی دووباره
 ده‌بووه، بو نا؟! شه‌ی شه‌وه نییه‌ وه‌ک جاری پێشوو به‌ چاوبه‌ستویی
 په‌لکیشی نیو تاریکیمان ده‌که‌ن؟ شه‌و جلویه‌رگه‌ خاکی پۆشانه‌ی
 ئیسته‌ و شه‌وانه‌ی دوینی که‌ راپێچی زیندانیان کردم هه‌ر له‌ یه‌کدی
 ده‌چن. شه‌وانه‌ی که‌ بهر له‌ دوو سال له‌ زیندانیان ئاخیم، هاوشیوه‌ی
 شه‌وانه‌ بوون که‌ ئیسته‌ بو شوینیکی نادیار ده‌مانگوازنه‌وه. من له
 ساتیکی وادا وه‌ک شه‌وه‌ی شه‌وه‌ قه‌ده‌رم بی، هیچم پی نه‌ده‌کرا،
 چونکه‌ نه‌مه‌زانی چیمان لی ده‌که‌ن و بو کویمان ده‌بن. دیمه‌نی شه‌و
 ئۆتۆمییلانه‌ی که‌ ئیمه‌یان خسته‌ نیوییه‌وه، دروست له‌و
 ئۆتۆمییلانه‌یان ده‌کرد که‌ ده‌چوونه‌ به‌ره‌کانی شه‌ر. شه‌وه‌ی که‌ زۆر
 تووشی شه‌ه‌زانی کردم، چاوبه‌ستن بوو... شه‌و کاته‌ش هه‌ر وابوو، به‌ر
 له‌ دوو سال بو چاره‌سه‌ری نه‌خۆشییه‌ک چووبومه‌ ئیران، په‌لکیشی
 نیو پیکاییکیان کرده‌وه، خیرا به‌ پشدینه‌که‌ی خۆم چامیان
 به‌ست. من شه‌و کات به‌ر له‌وه‌ی بگیرییم له‌ به‌رده‌می دوکانی

هاورپييه كم وهستا بووم، بېرم له وه ده كرده وه له يه كدوو روژي دادی بگه رپيمه وه ئه وديو. له پر ئوتۆ مبيلايك به خيړاي هات و له به رده مي دوكانه كه وهستا، دوو چه كدار به په له دابه زين و رووه و ئيمه هاتن. من زور به خيړاي له وه تيگه يشتم، كه ئه و دوو چه كداره تاييه ت بو ئيمه هاتبون. همر زوو داواي ناسنامه و مؤله تيان لي كردين، بي هيچ پرسيار و وهلاميك من و يه كي له هاورپيكانميان وه پيش خويان دا. من نه گه رچي هينديك له زماني فارسي تيده گه يشتم، كه ميكيش قسمه پي ده كرد، به لام خوم له پرسياره كاني ئه و دوو چه كداره گيل ده كرد. چونكه شاره زاييه كي ته واو يشم له و شاره نه بوو، نه مده زاني به چ شه قام و كولاينكدا تيده په رين. گويمان له دهنگي خه لك ده بوو، به لام پاش كه ميكي ديكه ئه و دهنگانه ش نه ده مان، وه كه ئه وه ي پيكابه كه به جاده يه كي چولدا رت بي، له ده ورو به رماندا هيچ شتيك نه ده بيسترا، له پر خيړاي هاژوشتنه كه كه م بزه، شوفيره كه دهنگيكي ليوه هات، من تيغه گه يشتم، چي گوت، به هاورپي كه مم گوت:

- ئه ري چي گوت؟

له بهر ئه و شه پيا زلله يه ي به ته پلي سه رم كه وت، گويم له وهلامي هاورپي كه م نه بوو چي پي وتم. ئيمه خو چاومان به سترابووه، كه چي ئه و شوفيره به هيژي دهسته كاني سه ري هه ردوو كمانی نه وي كرد. من نه زماني بو وا ده كا، به لام له و كاته دا له شويينيك وهستا،

بانگی یه کیکی کرد. گویم له کردنه وهی دهر گایه کی گه وره بوو. زهینم بۆ ئه وه چوو، که ئه وه رهنگی بۆ دهر گای دهر وهی زیندان بی. ههر له و شوینه داوی که میك وهستان، ئیمه یان هینایه خواری. که سیك دهستی منی گرت، له سه رخۆ رایچی شوینیکی ده دام. بۆ من دنیا هه مووی قه ترانی بوو. جه سته م ده تگوت به دهر له ئیراده ی خۆی رووه و خالیکی دیاریکراو ده چوو. چه ند جاریک، کورته نشیو و هه ورزبان پی کردم. له شوینیکی وه ستاندمیان. که سه که داوی لی کردم پیلاره کائم دا که نم. من تیگه یشتم، به لام خۆم له گیلی دا. ههر که زانی تیی ناگه م، به کوردی پیی وتم. ئه و کات پیلاره کائم دا که ند. منیان له شوینیکی ژووره که دانیشتانند. که سیك وه ک لی کۆله ر بی، به خیره اتنی کردم. من هیچ کاردانه وه یه کم نیشان نه دا، چونکه نه مده ویست له وه تیگه ن که من هه ندیک فارسی ده زانم. سه یروو ساتیکی که می نه برد، دنیای ژووره که کوشومات ده هاته بهر گویم، وه ک ئه وهی له بیابانی کدا فرییان دابم. نقه و پیخوست و هه ناسه ی هیچ که سیکم نه ده بیست. ترسیک ههر له و ماره ده چوو، خیرا خۆی بکا به نیو قه له شتی به ردیکدا، به نیو گیاندا هه لگه را. له ناخه وه ده نگیکی قه به ی عاسیبوی نیو خه رهندیکم گوئی لی بوو. هاواریک هاته بهر گویم، ههر له هاوار و پارانه وهی که سیکی ده کرد له سه ره مه رگ دابی. من وامده زانی له و ژووره دا که ساتیک هه ن، چاوه رپی ئه وه ن، ره فتار و گوفتاریکم

لیّ به دی بکهن. ههستم ده کرد هه هه موویان بو ساتیک
 هه ناسه یان له خویان بریبوو. چاویان له نیو جهسته مدا چه قاند بوو.
 من هیچم نه ده بیینی، به لام قورسایی هه موویان به سه ره شه وه
 بوو. له نیو شه و تاریکییه چر و خهسته دا، ده موچاوی زه به لاهی پر
 خویینی شه وانم ده دیت. ده مدی که چۆن، په نجه شه ستور و به رد
 ناسا کانیاں به ردین و سیمله تیکچر ژاوه کانیاں داده هیئا. من
 چاوه پروانی شه بووم، زله یهک، پیله قه یهک، تفتیک، به نیو چاوانم
 بکه وی، که چی شه وان هه ره له بیده نگیدا مابونه وه، هه ره بیته ست و
 بینقه بوون. له نا کاو شه مجاره یان، ده نگیک وه کوله تیغیک رۆچووه
 گوچکه کانم. له گه ل نازاری ده نگه که راجه نیم. گویم لیوو شه
 هاوړیبه ی، که له گه ل من گیرابوو، له شوینیک دیکه دا، وه
 شه وی له و دیوی ژورده که ی من به سترایته وه، هاواری ده کرد.
 دیمه نی لیډانه که یم ده هاته به رچا، سه روسیمام وا ده بیینی، که چی
 په نجه ی زله کانی پیوه دیاربی. پیده چوو، به نانقه ست له و دیو
 ژورده که م نازاری بدن، تا کو به هاواری شه، من بترسیئن. له وه
 ده چوو شه شوینه ی منیاں لیّ دانا بوو، ژوریک بی و
 په نجه ره که شیاں بو شه مه بهسته کرد بیته وه، که گویم له هه موو
 شتیک بی. گویم لیّ بوو که چۆن دوا ی هه ره زله یهک، که میک
 ده وه ستان. به پرونی ده مزانی چی پیده لین و شه ویش چی
 ده لی... هاوړیبه که م پیده چوو زور به خیرایی بیه وی له ده ست شه

ٺه شڪه نجهيه پرڙگاري بيبي، ٺهوان چهند جاريڪ پٺيان وت: تو
 سيخوپريت! دهزاني سيخوپر چ سزايه كي ههيه؟! من وا دههاته
 بهرچاوم كه له په نجهر دهيهك به سترابيتته وه و كه سيڪيش ناوه ناوه به
 قامچي و شه پازلله بکه ويته ويژهي. من ٺه گهرچي له نيئو
 تاريخيشدا خنڪيٺنرابووم، كه چي له گهل ههر هوارپيكي ٺه و
 هوارپيهه، كه سيڪ به چه قويه كي كول جهسته مي هه لڏه كولي.
 به هه ناسهيه كي تڙي له توره بيهه وه پي دهوتم (ههرچي ههته زو
 بيلي، ٺه گهرنا وهك هوارپيهه كهت ناچار ت ده كه مين بيلي) من له وه
 دلنيا بووم تازه ٺيدي چاره نووسم له مه ترسيدياه، زور زهجه تيشه
 به ٺاساني له دهست ٺهوانه پرڙگارم بيبي. تازه كه وتبوومه دهستيان،
 ٺه و نامه يهش كه له گيرفاندا بوو، هه موو ريگايه كي قورتار بووني
 لي ده گرتم. من بچي ٺه و نامه يهه له و برادره وهرگرت، بؤ ده بوايه
 ٺه مرڙ لي وهر بگرم؟ له وه ده ترسام ٺه و نامه يه شتيكي واي تيڏا
 بي نه توانم ڊاڪوڪي له خووم بکه م. دلنيا بووم له نامه كه دا پريڪ
 باسي من ڪرابوو. ٺه گهر گيرانه كه م سه عاتيكي ديڪه دواكه وتبا،
 نه ده كه و تمه دهستيان. حه تمهن له وه ده چوو ٺهوانه له ميڙبوو بي،
 چاوديري ٺيمه يان ڪرد بي. ده بي ٺاگايان له هه موو هه لسو كه وتي
 ٺيمه بوو بي. من ٺه گهر ٺه و ده قيهه نه چوو بومايه دوڪاني ٺه و
 هوارپيهه، زهجهت بوو وامان به سهه بي... وا پيڏه چوو له هوار و
 تاخ و ٺوفي هوارپيهه كه م (كه له ژوورپيكي ديڪه ٺه شڪه نجهه ده درا)

بېئانەۋى ترسم وېيىم بۇ بەيىنن و تەنگە تاوم بىكەن، من زياتر لە نامەى نېۋو گىرفانم تۆقىبووم، دەمزانى ئىستە دېن و دەرىدېنن و ھەموو شتېك ئاشكرا دەبى. ئەو نامەيە بۇ خۇى سەرەداۋى ھەموو گىرفتە كان بوو. ھەرچەندە ھەولى نىكۆلى لىيىكردن و خۆ لىيىكردنېشم بدابا بۇ ئەوان بىي كەلك بوو. بىرم كىردەۋە، چۆن بتوانم لە دەست ئەم نامە خەتەرنەكە قورتارم بىي؟ دەستىكم لە خۇرا بەرز بۆۋە، كەمىك پىشدىنەكەم لەسەر چاوم لا برد. ھىندىك بەرىپىي خۆم بىنى. سەرم بەرز كىردەۋە. ھەولم دا لەو شوپىنەى كە دانىشتىبووم شتېك بىنىم. كەسىكم نەبىنى تەنيا مىزىك و دوو كورسى، مىزىكى كۆن، ھەر لەو مىزانە دەچوو، كە لە كۆنە چايخانە كان دانراون و تاۋلە و دۆمىنەى لەسەر دەكەن. لە شوپىن خۆم جوۋلامەۋە و ھەلسامە سەر بىي. ھىچ كاردانەۋەيەك نەبىنى، زانىم ئەو ژوورەى لىيان دانام، كەسى تىدا نىيە، پىدەچوو بۇ چاۋەپىكردن بىي. لە درزى نىوان روومەت و پىشدىنى سەرچاۋەكانم، نەرزى ژوورەكەم بىنى. كونى ناۋەرۆيەكەم لە تەنىشت پىچكەى كورسىيەك ھاتە بەرچاۋ. خىرا نامەكەم لە گىرفانم دەرھىنا، بىستم بىخەمە نىۋو كونەكە، كەچى لەيەك لەحزە راپەكەم كۆزى و خىستەم نىۋو دەم. چەند جارېك ھەولمدا قوتى بدەم، نەمتوانى. نامەكە زەھمەت بوو بە گەرۋومدا بچىتە خوارەۋە. بەپەلە دەرھىنايەۋە، خىستەۋە ناۋ گىرفانم. دەستم بۇ گىرفانەكەى دىكەم برد. ناۋنىشانى

هاوړپیه کی دیکم لارو، که له سهر پارچه کارتوونیکې بچووکم
 نووسیوو، نه خشه ی مالله که شیان به قه لوم ره ساس کیشرابوو.
 پارچه کارتونه که م دهرهینا و بله ز خو م شوړ کرده وه و خسته نیو
 کونی تاوهره وکه. ههرزوو کونه که شم به پی دا پوشت. له پر وهک
 ته وهی کومه لیک که س، له یه که کاتدا، له سهر بانیکه وه هه لپه پرن،
 پمب، پمب، پمب، دهرگایان کرده وه و گه یشته سهرم. من
 دهموچاوی ته وانم نه دهرهینی، به لام دهمزانی هاتنیان به و شپوهیه،
 دهی شتیکیان بینیی. ته وان بی ته وهی هیچ پرسیاریکم لی
 بکن، دامیانه بهر پیله قه و شه پازلله. یه کیکیان به په نجه
 ناسینه کانی، گوچکه یه کی راکیشام و وتی: (سه گباب... چیت
 خوارد؟!) من وهک ته وهی له هیچ شتیکی تینه گم، لیوه کانم لیک
 نه ترانندن، ویستم بلیم (دهمه ویست جگهره یه که بکیشم)، به لام
 نه موت. ته وان وهک ته وهی دلنیا بن، که شتیکم قوت دابی،
 به ناچار ی پشدینه که یان له سهر چاوم لادا. یه کیکیان که گه نجیکی
 ره شتاله ی به ریش و سمیل بوو، به ئیشاره ت پی و تم "ته وشته چی
 بوو قووت دا؟" منیش ههر به ئامازه تیم گه یاند، "هیچم قوت
 نه داوه، ویستم جگهره یه که بکیشم" له وده مه نامه که ی له گیرفانم
 دهرهینا و به خنده یه کی پر له جوین و سوو کایه تی پی کرده وه پی
 وتم:

- کوری سه گ دهرتویست تم نامه یه قوت بدهی؟! -

منیش بۆ ئەوەی ئەوە تى بگەن، كە ههچم قوت نەداوه، چەند جارێك هەر بەزمانى كوردى سویندم بۆیان دەخوارد. سەرم بۆ ئاسمان بەرز دەكردهوه، كەچی ئەوان نەك هەر باوەرپیان بەقسەكانى من نەدەهات، بگرە یەكێكیان بەگالته پینكردن و پیلارهوه لیم نیتیک بۆوه و وتى: (كام خوا، ئەوەى من یاخۆ ئەوەى تۆ؟! من ههچ وهلامیكم نەداوه، ههستم كرد كار لەكار ترازاً. خۆم وهك كەسیكى بەدیلكیراوى نیو شەرێكى سەخت هاته بەرچاوه. قورساییهك هه موو جهسته می داگیرکرد. بەله هه ورێكى خهستی قهترانى ژوورهكەى داپۆشى. لهو ساته دا هه رچی له ویدا بوو وهك خۆى نەمایه وه. هه موو ئەوانه ی له ژووره كە دا بوون له به رچاوم بوونه كۆمه لێك بالنده ی ترسناك، كه له ههچ بالنده یه كى سه رزه مین نەده چوون. هه ریه كه و دوو بالی له موو خولقاوه، دهن دوکیكى تووره، دوو چاوی پر له خوین. چوار قاچی توندوتۆڵ. هه موویان پیکه وه وهك مرۆف ده یانقیژاند، چاویان له دور چاوه كانم ده چه قاند. ئەو میژ و كورسییانه ی له ژووره كه بوون، ره پ و راست ببوونه سیداره. هه موویان به قاچه كانیان به رزیان كرده وه، خستیمانه سه ر سه رى خۆیان. به و قیژه ترسناكه یانه وه منیان راپیچی دهره وه كرد، فرییان دامه پشته ی پیکاییك. دووان له و بالنده وه حشه تناكانه سه ركه وتن. هه رچه ند هاوارم كرد (چیم لى ده كه ن بۆ كویم ده به ن؟) گوئیان پینه دام. ئەوان ده یانزانى ده چنه

کوی، منیش هر ئەوەندەم دەزانی، لەوی دوورم دەخەنەو. لە
 پشتی پیکابه که لەسەر سکا کاشابووم. وەک مردوویک فریدرامە
 نیو ئۆتۆمبیلێک، ناوہ ناوہ هەستم دەکرد پیلەقەیهک بەپشتەم
 دەکەوی. لەوہ دەچوو دەرەتانی ئەوہم پێ نەدەن بێر لە هیچ شتیێک
 بکەمەوہ. مەبەستیان ئەوہ بوو قورسایێ ترسەکە بەسەر
 جەستەمەوہ بێنی. من ئەو کاتە خۆم وەک مرۆفیک نەدەهاتە
 بەرچاو. دەمزانی لە شتیێک دەچم تەنیا لە مرۆف نەبی. دەمزانی لە
 ئازەلێک دەچم، که لە شەر دۆرانیدیێتی و بەبرینداری کەوتیێتە
 دەست رەقیبەکانی. هەر بەراستی ئەوان ئەو بەلندە درندانە بوون،
 که منیان بە چۆک داھینابوو، منیش ئەو ئازەلە بریندارە بووم
 کەوتبوومە ژێر پیکانیان. که سەیری ئەوانم کرد بینیم لە
 تەنیشتمەوہ دانیشتبوون. بە مێشکم داھات که ئەوان دەیانەوی لە
 شار دوورم خەنەوہ و لەوی هەنجن بە هەنجن کەن و لە دووری
 رینگاکەش فرێم بدن. ئەو چەکانە بە دەستی هەردووکیانەوہ بوو.
 لە بەرچاو بپوونە دوو شمشیر، شمشیرەکان هیندە ساف و
 لووسبوون، سەروسیمای خۆم تیا دەبینی. لە شمشیریکیان نێزیک
 بوومەوہ، لە جیاتی دوو برۆ چوار برۆم بە پشتی چاومەوہ بینی.
 چاوەکانم هەر لەو چاوانە دەچوون، که مەرگ خۆی نیشان دا بن.
 من خۆم لە دیمەنی خۆم دەترسام. دەستیێکم بۆ شمشیرەکە برد،
 چە کدارەکە یەکسەر دوور کەوتەوہ و هاواری کرد: (چ دەکەمی؟!)

ئەوى دىكەيان ھەتا لە تواناي دابوو بە نوکی پۇستالەكەى
 زەبرىكى تىۋەشاندىم. نەمزانی چى بوو بە پشتىم كەوت، بەلام ھەر
 ئەوئەندەم ھەست كرد من لەسەر قەرەوئىلەيەك درىژكراوم و
 كەسىكى جلوپەرگ سىپى بەسەرمەوہىە. بە دىقەت تىي وەرمام،
 دەتوت پىش ئىستە ئەو كەسەم بىنىوہ. خەندەيەكى بۆ فرىدام.
 خەندەكەى پربوو لە سۆز و ھاودەردى. ويستم قسەيەك بەكم،
 زمانى خۆم گرت. (ئەو) دەمى كردهوہ، بەزمانى عەرەبى قسانى
 لەگەل كردم. عەرەبىيەكەى تەواو بە شىۋە زمانى عەرەبى عىراق
 دەچوو. كە قسەى لەگەلم كرد، چەند جارىك ئاورى لە دەوروبەرى
 خۆى دەدايەوہ، پىي و تم: (خەلكى كوئى؟) منىش تىم گەياندى، كە
 ماوہىەكە ھاتوومەتە ئىران بۆ چارەسەر كەردنى نەخۆشىيەكام (من)
 خەلكى كوردستانى عىراقم.. كوردم.. لە خۆرا منيان گرتوہ.. ھەر
 ئەمپۆ منيان گرت و لە ژوررىك داياننام، ويستم جگەرەيەك
 بەكىشم بۆم ھاتنە ژورر، لەگەل ئەوہى لىيان دەدام، دەيان گوت:
 (چىت خوارد، چىت قوتدا؟) دكتۆرەكە ۋەك تەنيا ئەو ئەركەى
 پى پاسبىردرا بى، كە چارەسەرى من بەكا، بى ئەوہى ھىچ
 قسەيەكى دىكە بەكات، دەرزىيەكى بۆ ئامادەكردم، لىم نىزىك
 بۆوہ و داواى لى كردم، كە شەوالەكەم بىنەمە خوارى، بەر لەوہى
 دەرزىيەكەم لىبدا، لىي پارامەوہ تاپىم بلى بۆچى ئەو دەرزىيەم
 لى دەدا، تەنيا ئەوئەندەى وت: (تۆ ماندوويت) وامدەزانى

ده‌یانه‌وی به‌م دهرزییه هه‌موو شتیکیان بو ئاشکرا بکه‌م. زۆر
 ترسام، به‌ دکتۆره‌که‌م وت "داوای چیم لیّ ده‌که‌ن؟" دکتۆره‌که
 به‌سه‌ر وه‌لامی نه‌زانینی خۆی بو چاره‌نووسم نیشاندا. له‌ نیگا بیّ
 ئۆقره‌کانی دکتۆره‌که‌، تیگه‌یشتم که‌ ئه‌وانه‌ به‌ ئاسانی
 ده‌سه‌ردارم نابن. دکتۆر وه‌ك ئه‌وه‌ی نه‌یینییه‌کم پیّ بلّی، له‌و
 کاته‌ی دهرزییه‌که‌ی له‌ سمت دا، سه‌ری له‌ گوێچکه‌م نیزیك کرده‌وه
 و به‌ هه‌ناسه‌، ده‌نگه‌که‌ی دهربری و وتی "خوا پشتیوانت بیّ!" ئه‌و
 قسه‌یه‌ هینده‌ی دیکه‌ ترساندمی. تریه‌کانی دلّی خیراترکرد.
 بواری ئه‌وه‌ی بو نه‌هیشتمه‌وه‌ شتیکی دیکه‌ بلّیم. له‌وده‌مه‌ له
 ده‌رگا درا، بینیم که‌سیکی زه‌به‌لاحی ریشدار هاته‌ ژورره‌وه‌. پسته
 پستیکی له‌ بن گوئی دکتۆره‌که‌ کرد، دکتۆره‌که‌ ره‌زامه‌ندی بو
 قسه‌ و داواکاریه‌کانی دهربری. کابرا یه‌کراست سه‌یریکی منی کرد
 و له‌ چاوه‌کانی خویندمه‌وه‌، که‌ من له‌ گه‌لّ خۆی ده‌با. هه‌رواش بوو
 جل خاکییه‌ ریشداره‌که‌ هاته‌ لام زۆر به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ داوای لیّ کردم
 هه‌لبستمه‌وه‌ و له‌گه‌لی ریبکه‌وم. به‌راستی که‌وتمه‌ ژیر سیحری
 ئاوازی ده‌نگه‌که‌ی. من له‌و بروایه‌دا نه‌بووم که‌سیکی وا به‌و
 نه‌رمونیانییه‌ قسه‌م له‌گه‌لّدا بکا. منیش وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌ هیچ و
 خۆپایی زولتم لیّ کرا بیّ و له‌ میژ بیّ چاوه‌رپی ده‌نگیکی ئاوا
 بووم، یه‌کسه‌ر بوّی هه‌لسامه‌وه‌ و ده‌ستیکیشم خسته‌ نیو
 ده‌ستیه‌وه‌. له‌ ده‌ستگرتنه‌که‌شدا هه‌ستم نه‌کرد په‌نجه‌کام به‌ر

دەستیکی زبر و پر له قین دەکەون. ئەو بە سۆزەوه دەستی گرتم،
 بەلام وینەیهک، جوولەیهکی کابراکە، هینامییەوه دۆخی جارن،
 ئەو کاتە ی تەماشای دکتۆرەکە ی کرد، چاویکی لی نوقاند و
 بزەیهکی پر له پرسیاری بۆ فرییدا، من جاریکی دیکە دلّم بە
 خورپە کەوتەوه. باوەرم بەوه لەق بوو، کە ئەو رزگارکەری من
 بی، بەلام هیشتا لە ئومید دانەبرابووم. دەبی بۆ کویم بەری؟
 لەپر هەستم کرد بەرە بەرە بەر چاوم لیل و تاریک دادی. لەو
 ساتەدا خۆم وەک ئەو ماسییە سەک پر جوولە و گیرای نیو دەست
 ماسیگریک هاتە بەرچا، کە تازە لە رووباریکەوه دەرھینرا بیت
 و فریدرایتە نیو پشتی بەلەمیەک. جەستم بە هەموو لایە کدا
 هەلدەپەری. هەستم دەکرد لەم دنیاوە کەسی نییە بە هانامەوه
 بی، تەنیا خۆم لە شوین خۆمدا خول دەخۆمەوه و هەلدەپەرم.
 لەپر وەک ئاویکی سارد بەسەرم دابکەن و لە خەویکی قورس بە
 ئاگا بێمەوه، جاریکی دیکە خۆم لە شوینیکی دیکەدا بینییەوه.
 ئەجارە لەسەر زەوی ژووریک راکشابووم. دوو کەس لە
 تەنیشتمەوه وەستابوون. دیاربوو چاوەرپی ئەو دەبوون بێمەوه
 سەرخۆ. یەکیکیان بۆم دانەویییەوه. دەستیکی بەسەرمدا هیئا.
 لەسەرخۆ بە دەنگیکی نزم پیتی وتم (چۆنی؟) من هیچ وەلامیکم
 نەدایەوه. هەردووکیان بی ئەو هی قسەیهکی دیکە بکەن، چوونە
 دەرەوه. ئاوریکم لە دەورو پشتی خۆم دایەوه، ژوورەکە هەر لە

ژووریکی نه خویشخانه ده چوو. بۆنی دەرمان، به تاییبته تی دیتۆل، کاسی کردم. له شوین خۆم هه لسا مه وه. لهو په نجه ره یه نیزیک که وتمه وه، که تیشکی خۆر راسته وخۆ لییه وه ده هاته ژووری. له و دیوی په نجه ره که تی کفر قزانی دهنگه کانم گوی لی ده بوو. سه دای سر و ده کانی شهر، دیوار و شووشه ی په نجه ره کانی ده سمی. هه موو نه و دهنگانه له نیو ژووره که دا جزوریان هه بوو. ژیان له ده ری تژی بوو له جوولّه و فرینی بالنده کان و ههراوزه نای خه لک و گریانی زارۆکان و هۆرنی ئۆتۆمییل و دهنگی مه زاد کردنی شتومه که کان. که سه ییریکی خۆم کرد، من له نیو ژووریک وه ستابووم جیابوو له هه موو نه و ژوورانه ی که له دهره وه هه بوون. ژیان به گه وره یی و پر جوولّه ی خۆیه وه، لهو ژوورده دا جیا کرابۆه وه. لهوی ته نیا که سانیک ده هاته به رچاو که له کونی دیواره کانه وه خۆیان به ژووره که دا ده کرد. من قسه ی دکتۆره که م ده هاته وه بیر، مه گه ر خوا له ده ست نه وانم رزگار بکا، دهنه قورتار بوون نه ستهم بوو. من هه ر به پیوه وه ستابووم. جل خاکییه ک بۆم هاته ژووره وه. دۆلکه یه کی سپی به ده سته وه بوو. لییم نیزیک بووه. دۆلکه که ی دایه ده ستهم. سه ییریکی ناوه وم کرد ئاویکی ره نگ قاوه یی تیابوو. وامزانی شه ربه تی بۆ هیناوم. به ئیشاره ت داوای لی کردم هه مووی بۆمه وه، که تامم کرد له شه ربه ت نه ده چوو. به ده ست و چاو پیم وت "ئه مه چییه؟" جار یکی دیکه به زار و ده ست تی

گه یاندم که ده بی بیخۆمهوه، هه مووی بخۆمهوه. زۆرم له
 خۆمکرد تا گه یاندمه نیوهی دۆلکه که، نه خێر نه و جاره هه ره شهی
 لی کردم، ماوهی دوو خوله کی بۆ دانام، که دلۆپیکێ تیدا
 نه هیلمهوه. هیندهی نه برد ههستم کرد دلّم ده ژیلدا ده هات،
 خه ریکبوو ئه وهی له هه ناومدا بوو، خۆی بۆ هاتنه ده ره وه ئاماده
 بکا. که مینک ما بوو ئاوه ره نگ قاوه ییه که ته واو بی. خیرا وه
 ئه وهی گه نجینه یه کیان دززییته وه، ته شتیکیان له بهرده مم دانا.
 له پیر جهسته م بوو به ئاگردان. هیژیک له بنا، ئه وهی له هه ناومدا
 هه بوو، هه لیکیشیا هه سه ره وه. گرکانیک له ناو ده ممدا ته قییه وه،
 له وه ده مه هه یچ شتیکم نه بینى، که چی وامده زانی خه لکیکی زۆر،
 له ده ور به رم وه ستاون. هه ریه که و له ئاست خۆیه وه سه ره پرمیکی
 به جهسته مدا ده برده خواری. کۆمه لیکیش به زه رگه ی
 ده رویشه کان ته واوی که لله ی سه رمیان کون کون ده کرد. گرکانی
 هه ناوم دیسان هه لچوو، ئه وهی له نیویدا ما بووه، له ده م و کونه
 لووت و هه ندیکیش له چاوه کانم هاتنه ده ری. ئیدی که سم
 نه ده هاته به رچاو، ته نیا خۆم ده بینى که چۆن شه پۆله ئاوه کان له
 ده م و چاومه وه، ده رزانه نیو ته شته که. جهسته م وه بزمارپریژ
 کرابی سه دان مووچرکه ی پيدا هه لده گه را. من چوارمشقی بۆی
 دانیشتبووم. دوو دهستم بینى، وه که له نیو دوو که لیکدا ده ربکه ون
 ته شته که یان دوورخسته وه. دوو کهس ده مولووتیان به په رۆیه که

به ستابوو، له ته شته که رامان، یه کیتکیان داریکی تیور ددها،
 دیاربوو له شتیك دهگهرا که زور به نرخ بیت. دلنیاوو که هر
 ددېدوژیتته وه. من له بیتاقه تی خومه وه به لادا که وتم. دلّم به وه
 خوشبوو که تا به یانی له و ئاوه قاوه ییهم بده نی، هیچ نابیننه وه،
 چونکه هیچم نه خواردبوو، تا بیدوژنه وه. من ته وهی لیی دترسام،
 دوژینه وهی ته و ته دریسسه بوو، که خستبوومه نیو کونی
 ئاوه پوژکه وه، ئیسته ته وان ده یانه وی له گهروومدا دهریبیننه وه،
 ته گه ر ته و پارچه کارتونه بدوژنه وه، که ته دریسسی مالی
 هاوړییه کم له سهری کیشرابوو، رهنگی هه موو سهره داواکانیان
 وه گیر بکه وی، من ته گه رچی له ژووره که دا به لادا که وتبووم، به لام
 ههستم به جووله ی پر نیگه رانی ته و که سانه ده کرد، که له
 ژووره که دا ده هاتن و ده چون، ئوقره یان نه ما بوو دوو سی جار
 ده هاتنه تهنیستم و به رقه وه هه ناسه یه کی ناو میدیان
 هه لده کیشا و به جوینیك دهریان ددهایه وه. من دهمزانی وا به
 ناسانی دهستم لی هه لئاگرن. چند جاریکی دیکه ش هیلنجم
 ده هاته وه. وه ختیك وه که ته وهی گیانم بکیشن، ته واوی ژووره که به
 هه موو کهس و شتومه که کانه وه له بهرچاوم تیکه لی یه کدی
 دهبوون و پیکداده چون. هه موو شتان له خالیکدا یه کیان گرتوه
 و به سهر سهرمه وه وه که بومیك ته قینه وه، ناگام لیبوو دوو کهس
 ههردوو قولیان گرتبووم. منیش دهمم به سهر ته شته که وه بوو.

ئەو ھى لە ھەناومدا مابوو بەزىادە ھەش دەپژاىھ نىو تەشتە كە .
 جارېكى دى بە شولكە دارېك پشانە ھە كە يان دەپشكنى . ھەستم
 كرد ئەو دوو كەسەى قۆليان گرتبوم لېم دووركە وتنە ھە ،
 سوو كنىيەك رۆچو ھە جەستم ، دياربوو لە ھە دلنبا بوون ، كە چىيان
 دەست ناكە ھى . بە تە ھا ھى نائومىد بوون ، گويم لىبوو يە كى لە ھانەى
 لە ژوورە كە دا بوو ، چەند جار وتى (خۆم بىنىم) بە خوا شتېكى
 قوتدا!) ھىندەى نە برد ئە ھى بۆ لىكۆلېنە ھە و پشكنى لە گە لىان
 بوو ، ئە مرى پىكردن ، كە ھە لمبگرن و مېنە ھە زىندان ، كە بە رزىان
 كرمە ھە دەتوت ھە موو ئەو تاقە تە ھى ھە مېوو ، لە نىو تە شتى
 رشانە ھە كە جىم ھىشتببوو ، نە مە دەتوانى لە سەر پى بوەستم ، چەند
 جارېك ھە ولما نە كە وم ، كە چى قاچە كام تواناى راگرتنى لە شىيان
 لە دەست دابوو ، بە ناچارى يە كىك لە ھانەى لە ژوورە كە دا بوون ،
 تووند قۆلى گرتم ، لە ھى ھىنامىيە دەرى . رپە ھى نىو
 نە خۆشخانە كە پربوو لە خەلكى ئاساىى ، ئە گە رچى ھىندىك ھىزى
 بىنىنىشم لە دەست دابوو ، بە لام توانىم ھىندى لە رووخسارە كان
 بىنىم . لە ھى كە سم نە دەناسى رووخسارە كانىش زۆر لە يە كدى
 دەچوون ، راستە دەستم كە لە پچە نە كرابوو ، بە لام ئە ھى كە سە ھىرى
 دەكردم دەيزانى كە من كە سىكى گىراوم . زۆرم ھەز دەكرد لە
 دەمە كە سىكى ناسراو بىنىم . كە سىك تە نىا بە ھە بزانى كە من
 ئىستە زىندانىم ، پاش كە مېكى دىكە پەلكىشى زىندان

ده كریمهوه، گه یشتمه بهر ده رگای نه خوڅخانه کهش، هیچ که سیکی
 ناوام نه بینی. له بهر ده می ئوتۆمبیلک و هستاندمیان. زه لاما یکی
 چوارشانه ی قژ رهشی سمیل تراشراوی ریشدار لیم هاته پیش، به
 ئاسته م قورسایه دهستیکی خسته سه رشانم، وهك ئه وهی دلم
 بداته وه و داوای لیبووردنم لی بکا، زور به نهرمی و دوور له زمانی
 رق و کینه، پیی وتم (ئه وه ته نیا گومانیک بوو و بهس... به ناسایی
 وه ریبرگه!) من دیسان خزم وا نیشاندا که لیتی تی نه گه یشتوم.
 ئه وه له نه بوونی هیچ کاردانه وه به کم بو قسه کانی، زمانی ئاخاوتنی
 گۆری، به عه ره بییه کی تی کشکا و وتی (اعتزاز للشک!) ده یویست
 پیم بللی له وه هله ی روویدا داوای لیبووردن ده کهین. من
 ئه و جار دیان ناچار بووم وه لایم بده مه وه و سوپاسی لیبووردنه که یان
 بکه م. هیشتا منیان سواری ئوتۆمبیله که نه کردبوو، هه ستم کرد
 میز لدام فشارم بو دینی. که ئه و جار له پیشه وه ی پیکابه که یان
 دانام، بیرم کرده وه بو داوای لیبووردنیان لی کردم. رهنگبی بیانه وی
 نازادم بکه ن، تۆ بللی وایی؟ زور زه همه ته، ناخر نامه یه کی ناوام
 لی بگیرم، چۆن به ئاسانی ده ستم لی هه لده گرن؟ ئه ی نالین کی
 ئه وه نامه یه ی پیدای؟ خو هه موو شتیک وهك رژی رووناک دیاره،
 ده با هیندهك ئارام بگرم، من چوزانم نامه که چ پرسیاریم بو
 دینیتته پیش.. ئه وان نیسته به لگه یه کی چاکیان ده ستم که وتوه.
 تازه مه حاله به یلن له بن ده ستیان ده ریچم. چما ئه وان هینده

غەشىمىن باۋەر بە قەسە يەك بىكەن لە گەل نامە كەى بن دەستيان يەك
 نە گرىتتە ۋە؟ ئەۋە خۇيشم بەبى گوناح نىشانى ھەموۋان دا ئەى بۆ
 نامە كە چ ۋە لائىكىيان بدە مەۋە، ئەۋە وتم بمبورن جارېكى دىكە
 پى لە ۋە خاكە نانېم، دە چمەۋە ۋە لائى خۇم، تۆ بلىي بە ۋە قەسە يە
 يە خەم بەردەن؟ نا، قەت باۋەر ناكەم، بە خوا دەبى خۇم بۆ
 ئەشكە نچەش ئامادە كەم، ماقولە بى ئەۋەى شتېكىيان لېم
 دەستكە ۋى ھەروا دەرگا كام بۆ بىكەنەۋە ۋە فېمىدەنە دەرى؟ باۋەر
 ناكەم، ئەۋ دەست بەسەردا ھېنان ۋە نەرم قەسە كەردنەش بەرنامەى
 خۇيانە. دەزانن لە چ ۋە ختېكدا بەر خوردى چاك، ياخۇ خراپم لە گەل
 دەكەن. من كە لە پېشەۋەى پىكابە كە دانىشتبوم، خەلگىكى
 زۆرم لە راست ۋە چەپى خۇمدا دەبىنى، دەتوت لە كەلىنى
 جادە كانەۋە دەردە چن ۋە بەنىۋ قوۋلايى چاۋە كانى منەۋە رەت دەبن.
 ئاپورەى خەلگ لەنىۋ ئەۋ شە قامانەدا ھېندە زۆربو، ھىوام
 دەخواست ھەموۋى بۆ رزگار كەردنى من، روو لە زىندان بىكەن. چ
 دەبوۋ ئېستە ئەم خەلگە بە دار ۋ بەرد، بە ناسن ۋ تەفەنگ، بە
 ھاوار ۋ رقىكى ئەستورەۋە، بەسەر شوورەى زىندانە كە ھەلگە رېن
 ۋ يە كراست بچنە نېۋ ئەۋ ژوررانە، كە خەلگىيان تىبا ئاخراۋە،
 بىكەن بەرۋژى خۇيان. ھەموۋ شتېك تىكوپىك بدەن. دار ۋ بەرد
 بەسەر يە كەۋە نەھىلن، خۇ ئەۋ كاتە منىش تىكەل بەۋ خەلگە
 دەم، خەلگىش ھەموۋ ئەۋ چە كانەى دەستيان دەكەۋى، دەتوانن لە

دژى پاسهوان و لىپرسراوه كان به كارى بيئنه وه. ئەگەر منيش پارچه يه كم دهستكهوت، ئەوجا دهزانم چ بەزمىك دهئيمه وه. زىندانىيه كان سوارى ئۆتۆمبىللىك دهكەم، هەريه كه و پارچه چه كىكيشيان دهدهمه دهست. به بى منەت، بۆ ئەو شويئنه يان ده بهم كه لىي هاتبوون. (تارا)ش له دەرەوه ده ميينى، دلى به وه خۆش ده بى، كه نهك هەرخۆم، بگره كۆمه لىكى ديكه شم له زىندانىيان رزگار كردوون. ئاخىر چ ده بوو ئىسته (تارا)ش له نىبو ئەو خەلكه بوايه منى بينىيا كه چىم لهو شوفىره ي تەنیشتم ده كرد، چۆن چۆنى به و پشدئينه ي خۆم هەردوو چاوم ده به سته وه. خۆم ده چورمه جىگای ئەو. ئەو كات ده مزانى كىوه ي ده بهم. ده مبرده ئاقارى شار و له وى له قەدى دارىك ده مبه سته وه. خۆشم تىم دته قاند و ده گەرامه وه نىبو هاورپىيه كانم، به لām ئەو شوفىره له كه سىكى بى گوناحى ده كرد. وهك كه سىكى زۆر به دبه خت و غه واره ده هاته بهرچاوم، دتوت به زۆر كارى وای پى ده كەن. خۆ هيچيشى پى نه بوو بىرم كرده وه بۆ پىي نه لىم" لىره راگره پاكه تىك جگه ره ده كرم" رهنگه زۆریش هەژار بى. چى تىدايه ده لىم پاكه تىكيش بۆ تۆ ده كرم...

ئاورپىكم له شوفىره كه دايه وه، ئەویش يه كسه ر ته ماشاى كردم، به ئاماژه پىم وت كه جگه ره يه كم بداتى، به لām دياربوو نه ده وىرا هيچ قسه يه كم له گەل بكات، ئەوه نده نه بى سەرى

نارازیبوونی بۆ له قاندم و به په نجهش تیی گه یاندم که بیدهنگ بم. جاریکی دیکه ههستم کرد میزلدایم خه ریکه ده تهقی. شو فی ره که ههستی به نار په حهتی جهسته م ده کرد. سه ییریکی منی کرد و دیواری ئه و شوینه ی نیشاندام، که لیبی نیزیکی ببوینه وه. خیرایی هاژووشتنه که ی که م کرده وه. رووی ئوتۆمبیله که ی له ده رگایه ک کردوو چوو زووری. شو فی ره که په رۆیه کی دایه دهستم. به ناماژه تیی گه یاندم، که چاوه کانی پی ببهستم. له دوا ییدا به چند جاده یه کی نیو فه رمانگه که سوراند مییه وه، دیار بوو مه بهستی بوو سه رم لی بشیوینی و نه زانم بۆ کو بی ئه و شوینه م دبا. هه ندی جار ههستم به به رزی و نزمی جاده کان ده کرد. دوا یین جاریش زانیم ئه و شوینه ی لیبی را وهستا، هه رله وه ده چوو ژیرزه مین بی، که هی تا مییه خواره وهش هه ر خۆی دهستی گرتم. دواتر به هه و رازی کدا سه ری خستم. زه ینم بۆ ئه وه ده چوو، هه موو ئه و شوینه ی پیاندا ده رۆیشتن ته سک و تریسک بوون، چونکه چند جاریک نوو کی پیلا وه که م به پشت پی شو فی ره که ده که وت. له شو یینی ک وه ستاین به زه جمهت بهر پی خۆم ده بیینی، نه مده و یرا تۆز قالیکیش سه رم به رزبکه مه وه. ده مزانی له پشترا زله یه کم پی ده که وی. له وی گویم له چریه چریک بوو. دلنیا بووم که پیوه ندیی به منه وه هیه... به ره به ره ههستم ده کرد میزلدایم خه ریکه به تهقی، هه ردوو دهستم خسته نیو رانه کایم. نه مده زانی

شوفیره که له وی ماوه یان نا، گرینگ شهوه بوو، رینگام پی بدن خوّم بگه ینمه ئاودهست. من نه متوانی چی دیکه به پیوه بوهستم. ویستم دانیشم یه کیك توند گرتی، پیمی وت: (چیته؟ نه خوښی؟) ناچار بووم وای نیشاندهم، که له زمانه که ی تیده گهم. به سه ر ئامارهی به ئیم بو کرد، دهستی کیشم خسته ناو گهم. هینده ی نه برد به رزیان کردم هوه. که سیک دهستی گتم. به دوی شه، ههنگام هه ئینا. ده رگایه ک کرایه وه، بهر له وه ی پی بنیمه ژوروی. بونی خهستی میز و پاشه رۆ لوومی تروزانده وه و هه ناوی پرکردم. دهستی ک په رۆ که ی سه ر چاومی لادا و شه پازلله یه کی له پشتم دا و فه رمانی پی کردم میز بکم. بله ز دۆخینی شهرواله کم کرده وه و میزه کم هه لدا. ده توت له میژبوو میز لدا نم چاوه روانی شه مریکی وای ده کرد. میز هه ر له و جوگه له ئاوه ده چوو، ماوه یه ک گیرا بی و له نا کا و به ریدریته وه. ههستم ده کرد گرژی له شم دوی میز کرده که خاوده بیته وه و له ئاریشه یه کی مه زن رزگارم ده بی. دلنیا بووم کابرای پشت ده رگا، له و دواکه وتنه ی من و هم هه موو میز کرده م، سه ری سوورده مینی. ئیسته تیده گا که من چ ئازاریکم هه بووه. که میك سه رم به رز کرده وه له به رزایی نیژیکه ی چوار مه تریک، په نجه ریه کی بچوکی کراوه م بینی، به ویدا هه م رووناکي ده هاته ناو ئاودهسته که و هه میش هه ندیک بۆنه که ش ده چوه ده ری. بیرم کرده وه خو په نجه ریه کی وا بچووک زه همه ته سه ری یه کیکی وه کو

منی پېدا بچیت. خو څه گهر تۆزیک سهرم بچوک بوايه ده متوانی به خیرایی لهوی بچمه دهره وه و رزگارم بیت. سهر گهره یی من بو رۆژیکي وا به خراب که و ته وه! له کونی په نجه ره که وه گویم له دهنگی تیکه ل و پیکه لی خه لک دهبوو، بوم روون نه دهبوو وه چی ده لین، من له نیو ئاودهسته که وه ستابووم، له پر وا هاته بهر چاوم، نه و که سه ی له پشت دهرگا که وه بوو، نیسته پالیک به دهرگا که وه دهنی و دیته ژووری، پشتی ملم دهرگی و دهم و لوتم له کونی ئاودهسته که نیزیک ده کاته وه، به بن گوچکه شما ده قیژینی:

- څه گووه ده بینی... یا خو راستییه که ده لی، یان ده بی

بیخوی!

من وا خوم نیشان ددهم، وه که څه وه ی باش له قسه کانی تی نه گه بیشتیم. به ئامازه ی په نجه کانیشم تی ده گه ینم، که هیچ له هه ناومدا نه ماوه، هه مووی به رشانه وه هاتوته دهری. څه ویش پانایی دهست و په نجه گهره کانی ده خزینیته نیو کونی ئاودهسته که و تپه له گوویک له دهم نیزیک ده کاته وه:

- بیخو! ناخوی؟ ههر ده بی بیخوی!

من وه که څه وه ی که سیک له نا کاو شوینیکی له شم داخ بکا، هوارم کرد، له گه ل دهنگی خوم هوشیار بوومه وه، تهق، تهق، تهق، تهق، سی جار به نهرمی له دهرگای ئاودهسته که درا:

- ته واو بوویت؟ ده ی خیرا که!

له شهرمان نه مده زانی چۆن بچمه ده ری، باشه من شیته بووم،
 بۆچی بهو شیوهیه قیژاندم؟ که ده رگا کهم کرده وه، خیرا پاسه وانه که
 بۆم هاتو ههردوو چاومی بهسته وه و به پیش من کهوت. باشبوو
 هیچی پینه وتم. له که لی نی نیوان روومه تم و په رۆکه که ی سه رچاوم،
 ئه رزم ده بی نی. گویم له چرپه و شریقه و هاوار و گریانیکه زۆر
 ده بوو، هه ر له خۆمه وه چهند جاریک ده وه ستام، که چی پاسه وانه که
 رای ده کیشامه وه. له شوینیک وام هه ست کرد به کوردی قسه م
 له که له ده کا، هینده جوان وتی: (به وهسته) خه ریک بوو منیش پیی
 بلیم: (ئه ری تۆ کوردی؟)، به لام ئه وه م نه وت. جیره له ده رگایه که وه
 هات، وامزانی بزماریک به جهسته مدا چوه خواری. ههستم ده کرد
 به ده رگا که چومه ته ژوره وه و له ناوه راستی ژوره که وه ستاوم.
 ده نگیک وه که له قوولایی بیریکه وه ده ریچی. به کاوه خو به کوردی
 وتی:

* ناوت چیه؟

- سه ران.

* سه ران یه عنی چی؟

هیندیک سوکنایم هات، که ئیدی ده تواتم به ئاره زوی خۆم وه لامی

پرسیاره کان بده مه وه.

- گوندیکه کوردستانه.

* له عیراق یان.....

- بەلئى.
- * چ كارەى؟
- سەربازى ھەلا تۆوم.
- * ئەى چۆن ھاتىتە ئىرە؟
- بە ئۆتۆمبىل.
- * چەند دەبى؟
- نىزىكەى مانگىكە.
- * ئەو ماودىيە لە كۆى بوويت؟
- لە ھوتىل و چەند رۆژىكىش لە مالى ئەو برادەرە بووم، كە لەگەل من گىراوہ.
- * ئەو ناوى چىيە؟
- ھەلمەت.
- * ناوى خۆيەتى؟
- نازناويەتى.
- * ئەى تۆ ناوى خۆتە يان...؟
- نەخىر منىش نازناومە... ناوى ئەسلىم، كەرىمە.
- * بۆ ھاتىتە ئىرە؟
- نەخۆشم... مەعىدەم تەواو نىيە.
- * چارەسەرت وەرگرت؟
- بەلئى...

گویم لیبوو، که سیټک قسه کانی من و لیټکۆله ره وه که ی بو
یه کیټکی دیکه ده کرده فارسی، شه کات زانیم له ژووره که به لای
که م سیټ که سی دیکه ی لیبه. ماوه یه که وه که به شه نقه ست له
بیده نگی بهیټلنه وه، هیچ پرسیاری کی دیکه م لیټ نه کرا. له و ده مه
بیرم له وه ده کرده وه، که ئیسته قامچییه که، زله یه که، شاپیکم،
به رده که وی، جه ستم له خۆیه وه له دۆخی ناماده باشیدا بوو. گویم
له چرقی چه رخینک بوو. هه زو بوئی جگه ره هورژمی بو لوو تم
هیټنا. چه ند سه عاتیټک بوو جگه ره م نه کی شابوو، به دل حه زم ده کرد
دوو که لیټی جگه ره که زیاتر بیټ. واشم زه ن برد ره نگی جگه ره یه کم
بده نی، به لام وانه بوو. هه زو له وه مه راقه هی شتمیانه وه، حه زم ده کرد
له وه بیده نگی به کوشنده یه ده ریچم و پرسیاری زیاتر م لیټ بکه ن. بیرم
له وه ده کرده وه کیټ ده لیټ شه و براده ری له گه ل من گه را، له وی
دانه نیشتوو و گوئی له قسه کاتم ناگری؟ له وه ده مه گویم له دهنگی
گریانی ئافره تیټک بوو، له گه ل گریانه که هاواری ده کرد "نا، نا، نا
نه مدیوه!!" زیره کان وه که زه بری قامچی، تازاریان به جه ستم
ده گه یاند. وای بو ده چوم، شه وانه به شه نقه ست له کاتی
لیټکۆلینه وه، په نجه ری شه و ژورانه ده که نه وه، که تیایدا تازاری
زیندانی به کان ده دن. له وه ژووره ش که لیټکۆلینه وه یان له گه ل مندا
ده کرد، په نجه ره کان کرابونه وه، هه ستم ده کرد له نیوه راستی پارچه
زهویه کدا وه ستاوم، که ژیره که ی به خیرایی بنکۆل ده کری، له گه ل

رۆچۈنەكە دەخزیمە خوارى. له پشتمهوه گویم له ههنگاوى كهسیك بوو، دووجار به دهورمدا سووراپیهوه، جارێكى دیکه ژوورهكه له بېندهنگیدا نقووم بوو، دواى چەند چركهیهك ههنگاوهكان رووبهرووی منهوه دههاتن، كهسهكه هینده لیم نیزیك ببۆوه، گویم له ههناسه ههلكیتشانهكهى دهبوو، لهپه پهنجیهك بهژێر چهناگهه كهوت و سهرم كهمیك بهرز بۆوه. ئەگههچى كهسهكهه نهدهبینى، بهلام دهزمانى ئیسته چاوهكانم له ئاست بینىنى چاوهكانى ئەو دایه. چاوهپۆم دهكرد زللهیهكم پى بكهوى، كهچى قورسایى دهستیك بهسهه شانهوه گیر بوو، لهوه نهدهچوو شتیكم لى بكات. به مهزنده وا دههاته بهر چاوم زهلامیكى كهلهگهت بى. جارێكى دیکه دهستی خستهوه سهه شانم، داواى لىكردم له شوین خۆم دانیشم. من به دوودلى و به ترسهوه قاچم نوشتاندهوه. دهنگيك وهك له قولایى بیریکهوه بیته دهرى داواى لىكردم دابنیشم، ههه لهگهله ئەوهى دانیشتم لىمى پرسى:

* ئەو نامهیهى له گیرفانت بوو، له كیت وهرگرت؟

- له كورپك.

- ناوى چ بوو؟

بى ئەوهى له گوتنى ئەو ناوهى، كه له میشكى خۆمدا، بۆ ئەو كورهم دانابوو، دوودل بم، یه كسهه وتم: (سیروان).

لیکۆلهره وه که به توورهیی پیی وتم: ئهو (سیروانه) چ کارهیه؟

- له نهخۆشخانهیه کی ئهودیو بینبومه... وایزانی پێشمه رگهیه.
لیکۆلهره وه که وهک ئهوهی درۆم له گهڵ کردیی، ههستمکرد
که مێک لیم دورده که ویتتهوه. ئهوجاره به دهنگیکی بهرزه وه وتی:

- ئهی لێره چ دهکا؟!

- نازانم.

کابرا هیندیک لیم نیزیکی بۆوه:

- نازانی؟! بۆ درۆ ده کهیت؟!

شتیک به دهووری سهرمدا سوورایه وه و شریقهی لیوههات،
ههر له وهشاندنی قامچییه کی درێژ دهچوو. ههستم کرد که سێک له
پشتمه وه وهستاوه، لیم نیزیکی ده بیته وه، دهستیکی دهخاته سه
سهرم، به توندی قژی پشت سهرم راده کیشی:

- بلی، راستییه که مان پیی بلی... تو جاسوسی!

وهک پارچه ئاسنیک به تهپلی سهرم بکهوی، وهک دهووبهرم
بیته کلپه ئاگرێک و بهنیو میسکمدار هت ببی، بهو قسهیه، نهک
ههر زۆر ترسام، بگره گێژووژ بووم، له گهڵ خۆمدا وتم: (نه کهن به
جاسوسی حکومهتی عێراقیشم دابنن؟ جاسوسی لای ئهوانه،
ئاخرین و چهپه لترین تاوانه، که مترین دهلیقه بۆ تاوانبار
ناهیله وه، جاسوس چاره نووسه کهی له داردانه، له بهرچاوی

خەلكىش بە پەت ھەلىدە واسن. من ۋەك ئەۋەى لەو تۆمەتە
دوورىان بىخەمەۋە وتم:

- من نەك ھەر جاسوس نىم، خراپەيەكىشم بۆ ئېۋە نەبوۋە.
لىكۆلئەرەۋەكە ئاستى توورەبوۋنەكەى كەم كرددەۋە سەرى
ھىنايە بن گويم بە توانجەۋە وتى:

- ئەگەر جاسوس نىت، ئەى چىت؟
لە لەرەى دەنگىيەۋە، تىگەيشتم كە دەكارم پتر داکۆكىي
لەخۆم بکہم، رەنگبى ئەۋىش ھەر ۋاى بىر كرددېتتەۋە، كە ئەو
تۆمەتە سەرەداۋى لىكۆلئىنەۋەكانى لى تىك بدا، بۆيە جارىكى
دىكە بە دەنگىكى نەرمتەر وتى:

- من دەمەۋى يارمەتتە بدم و لېرە برۆيت، ئەو كەسەى ئەو
نامەيەى داۋەتە تۆ، لېپرسراۋى حزبىكى سياسىيە، ۋايە يان نا؟!
من دەمزانى قسەكەى ئەو زۆر راستە، بەلام بايى ئەۋەندە
جەربەزەيى و ناخۆشىم لە ژياندا بينىبوو، كە ھەروا بە ئاسانى
نەچمە ژيىر بالى ھەرەشە و قسەكانيان، بۆيە بى ئەۋەى ھىچ
ترسىكم لى بەدى بکہن، ۋەلامم داىەۋە:

- من نازام... لەۋديو بينيومە... لېرەش بەرپىكەوت ئەۋكاتەى
دەمويست بگەرپمەۋە شاخ، بينىم و ئەو نامەيەى پىدام.

- ئەى ئەگەر ئەو ھاورپىيەى كە لەگەل تۆ گىراۋە، ھەموو
شىكى لەبارەى ئەو كورە گوتبى، چى دەكەيت؟! بىرم كرددەۋە

ئەگەر ئەو ھاۋرپىيەم، ھەموو شتىكى وتى، باۋەر بە ھىچ قسەيەكى من ناكەن. تازە ياخۇ ئەۋەتە دەبى ھەموو شتىكىيان پى بلىم يان دەبى لېرە بېزىمەۋە. ئەگەر ئەو نامەيان لى نەگرتبام دەرفەتى دەرچوونم نىزىكتەر دەبوو، بەلام ئىستە زۆر زەھمەتە. ئەوانە خۇيان ھەر لە بنەرەتەۋە، دوژمنى كەسانى ۋەك منن. ئەو ھاۋرپىيەى ۋەك من بىناسم قەت بەرگەى ئەشكەنجەدان ناگرى. دلىابووم زۆر شتى لەدەم دەرچوۋە. ھەر لە سەرەتاشەۋە ئەو كاتەى سواری ئۆتۆمبىلەكەيان كىردىن، رۇخ لە بەدەنیدا نەمابوو، ھەر زوو رەنگى زەرد ھەلگەپرا. بەر لەۋەش دەرگای پىكابەكە بىكرىتەۋە، لەسەرخۇ پىمى وت (تووش بووين، قورمان بەسەر!) من تەنيا بۇ ئەۋەى ھىندىك ھىزى پى بىخشم، پىم وت (ھىچ نىيە مەترسى) كەچى ئەو بەچاۋى پر لە ترس و بى ئۆقرەكانىيەۋە تىمى گەياند، كە بەرگەى ھىچ فشارىك ناگرى. ئەو كاتەى لىكۆلەرەۋەكە پىمى وت (دەزانى ھاۋرپىيەكەت ھەموو شتىكى وتوۋە؟) ترسىك رۇچوۋە گىانم، ھەستىمىكرد ھەردوۋ دەستەكانم ۋەك ئەۋەى بزمارپىژ كرا بن، بەتەۋارى دەتەزىن. كەمىك ھەناسەم سواربوو، ژانىك نىۋە راستى سىنگى گرت، پى دەچوو، ئەوانەى لەۋى بوون، ھەستىيان بە شلەژان و تىكچوونى تەندروستىم كىردى. چاۋەرى بوون ۋەلامىكى لىكۆلەرەۋەكە بدەمەۋە. دلم ھىندىك بەۋە خۇشبوو بەزمانى كوردى قسەيان لەگەل دەكردم، ئەۋىش تەنيا

له بهرئوه بوو دهتوانی به ئاسانی وهلامهكان بدهمهوه، من دهمويست بلیم "تهگهه هه موو شتیک له باره ی ئه و کوره ده زانن، ئه ی چ پپووستیه کتان به مننه؟" که چی که زارم بهش کرده وه خو شم نه مزانی بۆ وتم:

- من بۆ چاره سهری نه خو شیه کاتم هاتووم، دهمهوی ئیسته بهگه رپینه وه...

لیکۆله ره وه که له قاقای پیکه نینیدا. ههستم کرد دوو جاریش بده ورمدا سوورایه وه. ئه و جار هیان وه ک سی ره ی له سینگم گرتی ت، نوکه داریکی له و شوینه گیر کرد، که بهر له ئیسته ئیشیکی تی که وتبوو. زه بری نوکه داره که هه چ نازاریکی نه بوو، به لام ترسیکی زۆری خزنده نیو جهستم، پی ده چوو بیهوی له یه که وه خندا پرسیاره کان و تر سه پنهانه که تی که له بکا و وه لامیکی چاکی ده ست که وی. پرسیاری ئه و جار ه ی به دهر نه بوو له پلار و کینه:

- چیه به گیلمان ده زانی؟! کوره که ناوی (سه رۆ) بوو، یا خو (سیروان)؟ لی ره ده ژ ی یان له شاخ؟

هه رکه ناوی (سه رۆ) ی هینا زانیم ها ورپی ه گیرا وه که م زانیاری دیکه شی به وان داوه، به لام بی ئه وه ی دو ودلی له قسه کاتم نیشان بدهم، یه کسه ر وتم:

- من به (سیروان) ناسیومه... له وی پتیا ن ده وت (سیروان).

كەسپك لىم نىزىك كەوتەوۈە و دەستىمى گرت و بەدوۋى خۇيدا
بردم، زانىم بەرەو ئەو شوپنەم دەبا، كە پىش ئىستە گويم
لىبوو. من كە ھەردوۋ چاوم بە پەرۆيەك بەستراپونەو، لە
تارىكى زياتر ھەستم بە ھىچ شتىكى دىكە نەدەكرد. خۆشم
ھەروام دەزانى پارچەيەكم لە جەستەيەكى تارىك، بۇ نىو
تارىكىش ھەنگاۋ دەنىم. ھەنگاۋەكانم وەك ئەوۋى لەنىو
بۆشايىدا رىبكەن، جۆرىك لە فرىنيان پىوۋە دياربوو. كە گويم لە
ھاژى ئۆتۆمبىلىكىش بو، وا ھاتە بەرچاوم، كە ئۆتۆمبىلەكە
لەنىو فەزايەك لەتارىكىدا رەتدەبى. كە ئۆتۆمبىلەكەش وەستا،
ھەر لەوۋى دەكرد لەناۋ بۆشايىدا وەستابى. من ھەردوۋ چاۋىشم
بەستراپون، كەچى كۆمەلىك مرۆقم لەنىو چرى تارىكىيەدا
بەدى دەكردن، كە لە يەك خالەوۋە سەريان دەردەھىنا. ھەرچەند
لىم نىزىك دەبونەوۋە پانتز و درىژتر و پتر دەبون، ھەمويان بە
تەنىشتىدا تى دەپەرىن، ھىچيەك بەر من نەدەكەوتن،
دەنگىكى ترسناكىش لە دەميانەوۋە دەردەچوو، ھەر لە دەنگى
كوندەپەپۆى دەكرد.. كوندەپەپۆ!! شەوانى تارىكى
پىشمەرگايەتى ھىنايەوۋە بىرم، ئەو شەوانەى كە لەسەربانى
بارەگەكەمان، لەو كاتەى نۆرەى پاسەوانىم دەھات، گويم
لەدەنگى كوندەپەپۆكان دەبوو. دەنگەكان لە دوورەوۋە
كشوماتىيى شەوۋە تارىك و نوتەكەكانيان دەپرى و بەسەر سەرى

ئىمەدا رەت دەبوون. دەتوت دەنگەكان لە قوولایی ئاسمانەوہ
 دینە دەرى لەگەڵ خۆياندا پەيامىكى ترسناکیان بەو ناوہدا
 بلاودەکردەوہ. من قەت كەیفەم بەو دەنگانە نەدەهات، بەلام بە
 ناچارى دەبوایە ھەر گویشیان لى بگرم، لە یەكى لە شەوہ
 تارىكەكانى ئەو دۆلەى كە بنكەكەمانى لیبوو، من و (تارا)،
 لەسەربانى بارەگەكەمان پىكەوہ پىاسەمان دەکرد، لە دوورەوہ
 دەنگى كوندەپەپۆكان وەك ئەوہى شمشیر بە رۆھماندا ببەنە
 خوارى، دەگەيشتە لامان، بۆ ماوہیەك دلتنەنگى دەکردین، تارا
 لیىمى پرسى:

- سەران، بۆچى كوندەپەپۆكان تەنیا بەشەو دەخوینن؟
 نەمدەزانى چۆن وەلامى بدەمەوہ، راستییەكەى ھۆیەكەىم
 نەدەزانى، بەلام بۆ ئەوہى كەمىك ترسەكەى برەوینمەوہ،
 لەخۆمەوہ وتم:

- ناخر بەو دەنگانە دەیانەوى دەوروبەرى خۆيان بترسینن!
 ئەویش وەك برۆای بە قسەكەى من كردبى، ھەر زوو وتى:
 - رىي تىدەچى قسەكەت راستى.

من ئەو شەوہ ھەستم دەکرد، سەرما فشارى زۆرى بۆ
 دەھىنام، جاروبار تەزووہىكى سارد بە گىاندا ھەلدەگەرا، تارا كە
 بە ملپىچىك گەردەن و ملی داپۆشیبوو، ھەستى بە سەرمابوونى

جهستم دهکرد، هەر زوو ملیپچه‌که‌ی به دهستی خۆی له ملی
خۆی کرده‌وه دای به من و وتی:

- ده‌زانم سه‌رماته! هەرچه‌نده ره‌تمکرده‌وه، که ملیپچه‌که‌ی
لیّ وه‌ریگرم، به‌لام که‌لکی نه‌بوو، دواین جار به دهستی خۆی له
ملمی ئالاند. له‌و شه‌وه سارده‌دا هه‌ستم به گه‌رمایی ده‌ست و
په‌نجه‌کانی ده‌کرد. ئەو گه‌رماییه‌ش که له‌ناو ملیپچه‌که‌دا خۆی
مه‌لاس دابوو، ئەو بۆنه‌ش که له‌نیۆ گه‌رماییه‌که‌دا ئاو‌پته‌ ببوو،
تی‌که‌ل به جه‌سته‌ی من ده‌بوون. خودایه به‌و شه‌وه تاریکه ئەوه
رووناکی چ گه‌رده‌نی‌ک بوو، چاوه‌کانی گه‌ش کردنه‌وه، ئەوه بوو،
پری کردم له گه‌رمی، ده‌نگی کونده‌په‌پۆکانی له‌نیۆ کپی ئەوشه‌وه‌دا
خنکاند؟ که باوه‌شی پر میهره‌بانی تیۆه‌ره‌ینام، ده‌توت هی‌زیکی
موگناتیسی بوو لیکی گری‌داین. ئی‌مه هه‌ناسه‌مان له یه‌کدی
ده‌دزی، تاریکیمان له‌نیۆ لیۆه‌کانه‌وه راو دنا، گه‌رده‌نمان تی‌ک
ده‌ئالاند، تاکه شتی‌ک ئەوه‌ی بیرمان لیّ نه‌کردباوه، زه‌مه‌ن بوو،
تاکه هی‌زی چ سی‌حری‌ک شتی‌ک که ئی‌مه‌ی داپۆشی‌بوو، تاریکی بوو.
حه‌زمان ده‌کرد شه‌وه‌که هینده تاریک بی، لایتی ده‌ستی
پیشمه‌رگه‌کانیش هی‌زی برین و راوانی تاریکیان نه‌بی. ئی‌مه له‌و
له‌حه‌یه‌دا، نه‌مانده‌زانی یان به‌لامانه‌وه گری‌نگ نه‌بوو، که چ
له‌ده‌روه‌ی جه‌سته‌ماندا ده‌گوزری. ئی‌مه ئەوکاته په‌نجه‌کانه‌مان وه‌ها
تی‌کتالابوون، نه‌ته‌نیا تاریکی، بگره سه‌رماش به‌رگه‌ی هالاوی

گه رمای ئیمه ی نه ده گرت. هه موو شتیک له ده وری ئیمه دا دوورده که و ته وه، ئه گهر دهنگی له ناکاوی ئه و هاوړپیه نه بوایه، که به دوا ی ئیمه وه نۆره ی پاسه وانی هاتبوو، رهنگ بوو تا به یانی من و تارا له باوه شی یه کدی بمابینه وه و رووناکیی گوناچه کافمان ئاشکرا بکر دایه! دهنگی ئه و هاوړپیه، ههر له دارمانی پارچه شاخیک ده چوو، که له ته نیشتمانه وه گلۆر بیته وه. ئه گهر چر ی تاریکییه که نه بوایه نه مانده توانی له زه ته کانی ئه و شه وه بشارینه وه....

ئه و رۆژه ش که ههر دوو چاومیان به په رۆیه ک به ستبوو، که سیکیش په لکیشی شوینیکی نادیا ری ده کردم، دهنگی هه مان ئه و کونده په پۆیانم ده بیست که به نیو تاریکی دا تیده په پری. کاتیک له شوینی خۆم راچه نیم، ئه و که سه ی دهستی گرتبووم، ههستی به شتیک کرد، له وانه ش بی ئه و راچه نینه ی به ترسنۆکی لیک دابیته وه، بۆیه به فارسی پیی وتم:

- نه ترس... هیچی نیست!

چونکه له ناکا و ئه و قسه یه ی کرد، زانیم ئیسته ده مباته ژووریک، به تاییه تی ئه و کاته ی گویم له کردنه وه ی ده رگایه ک بوو. که سه که په رۆکه ی له بهر چاوم لا برد. داوا ی لی کردم به هیچ شیوه یه ک ئاور نه ده مه وه. پالیک پیوه نام و فرپی دامه ژووریک ته سک و تریسک، که در یژییه که ی له به ژنی من که متر بوو.

ئەگەرچی زىندانەكە يەكنەفەرى و پانى مەترىك و درىژىيەكەى ھەر دوو مەترىك دەبوو، بەلام كە چاومىيان كردهوہ و خۆم لە ژوورەكەدا بە تەنيا بىنى، ھەستم كە بەشېك لە قورسايى سەر جەستەم كەم دەبىتەوہ و دەتوانم خۆم و دەر و دىوارەكان بىنىم. بى ھىچ مەبەستىك ئاورپىكم لە دواوہى خۆم داىەوہ، لەپەر دەرگاي زىندانەكە پىئوہدرا. سەرم بەرز كردهوہ سەيرى بەرزايى زىندانەكەم كرد، بە مەزەندەى خۆم بەرزايىيەكەى لە پىنج مەتر كەمتر نەبوو. گلۆپىك لە نيوہراستى بنمىچەكە بەوايەرىكەوہ شۆر كرابۆوہ. ھەركەس بىدىبايە، حەمەن واى بىر دەكردهوہ، كە ئىستە نا كەمىكى دىكە بەردەبىتەوہ و شرىقەى لىوہدى. ئەو گلۆپە نەفرەتییە، دىمەنىكى واى پىدرابوو، ئەگەر بۆ ماوہى خولەكىك، بە دىقەتەوہ سەيرت كردبا، ھەر لە دەعبا و درندەيەك دەچوو، كە لە ئاسمانەوہ بۆت بىتە خوار و راتكىشىتە سەرەوہ. ئەوہى زىاترىش منى خستبووہ فەزايەكى ترسناك، جوولانەوہى واىەرەكە بوو، كە بە ئەنقەست لە كونى پەنجەرە بچووكەكەوہ نىژىك كرابۆوہ، ھەر بە سووكە بايەك دەكەوتە سەما. ئەو كاتانەش كە بە ئەنقەست، كارەباكەيان دەكوژاندهوہ، رووناكى پەنجەرەكە لە گلۆپەكەى دەدا، دىمەنىكى كوڤانى لى چى دەبوو، ھەر لە كەسىكى زەبەلاحى دەكرد، لەپەر خۆى شۆركاتەوہ و لە قولايى زىندانەكەوہ، پرت بداتى و ھەلتكىشىتە سەرەوہ. يەكەمجار كە بردمىيانە ژوورە تەسكەكە،

خوله كىكى نەبرد، گلۆپەكەيان كوژاندهوه، ھەر لە كونی پەنجەرەكەوه، جگە لە شەپۆلیكى تۆزای، كۆمەلە دەنگیكى تىكەلاؤ بە یەكدی دەهاتنە ژووری، دنیاىەك ترس و وینەى تۆقینەریان دەخستە دەروونەوه. من ھەولم دەدا كەمىك دان بەخۆمدا بگرم، بەلام دەستىك، وەك بیەوى تۆقرەم لى بېرى، ترسى دەرژانده نیو دلەم، ھەستم دەکرد ھەناسەدان و وەرگرتنم لە دۆخى ئاسایى دەردەچوون. قورسایىەك دەكەوتە سەر سنگم و بەرچاوم لیل و تارىك دەبوو، لە كونی پەنجەرە چكۆلەكەى سەرەوه، بە چاوى خۆم بالئەدیەكى رەشم بینى، رەشىكى قەترانى، دووچار تا نیوى زیندانەكە شۆر بوو، وەك نەیەوى لیم نىزىك بیئەوه، پىچەىەكى دەکرد و بەرز دەبوو، دواچار چوو خۆى بەواىەرى گلۆپەكەوه ھەلئاسى، ملی بۆ لای من شۆر کردەوه، دەتوت شتىكى لە دلدا بوو، گەرەكى بوو بىدوینى، وام ھەستکرد پىم دەلئى: ئەگەر بىمە تەنىشتت نازارم نادەیت؟ بەو پەنجانەت ملم ناقرتینیت؟ من زۆرىنەى ژيانى مندالىیم، گەران و منەکردن بوو، بەدووى گرتن و كوشتنى بالئەدان، ئەو رۆژانەى بمویستایە راوہ بالئەدە بكەم، دارلاستىكىكەم دەخستە گىرفانى شەروالەكەم و پارچەىەك نانیشم دەخستە گىرفانەكەى دى، ھەر كە لە مال دەردەچووم، نەمدەزانى بەكویتى رینگا و باناندا دەرۆم، راستىیەكەى ئەوہ من نەبووم بەدووى بالئەدە دەكەوتم، بگرە بالئەدەكان بوون منیان بەدووى

خۆياندا رادەكيشا، رەنگبۇ كوشتن ياخۇ گرتنى بالئندەيەك، بەخۆى
 ھىنابامەوہ و ئەوكات بزانىبوايە لەكوپى گەرەكيتكم. ياخۇ بە چ
 كەند و دۆلئىكدا تىپەپريوم، دەستم لە ھىچ بالئندەيەك نەدەپاراست.
 كە چۆلەكەيەك، يان بولبولئىك، ياخۇ ھەر بالئندەيەكى دىكە
 بكەوتايە بەر بەردى دار لاستىكەكەم، بە بەردىكى دارلاستىكەكەم
 بكەوتبايە سەر زەوى، وەك تىسكەى گوللە بۆى دەچووم، خىرا مەلم
 دەقتراند، ھەستم بە ئوخۇن و خۆشبيەكى زۇر دەکرد، پترىش
 رەنگبى ھەر بۆ گۆشتەكەيان بووبى. كە دەگەرپامەوہ مالى، ياخۇ
 لەسەر پەنگران دەمېرژاندن، يان لەنيو رۆن سوورم دەکردنەوہ،
 ئىستەش كە ئەو رۆژەم دىتەوہ ھزان، ئەوكاتەى بۆ ھىنانەوہى
 لاشەى بالئندەيەك، بە عاسىترىن قەلشەكانى خەرەند چومە
 خوارى، خەرەند چ خەرەندى! مرۆق ھەر بە تەماشاكردن ترسى
 تىدەگەرپا، ھەردو چاوى خۆم توند دەگرت، مەن كە بۆ ئەو
 بالئندەيە، ئەو رىنگا عاسىيەم برى و چەند مەترىك چومە خوارەوہ.
 بىرم لەوہ نەدەكردەوہ ئاخۇ چۆن سەردەكەومەوہ، گەشىتمە نىزىك
 بالئندە كوژراوہكە، بەردىكى لەقىو لەبن پىم خزى، ئەگەر بنەدار
 سماقئىك نەبووايە، ھەلا ھەلا دەبووم، بەو حالەش سووربووم لەسەر
 ئەوہى بالئندەكە ھەلگرمەوہ، تەنيا شەقاويك مابور، بە عاستەم
 دەستىك بەدارسماقەكەوہ گىر كەردبوو، دەستەكەى دىكەشم
 شۆر كەردەوہ، بە چاويك سەيرى قولايى خەرەندەكەم دەکرد، ھەر

له خۆمهوه، ههژم هورژمی بۆ هینام، ههزی خۆفیدانه خواری،
 ههژم ههه له ههژی موگناتیس دهچوو، بۆ لای خۆی راده کیشام،
 تهگه دیمهنی تهو بالنده مردوه نه بوایه، که له بهر چاوم ههردوو
 لنگه چکۆلانه کهی له نیو زگه پر توو که کهی ده رهینا بوو، مله
 باریک و سه ره که لا ئاساکهی له نیو بالیدا شار دبووه، رهنگ بوو
 ههژی خه رنده که بۆ خۆی راکیشابام و تا بنی بنه وه، راینه گرتبام.
 بالنده مردوه کهم هه لگرته وه، خستمه نیو گیرفام، به
 ده رده سه ریبه که گه رامه وه سه ری، وامده زانی له سه فه ری مردن
 هاتومه ته وه. به ریگاوه بالنده کهم له گیرفام ده رهینا، هه شتا
 گه رمایی له جهسته ی مابوو، ویستم ملی بقرتینم، هاته وه بیرم،
 که خواردنی حه رامه، چونکه مردار بووه! تهو بالنده ره شه ی که
 به سه ره وایه ره کهی نیو زیندانه که خۆی هه لواسی بوو هه شتا رووی له
 من وه رنه گه یابوو، له خۆیه وه له بهر چاوم گه وه و گه وه تر ده بوو،
 هه شته قه له و و قه له و تر ده بوو، ده توت له جیگایه که وه پفی ده دن،
 ترسی ته وه م لی نیشته له نا کاو بته قی و ته وه ی له هه ناوی دایه به
 سه ره و گو یلاکم بیته خواری. بیرم له وه کرده وه، تو بلایی ته وه
 بالنده یه کی راست بی، یاخۆ له پلاستیک چی نه کرا بی؟ ته گه ره
 نیسته بیه وی بجیته ده ری، چون له وه په نه ره به چو که ده رده چی؟
 دوو سی جارن کشه کشم لیکرد سوودی نه بوو، له پر ده رگای
 زیندانه که کرایه وه. بالنده که خۆی کرد به کونی په نه ره که،

کورپیکی گه نچ به جلی سه ربازییه وه، به سه رسورمانه وه سه ییریکی
 کردم، به ناماژه پرسپاری نه وهی لیکردم (ها چ رووی داوه، نه وه
 له گه لّ کیّ قسه ده کهی؟! نه مزانی چۆن چۆنی تیّی بگه ینم، که
 بالندهیه کی لهو جوّره ی بینیم له په نجه ره که هاته ژووره وه، ناچار
 بووم به دهست و چاوم تیّی بگه ینم که هیچ نه بووه، که چی نه وه به
 گومانه وه به دهوری مندا سورایه وه و چهند جار یکیش له
 په نجه ره که ی سهروه راما، به لّام هیچی دیکه ی نهوت، بهرله وهی
 بچیتته دهره وه، دیسان به ئیشارهت پیّم وت، که ده مه ویّ میز
 بکه م، که چی دهرگا که ی بهرومدا پیوه داو رویشته، جار یکی دیکه
 له سه رخۆ له دهرگا که م دا، دوا ی که میکی دیکه گه رایه وه،
 دهرگا که ی کرده وه داوا ی لیکردم به و په رۆیه ی که به دهستییه وه
 بوو، ههردوو چاوم بگرم، په رۆیه که م لیوه رگرت، خسته سه
 ههردوو چاوم، پیده چوو باوه ر به بهستنه که ی من نه کا، خۆی له
 پشته وه گریه کی توندی لیدا. له ژووره که ده ری هیتم، تا
 گه یشتینه ناو تاودهسته که دهستی بهرنه دام، له ویّ بوّ خۆی
 په رۆیه که ی له سه ر چاوم لابرد و دهرگای تاودهسته که شی له سه رم
 پیوه دا، تاودهسته که له ژووری زیندان زۆر رووناکتر بوو، له ویّ
 زیاتر ههستم به ئازادی ده کرد، له گه لّ نه وهی بوّنی خهستی
 پاشه رۆکان ور و کاسی ده کردی، به لّام هیشتا، له نه فه سی نیو
 زیندان خوشت بوو، له ویّ گویم له دهنگی خه لک ده بوو، هاژه ی

ئۆتۈمبىلەكانى ناو شارت بە ئاسانى دەژنەفت، گویت له تەرەفرۆش و دەنگى دوورى شوفىرەكان بۆ پەيداگردنى نەفەرەكانيان دەبوو. ماوہىەك ھەستم دەکرد بەنىو بازاردا ھاتوچۆ دەكەم، لەنىو ئاپۆرەى خەلكەكەدا، دۆست و ھاوپىكەم دەبینم، ھەوالى گرتنى خۆمیان بۆ باس دەكەم، بۆنى ئاروو، تەماتە، پياز و گوشتى برزاو دەكەم، لەنىو ئاودەستەكە گویم لى بوو، كەسىك وەك له گۆرەپانىك وىستا بى، ھاوارى دەکرد (دنيا خەراپ بوو..كەس نەماوہ..شارەكەش سووتىنراوہ!!)

(دەبى چى بووبى، حەتمەن كارەساتىك روويداوہ شارىك وىران كراوہ له دلەوہ حەزم دەکرد ئەو زىندانەى منى تىدابووم، بەفرۆكەكانى عىراق بۆردومان بكرى، بىرم دەكردەوہ، ئەگەر شتى وا رووبدا رەنگبى شانسى ئەوہم پى بېرى، خۆم قورتاركەم، مەگەر بە رووداوىكى ئاوا بتوانم، لەو كونە سەيە ھەلبىم، سەيرە بۆ ناين ئەم جىگايانە بۆردومان بكەن بۆ دەچن ناو شار و شوينە قەرەبالغەكان وىران دەكەن؟ ديسان گویم لى بوو پىاويك بە ئەسەفەوہ ناوى ھەلبەجەى دەھىنا. ئەوكات لەوہ گەيشتم كە رەنگبى ھەلبەجە بۆردومان كرابى. لەدوورەوہ دەنگى مەلاى مزگەوتەكان دەھات، بەلام ھىچى لى تىنەدەگەيشتم. ھەستم دەکرد بازار زۆر شلەزاوہ، لەدلى خۆمدا وتم: (دەى خودايە، تىكويىكى بەدەى، خۆ ئىستە ئىرە بۆردومان بكرى، كەس بە كەس

نابى، توله ريگايهك هەر ده دۆزمه وه خۆمى پيدا بکه، ئەوکات
 كى به كى رادهگا، هەر باباى دهيهوى له م دۆزهخه زرگارى بى. تۆ
 بلئى لهو ساته دا ئەوانهى ئەشكه نجهى خهلك ده دهن له نيو ئەو
 پاشاگهردانييه دا بكارن خويان وه شيړن؟ بۆ كوى ده چن، به لام كى
 ده يانناسى، چما لى ده گه رين ده موچاوى ئەو كه سانه ببينن كه
 ليكۆلئينه وه مان له گه لدا ده كهن؟ من نه مده زانى چهند له
 ئاودهسته كه دا مابوو مه وه، خوله كيك بوو يان دوو ياخو سى،
 گرینگ ئەوه بوو، كه پاسه وانه كه له ده رگا كهى دا، خيرا
 هه لئسامه وه، شهرواله كه م هه لكيشايه وه و خۆم ئاماده كرد بۆ ئەوهى
 ههردوو چاوم ببه ستمه وه و لهوى ده رچم... من نه مده زانى ده مژمير
 چهنده و چهند شه ميه و چهندى مانگه، سى ژه مى ناخواردن،
 ساته كانى رۆژ و ئيواره داهاتنى بۆم ده رده خست، تۆ ده بوايه
 زۆرينهى وه خته كانى نيو زيندانى تاكه كه سيبى به خهوتن ببه يته
 سهر، يان هەر له نيو زيندان مه راقى له شتتاك دابا و ئيدى
 به دوايدا چووباي، من خۆم به به رزايى به ژنى خۆم هه مو و رده
 بهردى نيو ديوارى چيمه نتۆكراوى ژوره كه م ژماردبوو، زۆر جار له
 سفره وه ده ستم پى ده كرده وه، هه ندى جاريش هەر خۆم هه زم ده كرد
 له ژماردنه كه دا هه لئيهك بکه، بۆ ئەوهى ديسان ده ست پى
 بکه مه وه. زۆرم هه ولده دا ريزه داوه كانى ئەو به تانيه رهش و
 چلكنهش بژميرم، كه بۆ به خۆدادان لهوى دانرابوو، به نووكى قه له م

جافىك كه له يه كه م رۆژه وه بۆيان هي نام ده مژماردن. ئه و قه له مه
له زه تىكى زۆرى پى ده به خشىم، هه ر له خۆيه وه ببوه ها و پى م و دلم
پى خۆش ده بوو، زۆر جار له خۆمه وه ده رم ده هي نا و به خه يال
له سه ر كاغه ز شتى كم ده نووسى. رۆژىك هه ر ئه و كه سه ي
لى كۆلى نه وه ي له گه لدا ده كردم، پى مى وت:

- هه ز ده كه يت، ده فته رى كت بۆ بى تى م؟

مى ش وهك ئه وه ي شتى كم لى و نبووى و بۆم بدۆزنه وه، هه ر
زوو وتم:

- زۆر سو پاس، مه منو وتم!

من كه چاوم له شوختى كى ديواره كه گىر ده كرد، به ده يان
شوختى دى كه م ده دۆزى به وه، وهك توله رى گاي به ناو يه كدا چوو،
به نيوياندا تى ده په رى م. هه ر له خۆيانه وه ده بوونه دى مه نى سه ير و
سه مه ره، جارى وا هه بوو و ي نه ي سه گى كم به دى ده كرد، له پى
ده بووه سه رى مانگا. كه مى كى دى كه لى يى ورد ده بوومه وه، كه لله
سه رى مرۆقى كم ده دى هي نده نه ده ما له گه لم بكه وي ته قسان. به م
چاوانه م، به و هه موو هي نله خوار و خى چانه ي سه ر ديواره كه، دى مه نى
ئافره تى كم نه خشاندا، هه ر خۆم واملى كرد له گه لم بدوى، سه ره تا
به چا و ئى شاره تى پى ده دام، دوا جار ده سته كانى شى م بۆ دروست كردن.
به وردى دى قه تم ده دا يى. سه ير بوو ئه و چاوانه ي سه ير يان ده كردم
چاوه كانى "تارا" بوون، هي نده لى يان ورد ده بوومه وه، ورده

ده‌ماره‌کانی د‌ه‌وروبه‌ری بیل‌بیل‌ه‌ی چاوه‌کانیشم ده‌دیتن. ئەو فرمی‌س‌کانه‌شم ده‌هاتنه به‌رچاوه، که بی‌ وه‌ستان ده‌رژانه س‌ه‌ر گۆنای. لیبی ده‌پارامه‌وه که نه‌گری. پیم ده‌وت من ئی‌ره ه‌ه‌ر جی ده‌هیل‌م، که چی ئەو زیاتر بۆم ده‌گریا. منیش له‌ حه‌ژمه‌تی رۆندکانی ئەو، ه‌ورژمی گریان جه‌سته‌می داده‌گرت. له‌گه‌ل ده‌رچوونی فرمی‌س‌که‌کانی چاوم، ه‌ه‌موو شتی‌ک لیل و ته‌ل‌خاوی ده‌هاتنه به‌رچاوه. جاریکی دیکه ته‌قه‌لام ده‌دایه‌ خۆ، بۆ ئەوه‌ی له‌سه‌ر رووی دیواره‌که، شتی دیکه ببینم. تیرامانه‌کام قوولتر و تیژتر ده‌بوونه‌وه. له‌ چ‌ه‌ند خالی‌ک و ه‌ه‌ندی شوختی تیکه‌ل و پیکه‌لی دیکه‌دا، باوکم بینی خۆی له‌ پشت به‌ردیکه‌وه مه‌لاس دابوو. به‌ ترسه‌وه له‌ نیگا په‌شیوه‌کانی من راده‌ما. دیمه‌نه‌که ده‌گۆرا و ده‌بووه دایکم، به‌ قز رینه‌وه، به‌ غار بۆ لای ته‌رمی له‌وی فری‌دراوم، رایده‌کرد. دوو توله‌ ریگا، له‌به‌رچاوم بوونه دوو ماری لیک‌ئالو، ناشق و ماشقه. به‌دیتنی ماره‌کان ده‌پرینگامه‌وه. له‌ مندالی‌ش زۆر له‌ مار ده‌ترسام، خه‌ونه ه‌ه‌ره ترسناکه‌کام، به‌ ماره‌وه ده‌دیتن. ده‌بوايه له‌وه‌وانه‌مدا، ماریک ه‌ه‌ر پیه‌وم بدا. به‌ چاوی خۆم مردنی خۆم ده‌بینی، ه‌ه‌ستم به‌ ده‌رچوونی رۆحم ده‌کرد. ژه‌نگی س‌ه‌ر ده‌رگای زیندانه‌که ه‌ه‌ر له‌وه‌زویه‌ ده‌چوو، که له‌ رۆژی به‌فریاریندا بۆ ته‌پکه دانانه‌وه، خاوتیمان ده‌کرده‌وه. به‌فر ه‌ه‌موو ته‌مه‌نی مندالی‌یمانی له‌گه‌ل ت‌وانه‌وه‌ی خۆیدا برد. ئیمه‌ی

مندال، هیچ جیوازییە کمان لە گەڵ نازە ئە بەرە لاگانی دەوروبەری شار نەبوو. راستە ئیمە مائیکمان هەبوو، بەلام کۆلانەکان بۆ مندالان مائیککی خۆشتر بوون. کە بەفر دەباری، حەزمان لێ بوو هەر بیاری. دلمان بەو خۆشبوو بەفریکی زۆر تەپلی سەرمان داپۆشی. پیمان خۆشبوو بەفری هەموو کۆلانەکانی شار و دۆل و عاسیگانی دەوروبەرمان بشیلین، ئەوکات بگەریننەو. زۆرینەى جارانی هەر وامان دەکرد، کە جەستەمان شەلائی بەفر و ئاو دەبوو، نەدەگەراینەو مائێ، دەترساین دارکاری بکریین، بە ناچاری دەچوینە سەریان. لە نیزیکی دوو کەلکیشە کە دادەنیشتین، دەست و پەنجەمان گەرم دەکردهو، پڕ بە سییە کافمان بۆنى سوتانی دارە کافمان هەل دەمشت. قەت ئەو خەونەمان نەهاتەدی، کە لەو بەر خەرنەو بە ئاسانی بەسەر بەفردا بیەرینەو ئەو بەر. خەرنە نە هەر بەفری هەموو دنیای قوت دەدا، بگرە ناو ناو کەسانیکیشی بۆ خوارەو رادەکیشا و نقوومی هەناوی خۆی دەکرد، کە لە نەینى و سەختییەکانى ئەو کەندەلانە عاسی و هەزار بە هەزارە شارەزا نەبوون. ئیمەى مندال کە لە خەرنە نیزیکی دەبوینەو گویمان لە پاشماوی دەنگی ئەو مردووانەش دەبوو، کە لە کاتی رۆچوون و بەربوونەویاندا لە دوایانەو بەجیدەما... تۆ دیقەت بدە، ئەو بەتانییە کۆن و چلکنەى نیو زیندان، لە کۆنبوونیدا وەک لۆچبوونی دەموچاوی پیرەمیردیکى لێهاتوو، لە بى تاقەتیدا شل و خاو، ئەو

ھەموو قەد و چالھى تىكەوتوۋە، ھەر لە شاخىكى وشك و برىنگى، وشكە سالىى دەچى. تۆۋرە ئەو بەتانييە بەخۆت دادە و بخەۋە. ئىمە كە لە شاخ بوۋىن، دروست لە بارەگەكەمان، بەتانييەكى واى لى بو، لە پەناى دىۋارىكى روخاۋى خانوۋىك فرى درابوو. رەنگبى پاشماۋى فرىدراۋى خەلكى ئەو گوندە بوۋى، كە بە زۆر راگوپزراۋونەۋە شار، ئىمەش لە رۆخ كەلاۋەكانى گوندەكە بارەگەيەكمان چىكردبوو. ئەو پەتوۋە، ھىندە كۆن ديار بو، قەۋارەكەى بەقەد تۆپىكى لىھاتبوو. زۆر جارن پشيلە و سەگەكانى ئەو ناۋە، كە ئەوانىش دەربەدەر كرابوون و بە ھاتنى ئىمە بۆ ئەو ناۋە، گەراۋونەۋە. خۇيان لەنىۋ ئەو بەتانييە دەشاردەۋە و ببوۋە ئامرازىك بۆ يارىكىرن. من بە جۆرىكى دىكە لە يارىيەكانى ئەو سەگ و پشيلانە تى دەگەيشتم. زۆر بەجدى بەۋ ھاۋرپىيانەم دەگوت، كە لە بارەگەكەدا پىكەۋە بوۋىن، ئازارى ئەو پشيلە و سەگانە مەدەن، ئەو پەتوۋە كۆنە فرى مەدەن! ئەوان لە مەبەستى من تى نەدەگەيشتن، تا رۆژنىكىان زۆر بەجوانى مەبەستى خۇمم بۆ ھەندىكىان روونكردەۋە و تم:

- ئەو پەتوۋە، گەمە نىيە! ئەۋە مېژۋوى يادگارىيەكانى ئەو سەگ و پشيلانەيە، كە لىرن!

كەچى ئەۋ ھاۋرپىيانە نەك ھەر بەتانييەكە، بگرە سەگ و پشيلەكانىشيان لەۋ ناۋە دوورخستەنەۋە! ئەۋان باۋەرپيان نەدەكرد،

که رۆژی دادی، ئەو پشیلە و سەگەنە دینەو، بەلام ئەوجارەیان
وێکو جارێن رەفتار ناکەن! لە نیوێ شەوێکاندا، ئەو کاتانە لە
پرخەیی خەوداین، بەسەرماندا دەدەن! نارهەتمان دەکەن.

- سەرمان وریان دەکا!

زۆرجار ئەو قەسەیان پێ دەوتم، بەلام هیندەیی نەبرد، سەگ و
پشیلەکان، هاتنەوێ. دەچوونە هەمان ئەو شوێنەیی کە کەلاوێ
خانووەکانی پێشووی لێ بە جێ ماو، لەوێ وێکو جارێن بەزەمی
خۆیان دەکرد. شەوانەش لێ نەدەگەرێن، تۆزقالتیک پشوو بەدەین.
ئەو بەتانییە کە ئێستە لە تەنیشتمەوێ دانراو، هەر لەو بەتانییە
دەکا، کە سەگ و پشیلەکان یاریان پێ دەکرد، بەلام نە ئەو
بەتانییە هیندە گەورەیی و نە منیش هیندە بچووکم وێ ئەوان، تا
بتوانم بەخۆمی دادەم یاخۆ خۆمی پێ خەریک بەکەم. ئەو پەتووە
هیچ یادگارییە کە منی لەخۆدا هەلنەگرتبوو. راستە لە داهااتوودا
دەبیته بەشیک لە ژیانی من و هێ ئەوانەش کە پێش من لێرە
بوون. بەتانێ بۆنی هەموومان هەلنەگری. ئەگەر چەند سالتیکی
دیکە لێرەش ببیتە کەلاوێ و ئێمە بێرەدا گۆزەر بەکەین و ئەو
بەتانییە لێرە جێ بێنی، کەس ناتوانی بۆنی خۆی تێدا بدۆزیتەوێ.
بۆنەکان تێکەڵ بە یەکدی دەبن و بۆنیکی دیکە لێ جێ دەبی.
رەنگەکانیش وێکو خۆیان نامیننەوێ و دەگۆزین، کەچی ئەو سەگ و
پشیلانەیی شاخ، دوای ئەو هەموو سالتەیی کۆرەو پێکردنیان بۆ

شاخه‌کان و به‌کیویی بوونیان، بۆنی ئەو بەتانییه که‌ونهی نیو
که‌لاوهی خۆیان، رایانده‌کیشیتته‌وه... من که سه‌یری ئەو بەتانییهی
ته‌نیشته‌ خۆم ده‌کرد، قیزم لێی ده‌بۆوه. به‌ بۆنه‌ خه‌ست و
قورسه‌که‌ی هه‌ردوو چاوم ئاویان تی ده‌زیا. به‌ نووکی پیم له
ده‌رگا که‌م دا، دوا‌یی دامه‌ به‌ر پیله‌قان. گویم لێ بوو پاسه‌وانه‌که
بله‌ز، ته‌پ، ته‌پ، ته‌پ، گه‌یشته‌ پشت ده‌رگا که‌. شیشی پشته‌وه‌ی
راکیشا و ده‌رگا که‌ی به‌روومدا کرده‌وه. به‌ تووره‌یه‌کی تژی له
ترس و نیگه‌رانییه‌وه‌ وتی:

- چیه، شیت بووی؟! -

ده‌ستی‌کم بۆ به‌تانییه‌که‌ درێژ کرد و وتم:

- ئەم به‌تانییه‌م بۆ بگۆزه‌، بۆنیکی پیسی لێ دی!! -

کابرا لیم تیگه‌یشته‌. رووخساری تووره‌بووی خۆی گۆری و به
بزه‌یه‌که‌وه‌ وتی:

- باشه.. له‌سه‌رخۆ!

گه‌ر بته‌وی ئەو پاسه‌وانه‌ی پشت ده‌رگای زیندانه‌که‌ بۆ لای
خۆت راکیشی، یان بۆ ساتیک هاسۆزت بی، گه‌ره‌که‌ له‌و دنیا‌یه
دایرینی. ئەو پاسه‌وانه‌ گوێچکه‌کانی ته‌نیا به‌ گه‌ف و هه‌ره‌شه‌ و
ئه‌مر و نه‌هی راهی‌نراون. ده‌بی ئەو گوێچکه‌کانه‌ به‌ نهرمه
مۆسیقایه‌کی خه‌یالیی له‌سه‌ر ره‌زمی دابارینی له‌ته‌ په‌مۆکانی
ئاسمان، ئاشنا بکه‌یت. تاره‌کانی ئەو مۆسیقایه‌ ده‌بی به‌ په‌نجه‌کانی

رۆحیکی بەدەر لە دۆستایەتی کردنی خوین، بژەنرین. تۆ دەتوانی
 پاسەوانیکی چاوبرسی بۆ گوشتی جەستە هەلاھەلابوووە کەت بەو
 مۆسیقایە وەسەما بخە. وای لێ بکە ی روو لە جارەکانی مارشی
 شەر وەرگێڕێ. هێدی هێدی لەسەر پەنجە پێیەکانی، بالیی خۆنچە
 تازە پشکووتوووە کان نمایش بکا. من خۆم زۆرینە کاتەکانی زیندانم
 بە سەفەری خەیاڵ بۆ هەموو ئەو سەرزەمینانە بەرێکردوو، کە
 کەس پێدا نەڕۆشیتبوو. بەو دەشت و زورگ و تەلان و شاخانە
 هەلدەگەرەم، کە هیچ چاویک نەبیینیبوون. بەنیو ئەو جۆگە و رووبار
 و دەریایانە تێدەپەریم، کەس خەونی پێیانەو نەدیوو. راستە من
 لەنیو سی دیوار و دەرگایەکی درێژ، بەقەد ئەو پاسەوانە بالابەرزی،
 کە لە بناری چیاکانی خۆراسانەو پەلکیشی ئەوی کرابوو،
 ئاخرا بووم. دلنیا بووم هەر کیژۆلەیهک لە بالای ئەو کورە
 خۆراسانییە رووانی بیت، حەزی کردوو خۆی پێ هەلبواسی. هەر
 کچیک لەو سەرزەمینە ئەوی ئەو پاسەوانە بەر دەرگای
 زیندانە کەمی بینیوی خەونی بە چاوە هەنگوینی و بزەشیرینەکانی
 بینیو. من هەرچەند لەو پاسەوانە ورد دەبوومەو، هەستم دەکرد
 گریانیک نیو راستی قورگی داگرتوو. چاوەکانی ویل و سەرگەردان
 خۆیان دەنواند، دەتوت بەدوای ئەو حەزانە رادەکەن، کە زەمەنیکە
 لییان زەوتکراو. من ئەو کاتانە بۆ خۆم و لەسەر خۆ گۆرانیم
 دەچری، هەستم دەکرد بە حەز و حەماسەتەو گوی لە شیوەی

گوتنه کم ده گری. ئەو لە لای من نەیدەشاردەو و دەبوت (کوردم، بەلام نازام ئیستە بۆچی فارسم!) هەزی دەکرد هەندیک وشە ی کوردی لە منەو فیری. من لەو سحرە تی نەدەگەیشتم بۆچی هەر وشە یە کم فیر دەکرد هەردوو چاوی پر دەبوون لە رۆندکان؟ نەمدەزانی ئەو لە خۆشیی ئاشنابوونی بوو بە پەشقە نوێیەکان یان هەستی هاوئەتەوایی بوو، کە هەزی دەکرد یارمەتیم بەدا؟ کەچی نەیدەتوانی هیچ شتی کم بۆ بکا. ئەو کورە لە چاوەکانیدا ژەنیی مۆسیقایەکی خەمگینم دەبیست. لە بیستنی گۆرانییەکاندا گۆیچکە ی ئازەلە سرك و کیویە کاتم دەبینی، من رۆژتکیان پیم وت:

--- ناغای محەمدی بۆچی کە سترانت بۆ دەبیژم خەیاڵ دەتباتەو؟

(محەمدی پوززادە) بەو قسە یە سەراپای جەستە ی لە بیئەنگیدا
نقوم بوو. کە پیم وت:

- چییە برادەر؟

سەری بیزاریی بۆم بەدا. ئەو دەچوو هەواییکی ناخۆشی پیبۆ، وەك ئەو ی هەوایە کە تاییەت بەخۆی بی و بیەوی منیش بەشداریی بکەم. بۆ جاری دووهم، کە لیتم پرسییەو خیرا راست و چەپ ئاورپیکی دایەو و بە پەلە وتی:

- ئاگاداری، هەلەجە، تەواو!

من وهك ٿوهي ٿهو ههواله به نيوه چلي بکهويته بهر گويم

وتم:

- ٿاغاي محمدهي ياني چي تهواو؟

نهيتواني ٿوهي له دليدا مابوو بومي باس بکات، بهلام
بهدهست و پهنجهکاني وهك ٿوهي مارشيکي شهر و ويرانکاريم
بهگويدا بدا، ٿيبي گهياندم مهرگ ميواني ٿهو دهقهره بووه و ژهر
له ٿاسمانهوه باريوهته سهر شارهکه و خهٿکهکهي راپيچي
کيٿلگهکاني مهرگ کردووه. من لهو پهنجانهي پاسهوانهکوه، که
بهنهيتي سهيرم دهکردن، رق و تازاريکي زورم تيادا بهدي دهکردن.
من له دواييدا لهنيو زيندان تهنيا بهرپي دننگه زهبهلاحهکاني
موکهبيرهي مزگهوتهکانهوه، گوپيستي ٿهو ههواله بووم، بهلام
هيشتا ههر وهك خهبريک و ابوو، کهچي ٿوهي پاسهوانهکه پيبي
وتم شتيکي ديکه بوو، من مهرگي هزاران کهسم له پانتايي سهر
و سيماي ٿهو کورپه و وشهي (ههٿهجه تهواو)دا بهدي دهکرد. له
چاوه پر ٿهسرينهکانيدا گرياني سهدان و هزاران لهو چاوه پر ترس
و پهشوکاو و نيگه رانبووانهم دهبيني، که له دؤل و عاسيکاني ٿهو
دهقهره بهدواي تازيزهکانياندا دهگهپان. قورگي پر گرياني ٿهو
پاسهوانه، نيٿيک بونهوهي مهرگي ههمووياني نيشان دهدام. داوام
له پاسهوان کرد، که کاغز و قهٿه ميٿکم بو بيني. ٿهو نهيويرا
بهٿينم پي بدا. بهسهر ٿاماژهي (ٿهري و نهري) بو کردم. من پيم

وت: (تا لیپرسراوه کهت نه هاتۆتوهه، ده توانی گۆرانیه کم بۆ بلیتی؟) من له چاوه کانیدا زۆر شتاتم ده خویندهوه. له خۆمهوه نهو داوايه م لئ نه کرد. چهند جارێک له دوورهوه گویم له دهنگه پر ناو میده کانی ببوو، ئه ویش به دزی گۆرانی ده چری، به دزیش گوئی له گۆرانیه دهنگ نزمه کانی من ده گرت. من هیندیک له وه دلنیا بووم، که نه گهر نهو پاسه وانه شتیکی به دهست بوایه، یان له ته مه نیکی هه رزه کاری سه ره رۆ بوایه، رهنگبوو نه خسه ی نازا کردنی منی دارشتبا و بۆ هه ر کویش بمویستایه له گه لم دهات. ئاغای محمه دی هه ر له پشت ده رگای زیندانه که وه، داواکه می قبول کرد و له سه رخۆش دهنگه به سوژه که ی له که لینی چوارچێوه ی ده رگا که وه ده نارده ژووره وه. منیش وه ک ئه وه ی له کۆنسیرتیکی دهنگ غه ربیه کانی سه رزه مینی خه یال دانیشتم، هه موو ئه ندامه کانی له شم ببوونه گوچکه یه کی زیت و ماتبوو. بئ ئه وه ی گویم له دهنگی هه ناسه ی خۆم بیته، هه ستم ده کرد له گه ل ئاواز و په یقان، ده رگا به ستراره کانی رۆحم ده بنه وه. له رۆخی رووباریکی مه زندا، که به هیمنی به ده شتیکی بی گریوگۆلدا تیده په ری، له هه موو لایه که وه له ریگای گوچکه کانی جه سته مه وه، له لقه کانی راست و چه پی رووباره وه، ئاوکی ساف ده رزایه نیو له شم و چلکه کانی رۆحمی ده شووشته وه و بیابانی گه وره ی دلمی ته ر ده کرد. هه ستم ده کرد په نجه نه رمه کانی ده ستیکی گه رم به سه ر

روومه تمدا تئیده پهن. ئاغای محمه دی خه ریک بوو گۆرانیه که ی
به ره و ته و او بوون ده چوو. له سه رخۆ له ده رگا که م داو پهن و ت:
- بیلته تو خودا!

ئاغای محمه دی، که ته مجاره له جاران خۆشتر گۆرانیه که ی
ده چری، هم موو په یفه کان، ئاواز و ئه دای گوتنه کان، له سه ر لاپه ره
هه وریه کانی خه یالم جیگیر بوون. رۆژی دوا یی به نه ینی هه مان
گۆرانیم هه ر به زمانی فارسی بو ئاغای محمه دی گوته وه:

دنیا یی زیندوونی، دیواره

زیندوونی ته ز دیوار بیزاره

هه وایی قه فه س کوشه نده ست

بیرون پر ته ز دره نده ست

کوجا بری پهنده؟

که له گوتنی گۆرانیه که بوومه وه، گویم له هه نگاوه
ترستامیز و نیگه رانه کانی پاسه وانه که بوو، هه ر له وه ده چوو هیزی
موگناتیسینک بو لای خۆی په لکیشی بکات. دنیا کشومات بوو،
له گه له شه وه س دای گۆرانیه که وه که شه وه ی له قولایی زیندانیک
دیکه دا بیتته ده ری، به نیو ده رو و غدا گوزه ری ده کرد. بیرم له وشه کانی
شیعره که ده کرده وه. بیزاری، هه و، قه فه س، بۆگه نی، درنده، بالنده،
هه موویان له نیو هه ر چوار دیواری زیندانه که وجودیان هه بوو. چاوم
له هه رکویی دیواره کان ده کرد، ئه و بالندانه ی له وی بوون به دوا ی

ھەناسەدانىڭكى پاڭدا راياندىكى دەيان كەللە سەرم دەيىنى، كە
 لەپىش مەنەۋە لەنيۇ قەلئەشتى دىوارەكان بەجى مابون. ھەناسەى
 بۆگەنيان ھەلدەكىشا. خۆم بىنى، كە چۆن لە ترسى ژەھراۋى
 بوونى ھەۋا، ھەلكشا بوومە نىزىك مېچەكەۋە. سەرم لەنيۇ پەنجەرە
 بېچوۋكە كە بردبوۋە دەرى. لەگەل بالئەدەكانى دەرەۋە قسانم دەكرد.
 ھەستەم دەكرد لەنيۇ كۆمەلئەك لاشەى تۆپىوۋ فېندراۋم، نەك ھەر
 تواناى ئەۋەم نەبوۋ لە شوپىن خۆم رېم، بگرە ناچارىش بووم بۆنى
 گەنيۋى ھەموويان بگوازمەۋە نيۇ سىيەكام. من توند خۆم
 بەدىوارەكەۋە نووساندبوۋ، دەتوت دەمەۋى لە ترسى دېندەيەكى
 كىۋى بچمە نيۋىۋە. چاۋم بېرىبوۋە دەرگاگە. خەيالم بۇ ئەۋە چوۋ،
 كە كى دەلئە ئەۋ كورە خۆرەسانىيە خەرىكى ئەۋە نيۋە رزگارم
 بكات. ھەر خۆيشم گالتەم بەۋ خەيالە دەھات. لەپەر ئەۋەم
 بەمىشكدا ھات، كە ئەۋ بېدەنگىيەى نيۇ زىندان و پشت زىندانەكە،
 نىشانەى خۇنامادەكردنىكى لىپرسراۋانى ئەۋىيە، بۇ بانگكردنىكى
 دىكەم و ئەشكەنجەدانىكى دىكە، ئەۋ بېدەنگىيە تەزۋويىكى
 ترسناكى بەنيۇ جەستەمدا تېپەراند. ھاتەۋە بەر چاۋم، كە چۆن
 ئەمجارە فەلاقەم دەكەن، بە پانكەيەكەۋە ھەلمدەۋاسن و ناۋە ناۋەش
 لەسەرم ھاۋار دەكەن:

- دەى خىراكە، ئەۋەى ھەتە بىلئە!!

خۆش نازام بۆچی خىرايىيەكانى زەمەنى خەيال بىردىمىيەۋە،
سەردەمى مىندالىيم. ئەو كاتەي لە پۆلى چوارەمى سەرەتايدا بووم،
لە رۆژىكى بەفر بارىندا لە گەرمەي شەپە بەفرى زارۋكاندا، تۆپەلە
بەفرىك بەنيو چاۋانى مامۆستايە كمان كەوت. ئىستەش نەمزانى بۆ
بەسەر منيان داھيىنا. ھەر ئەو رۆژەش لەبەر ئەو تاۋانە منيان بە
پانكەي ژوروى مامۆستاكان ھەلۋاسى، لەگەلئاندا چەند شولكە
دارىكىشم بەركەوت، من دىنيابووم، كە ئەگەر ئەوجارە بمبەنە
ژوروى ئەشكەنجە، وام لىدەكەنەۋە. بىرم كىردەۋە دەبى رىگايەك
بدۆزمەۋە خۆم لەو ئازارە ترسناكە دووربىخەمەۋە، يەكسەر پەنجەيەكم
لە قورگم بىردە خوارى و ھىلنجىكى توند ھەموو گىامى ھەلتەكاندا،
دەنگىك لە دەممەۋە ھاتەدەرى ھەر لەۋە دەچوو، بەردىكى گەورە
بەنيو ھەراستى پىشتم بگەۋى... لەپەر گويم لە تەپە تەپى ھەنگاۋە
خىراكانى پاسەۋانەكە بو، بى ئەۋەي ھىچ قسەيەك بكا دەرگاگەي
كىردەۋە و تەماشايەكى كىردم و بەسەر سورمانەۋە وتى:

- چىيە؟!

- دەرشىمەۋە!

ھەر كە پاسەۋانەكە منى بىنى، بە پەشۋكاۋى منى
جىھىشت و غارىدا. نەمزانى چ مەبەستىك لە دۋاي ئەم غاردانەيدا
ھەبوو. بىرم بۆ ئەۋە چوو دكتورىكم بۆ بىنى. چەند جارىكى
دىكەش ھەولمدا خۆم بىشىنمەۋە، كەچى تەنيا ھىلنجى تووند و

به ده‌نگم ده‌هاتی. خۆم وا دهرده‌خست، که تووشی زگ ئیشانیکی زۆر هاتووم. دووجارانیس سه‌رم به دیواره‌که‌دا کیشا و خۆم له هۆش خۆم برد. زانیم که سیکی دیکه به غهیری پاسه‌وان له ته‌نیستمه‌وه دانیشتووه. که سه‌که دهستی چه‌می به‌رز کرده‌وه، دیاربوو ترپه‌کانی دل‌می ده‌ژمارد. من به‌رده‌وام بووم له گرژکردنه‌وه‌ی هه‌موو جه‌سته‌م. وام نیشان ده‌دا که نازاری سکم هه‌یه، که سه‌که ده‌نگی هه‌ر له‌و لیکۆله‌ره‌وه ده‌چوو، که چه‌ند جاریکی دیکه قسه‌ی له‌گه‌ڵا کردووم. به پاسه‌وانه‌که‌ی وت:

- نیوه‌رۆ چی خواردووه؟

- برنج و گوشت.

کابرا له‌وه ده‌چوو برۆی ته‌واوی به تیکچوونی ته‌ندروستیم کردبێ، بله‌ز هه‌لسایه‌وه و به پاسه‌وانه‌که‌ی وت (ده‌بێ ببه‌ینه نه‌خۆشخانه) هه‌ستم کرد کابرا به په‌له ئیمه‌ی جیه‌یشت. پاسه‌وانه‌که له نیزیك سه‌رمه‌وه له‌سه‌ر چیچکان دانیشت. دوو سی جار بانگی کردم. به ئه‌نقه‌ست وه‌لامیم نه‌داوه. داوای لیکردم هه‌لبسته‌وه و خۆم ئاماده بکه‌م بۆ نه‌خۆشخانه، که بینی توانای هه‌لسانه‌وه‌م نه‌ماوه، به هه‌ردوو دهستی منی به‌رز کرده‌وه، که چاوم کرده‌وه، له گوشه‌ی هه‌ردوو چاوی پاسه‌وانه‌که، دوو فرمیسکی قه‌تیسماوم بینی. نازانم بۆ ئه‌و رۆژه‌م هاته‌وه بیر، که من و دایکم به هاوکاری براده‌ریک، که خاوه‌ن ته‌کسییه‌ک بوو، له ئاخیرین خالی

پشکینینی سه‌بازانی عیراق، له‌سه‌ر پردی (حافیز) بوّ پشکینین
هاتینه خواری. جیگری ئەفسه‌ریک، که پیاویکی ره‌شتالهی ورگنی
به ئەزموون بوو، لیمان هاته پیشی، نیگاکانی له‌دوو‌ر چاو‌م چه‌قین.
به ده‌میش پیی وتم:

- ناسنامه‌که‌ت!

منیش، که له‌زمانی عه‌ره‌بیدا کی‌شه‌یه‌کی ئەوتۆم نه‌بوو، بی
ئوه‌ی بشله‌ژیم، ناسنامه‌ی زانکۆم پێدا، چه‌ند جارێک سه‌یری
وینه‌که‌می کرد، پاشان له‌من راده‌ما. هه‌ستم ده‌کرد ئەو چه‌ند
خوله‌که‌ی راوه‌ستامان، منی خستبووه‌ فه‌زایه‌کی ترسناک، به‌لام
نهمده‌هیشت ئەو ترسه‌ له‌ سه‌روسیمام به‌دی بکات، به‌ر له‌وه‌ی
ناسنامه‌که‌م بداته‌وه، لیمی پرسی، (ئهو ژنه‌ی له‌گه‌لتدایه‌ کی‌یه‌؟)
منیش یه‌کسه‌ر وتم (دایکه‌). جیگری ئەفسه‌ره‌که‌ چه‌وه ژوو‌ریک،
که له‌به‌رچاوی من تاریک دیاربوو، من و دایکم هه‌ر له‌وی
وه‌ستابووین، دایکم زۆر له‌ من بو‌یرتر و بی‌منه‌تر ده‌هاته به‌رچاو.
تیسه‌ ری‌ککه‌وتبووین، که مه‌به‌ستمانه‌ بچینه‌ کو‌ی و بو‌چی ده‌چینه
ئهو شوینه، ئەو کاته‌ش که جیگری ئەفسه‌ره‌که‌ لیمی پرسی
(ده‌چنه‌ کو‌ی؟) بی‌هیچ دوودلییه‌ک وتم (ده‌رگاله‌)، ئەوان ده‌یانزانی
ئهو گونده‌ به‌ده‌ست پێشمه‌رگه‌وه‌یه، به‌لام مه‌رج نه‌بوو ئەوه‌ی
بجیته‌ ئەوی، ته‌نیا بو‌ سه‌ردانی پێشمه‌رگه‌کان بچی، یاخۆ شتیکی
له‌گه‌ل ئەوان هه‌بی، دوا‌ی که‌مێک چاو‌ه‌روانی، بو‌یان ده‌رکه‌وت، که

ناوی من له نیو ئه وانه نه بووه، که له لای حکومته وه داوا کرابوو. ناسنامه که یان بۆ گه راندمه وه. جینگری ته فسه ره که خوئی وا ده رخت، که قه ناعه تی به قسه کاغمان هاتوو. حه تمه ن ته ویش له سیمای مندا ده بی شتیکی ته وتوی به دی نه کردبی، بۆ ریگرتن له سه فهره که مان. له گه له ته وه شدا که خوا حافیزی لی کردین، ده ستیکی له شانم دا و وتی: (چاوه ری گه رانه وه تانین!). فرمیسکه کانی تهو پاسه وانه ی نیو زیندان، دروست له هه مان تهو فرمیسکه نه ی ده کرد، که بۆ دواین جار من و دایکم سه یری یه کدیمان کرد و له یه کدی جودا بووینه وه. من نازانم دایکم چۆن چۆنی سته کانی تهو رۆژه ی به ری کردن، به لام بۆ من تا گه ی شتمه ناو هاوړپیه کانم، فرمیسک له چاوه کانم نه ده وه ستا. ئاخر کاکای پاسه وان من چیم بۆ غه ری بیکی وه ک تو، تا به فرمیسک هاوخه می خۆم نیشان بده ی؟ ته گه ر بزانی ته وه ی من ئیسته ده یکه م، هه مووی نمایشیکه و درۆ له نیو درۆ. چیم پیده ئیی؟ من ته م چوار دیوار و ته م ژووړه ته سه که یه، وایان لی کردم، بیرم بۆ ته وه بچی، که من له م دنیا یه دا ناژیم. من له شوینی کددام هه ر له وه ده چیت، ته ستیره یه کی دوور، منی بۆ خوئی راکیشابی. من نازانم خه لکی له ده ره وه ی ته م دنیا یه ته سه که، به چییه وه خه ریکن، به چی دل یان خۆشه، بۆچی ده بی خه لکانیک له ده ره وه تا مردن زیندانی بن، هه ندیکیش له م ژووړه ته سه ک و تاریکه دا، له سفری خه یاله وه بۆ

سفری خەیاڵ ژیان ببەنە سەر؟ دەبی من چیم کردبی کاکای پاسەوان؟ نەکە ی ئەوانی دیکە ئەو فرمیسکانەت ببینن، دەنا چاوەکانت هەڵدەکوژن. من ئیستە خۆشم نازانم، بە چ پەرچووێک لێرە رزگارم دەبیت. تاوانی من تەنیا ئەوەیە، کە سرود و گۆرانییەکانی ئەوانم ئەزبەر نییە. من چۆن بکارم تیت بگەینم، کە من چیم و کیم، سالهای ساله به دواي چیبهوه ویلام؟ من ئیستە دەمەوی هەناسەیهکی پر دەنگ و هەرای دەرەوی زیندانی ئینفرادی هەلبکیشم. دەمەوی بۆ چەند خۆله کینکیش بیت بۆنی چلکنی ئەم بەتانییەیه لەناو سینگم بیتە دەرەوه. بەم چاوانەم جارێکی دیکە خەڵکەکه ببینم، کە چۆن بە رینگاوه دەرۆن، چۆن لەگەڵ یەکدی دەدئاخفن، چۆن شەران دەکەن و بە چ شیوەیهک دەگرین و پێدەکەن؟ خەریکه هەموو ئەو شتانەم لە هزران دەچنەوه. من دەمەوی ئەگەر جەستەیهکی مردووی نیو جیگاش بم، چاوه بزێوه کانی ئەم و ئەو ببینم. دەمەوی چاوه کانی (تارا) لە پشت بەردە رەنگینه کانی باره گه که مان بانگی من بکەن، لییان بچمه پیتش، بە حەسره تەوه سەیریان بکەم، بە ناسکیهوه په نجه کاتم بەسەر پیلۆه کانییدا تیپه رینم، ئەو چاوه گەرۆک و مەستانە ی لەسەر چاوه کاتم پشووبدن. من دەمەوی کاکای پاسەوان چی دیکە ئەو فرمیسکانەت نەبینم. دەزانم میژووێک، کاره ساتیکی مەزنی میژووویی لە پشتی ئەو فرمیسکانەوهیە. ئەوه هەمووی کوردانی

خۆرەسانن، كە لە پانتايى چاوهكانتەوه ريزيان بەستووه، بە چاوه پر حەسرەتەكانى تۆوه، رۆندكان دەپرژن. خودايە چۆن بكارم حەقىقەتى ئەم غمايشەمى پى بلىم، چۆن بتوانم پىيى بلىم ئەمە تەنيا فيليكه و گەرەكمە بمەنە دەرەوه؟ دەرسم ئەم هەموو پاكىيە لىل بكەم و چى دىكەش گۆرانىم بۆ نەلى! كاكى پاسەوان بى ئەوهى چاوم ببەستى، دەستى گرت و لە پىيىلكەكان بردمىيە خوارى. لە پىشەوهش كابرايەكى زەبەلاحى چوارشانە، كە جليكى خاكى لەبەردابوو، بە خىرايى هەنگاوى هەلدهينا، پىدەچوو ريشيكي پان و بەرىنى هەبى، چونكە لەلای راست و چەپىيەوه دەبينرا، لە شيوى رۆيشتن و شەقاوه قورسەكانىدا هەستت بە بى فيزى دەسلەتدارىك دەگرد، كە لەوپەرى قودرەتەوه كارىكى بچوك ئەنجام بدا. ئەو پىاوه بى ئەوهى نيوه ئاورپىكىش بداتەوه، هەر دەپۆيى. كە گەيشتە بەردەمى پىكايىكى خاكى بە قور سواخدراو، ويستا و چاوهپروان بوو تا من و پاسەوانەكەش گەيشتىنە لای. بۆ خۆى دەرگای ئۆتۆمبىلەكەى كردەوه و لەگەل پاسەوانەكە منيان سواركرد. چاويكم بە دەورى خۇمدا گىپرا. هەستىكى سەير و نامۆ هەموو گىامى داگرت. لە ساتەوهختىكى زۆر كەمدا دوو دنيای جياواز بەبەرچاومدا رەتبوون، جياوازی نيوان زىندانى تەنيايى و ژيان لە دەرەوهى زىندان. بىرم كردەوه، كە چۆن لە زىندانى تەنيايىدا ژيان لە واتابەخشىن و گەورەبييدا زۆر بچوك دەبىتەوه.

ھەر ئەۋەشە ۋا دەكات كەسى گىراۋ، مانايەك بۆ بوونى خۆى
 نەدۆزىتتەۋە، مەگەر خەيال بە ھاناپەۋە بىت و واتايەكى دىكەى بۆ
 ژيان پى بەخشى، خۆ خەيالئىش لە سنووردارکردنى مەۋداكانىدا
 بىبەش نىبە. من بۆ خۆم ۋەنەبى كەسىكى پىر خەيال نەم، بەلام
 ئەۋ خەيالئەى، كە لە زىندانى تەنبايدا دەمكا بە گەرىدەپەكى ۋىل
 و سەرگەردان، ھەمىشە ترسىك راۋى دەنى، قامچىبەك بەدوايدا
 رادەكا، زلەپەك بناگوپى سۈر دەكاتەۋە، ئاۋە ساف و
 بىگەردەكانى لىل دەكا. ھەردەم پاسەۋانىكى چاۋسۈرى فرمىسك
 مردوۋ بۆ پەپاندنى سەرى خەيال لە ئامادە بوۋندايە. من ھەزم
 دەكرد بە ئارەزۋى خۆم زىندانىبەكى تەنبايم ھەبوۋايە، با لەھەر
 كۆپى سەر روى ئەم زەمىنە بىت. من زۆرچار بۆ خۆپىندەۋەى
 كۆمەلە كىتپىك، بىپارم دەدا نەچمە ھىچ شۆنىكى شارەكەم،
 چاۋم بە ھىچ كەسىك نەكەۋى، لە ھىچ كۆر و كۆپۈنەۋەپەك، كە
 زۆرىشم ھەز لىبۈۋ ئامادە نەم. زۆرچار نىۋە شەۋانىش ھەر
 خەرىكى خۆپىندەۋە بووم. ھەموۋ ئەۋ شەۋانەش، كە درەنگ
 دەخەۋتم، دەبوۋايە داىكەم چەند جارىك دەرگای ژوررەكەم بىكەتەۋە و
 سەپىركەم بىكات، ئەگەر بىنباى لەسەر كىتپەكە خەۋم لىكەۋتوۋە،
 بە ئەسپاى دەھاتە ژوررەۋە و پىخەفەكەى پى دادەدام. من لە
 دەمى ئەم داىكەم چەند جارىك بىستۈمە: (سەران، يان شىت
 دەبى، يان كۆپىر!) بۆ نا؟ داىكەم لەۋەدا ھەقى بو، ئەى ئەم ھەموۋ

خویندنه و هیه و شه و غونیییه، جوړیک نه بوو له شیتیتتی؟ نه گهر
چاوه کاڼم هیڼده ماندوو نه کړدبان، قهت ئاوا بیټییز دهبوون؟ من
پروا ناکه دواى هم هه موو ساله ی ئیشکردن و نه شکه نجه دانی
چاوه کاڼم، بتوانم رهنگه کان وه کو خویان بیینم، سه روسیمای
مرؤقه کان وهك ته وهی هه ن ئاوا بیته بهرچاوم. من ئیسته شین و
مؤر، په مبه و سوور، زهره و نارنجی، رهش و نیلی، لیك جیا
ناکه مه وه. نهی ته مه سه ره تای کویربوونم نییه؟ ته و هه موو دیمه نه
سهیر و سه مه رانه ی، که له سه ر دهر و دیوار، بهرد و دار، ده بیینم
چین؟ ته و هه موو خه ونه پر له درنده و مار و مارمیلكه و مرؤقی
حهوت سه ر و خه رهنده کانی په رمؤدا و ئاوه رهنگا ورهنگه کانی
کیلگه و بیابان، به شوودانی مامزی کتوی بو گویدرئیژی، تاوسی بو
باشوکه بی، له شیشدانی بوق و دیتنی ته سپه کیسه لی، ته وانه،
ته گهر شیتیبوونی نه بن ته دی چین؟! من ئیسته که له نیو ماشینیك
و دوو پاسه وان دانراوم، وا هه ست ده کم سواری پشتی فیلیك
بووم، دوو که سیش له تهنیستمه وه له گه ل هه نگاوه کانی فیله که
ریده که ن به نیو دارستانیکدا تی ده پهرین. له سه ر هه ر لقه داریک
که سیك دانیشتوه و ملی به ئاراسته ی ئیمه شوړکردوته وه. نه و
هه شامه ته ی له نیو ته و دارستانه دا ده بییرین، له ژمار ناین،
ئاوه کانیان له ئاسماندا بهرووی ئیمه دا دینه خواره وه و
گوچکه کاڼان ور و کاس ده که ن. من له و خه لکه تی ناگه م چیان

دەوئى، من ئەگەرچى لەسەر پىشتى ئەو فىلە زەبەلاخەم، كەچى دەستم بە ھىچيان راناگا، دەنگم لە دەنگى ھىچ يەككىيان ناکا، ھەر كە لە كۆمەلەكىيان نىزىك دەمەو، ھەموويان دەچنەوہ نىو خۆيان تەنيا دووچاوى مۆلەقيان جى دەمىنى، فىلى زەبەلاخ وەك ئازەلە شىتەكانى فىلمە ترسناكەكان، بەنىو شاردە سووراپەوہ و شار لەنىو تەپوتۆزى ژىر پىنى فىلەكەدا نەدەبىنرا، ھەموو شتىك لە جوولە كەوت... لەپەر گويم لەدەنگى بوو، بە فارسى پىنى وتم: (فەرموو، وەرە خوار!!) من لەوہ تىنەگەيشتم ئەو جىگۆر كىيە چى بوو بەمىيان كرد. لە پىكايەكەوہ بۆ قەمەرەكە سى. بى ئەوہى چاوم بەستەن، دەرگای دواوہى قەمەرەكەيان بۆ كردمەوہ، كە سوار بووم، بە شۆفەرەكەوہ سى كەسى لەنىو دانىشتبوون. زەلامە رىشدارەكە، كە لە زىندانەوہ تا شوينى قەمەرە وەستاوہكە لەگەلمان بوو، لىمان ھاتە پىش و بە پاسەوانەكانى نىو قەمەرەكەى وت: "زۆرتان ئاگا لە سەران بى، كورپىكى چاكە. بۆ ئەوانىشم نووسىوہ، كە رىزى لى بگرن!" ھەر لە پەنجەرەى ئۆتۆمبىلەكەوہ دەستە زل و زەبەلاخەكەى بۆم درىژكرد و تەوقەيەكى گەرمى لەگەل كردم، تۆزقائىك مابوو دەم بەكەمەوہ و بلىم: "بۆ كويە دەبەن؟" ئەو خىرا لە سىماى من، ئەو پرسىارەى خويندەوہ و ھەر زووش وەلامى دامەوہ و وتى: ئىنشالا نازاد دەكرىت! من بەو قەسەيە دلەم خۆش بوو، ئاورپىكم بۆ لای پىكابەكە

دایه‌وه، پاسه‌وانه خۆره‌سانییه‌که‌م بیینی، دوو چاوی زه‌قی پر له نیگه‌رانی و بی ئومیدیم دیت. دووچاوا، که له‌نیو فرمیسکدا غه‌رقیبوون. من هه‌ولمدا خۆم کۆنترۆل بکه‌م و نه‌هیلم فرمیسک هه‌لمه‌ت بۆ چاوه‌کامم بهیینی، به‌لام له‌و کاته‌ی ئۆتۆمبیله‌که‌ جووله‌ی کرد، چه‌ند دلۆپه فرمیسکیک بارینه سه‌ر په‌نجه‌کانی ده‌ستم، ئه‌وه‌ی له‌ ته‌نیشتمه‌وه دانیشتبوو، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا، هیچی نه‌وت، به‌لام وا هاته به‌رچاوم، ئه‌و فرمیسکانه‌م یادگاریه‌کی تالی وه‌بیر هینابیته‌وه. من پیم سه‌یر بوو، ئه‌وانه گه‌ره‌کیانبوو بۆ کویم به‌ن؟ خۆ من ئه‌و هه‌موو نمایش و فیلم ده‌ره‌یتانه‌م، بۆ ئه‌وه‌بوو، بمه‌نه نه‌خۆشخانه، که‌چی تا ئیسته خه‌ریکه له‌ شاریش دوور ده‌که‌وینه‌وه. قسه‌کانی زه‌لامه ریشداره‌که‌م هاته‌وه بیر، که به‌ر له ئیسته هیوای ئازادبوونی بۆ خواستم. بیرم کرده‌وه، کوا نه‌خۆشخانه له‌و چۆله‌وانیه‌ی؟ ئه‌و ریگایه ده‌چیتته شاریکی دیکه، ئه‌وانه چه‌ند به‌ نه‌رمی نه‌خشه‌کانیان پیاده ده‌که‌ن! به‌چ زمانیک له‌ دۆزه‌خیکه‌وه ده‌تگوازنه‌وه دۆزه‌خیکه‌ی دیکه. ده‌بی ئه‌مجاره‌ چ زیندانیکم پی نیشان بده‌ن؟ ترسیک، وه‌ک هه‌والیکه‌ی ناخۆش په‌لاماری دام، ده‌توت له‌ خه‌ونیکی ناخۆشه‌وه، ده‌چمه نیو خه‌ونیکی ناخۆشتر، جه‌ستم هه‌ر له‌وه ده‌چوو خوینی تیدا نه‌گه‌ری، چاوی نیگه‌ران و پر غه‌ریبیم به‌و ناوه‌دا ده‌گیرا، هه‌تا بیناییت حوکم بکا، راست و

چه پمان دارستان بوو، دارستانیک چروپرییه که ی بهرادهیه ک بوو،
 واتدهزانی دهریایه که له سهوزایی، من که نهمدهزانی بو کویم
 ده بن، نهمدهزانی چ رژیکی رهش چاوه پیم ده کا، چون بتوانم
 تامی شو دیمه و فهزا شیرینه بکه م؟ من ئیسته په لکیشی
 سه فیریک کراوم، نازانم مه وداکه ی چند نیزیکه و چندیش دووره،
 شه وه شه وان، که سیکی وه ک منیان که وتوته بهرده ست و بو هر
 کوی شه دنیا به چن، له گه خویان ده مهن. . ئوتومبیله که ودها
 ده روا، ده لئی به نیو ده می کراوه ی دارستانه چروپه که دا تیده پهری،
 ده لئی شه ریگایه ی به سه ریدا رته ده بووین، ده چیتته نیو قورگی
 دارستانه که. ههرسی که سه که ی ناو ئوتومبیله که، بی شه وه ی
 نیگایان راست و چه پ بسورینن، ده توت په یکه ریکن کر و بیده نگ
 دانیشتبون، له وه تی نه ده گه یشتم بوچی له گه یه کدیش قسه یان
 نه ده کرد. بیده نگ و متبونی شه وان، شه ریکی گه وره ی دهرونی
 بوون، ئاخر شه وان یه خو شه وه ته هیچ شتیک له باره ی من نازانن،
 یان له وه ده ترسن شتیک له ده میان ده ربچی و سوودی بو من هه بی.
 ئاخر من کیم، تا بهو بیده نگیه پر نازار و شه شکه نجیه، شه
 سه فیره نادیاره م پی بکه ن؟ ئیسته رهنگی له دل خویاندا، وا
 بزائن شه ریکی گه وره یان پی راسپیردراوه و به شه مانه ته وه چی
 به جیتی ده کن، شه سی که لله سه ره ده لئی سی کوارگی ره شی
 هه لئوقیوی نیو دارستانن، شه کوارگانه ی بهرده وام لیان ده ترسام،

ھەموو ئەو سالانەى كە لە شاخیش بووم، بۆ جارێكیش نەمتوانى
 بە دلئى خۆم، لە گەل ھاوړپىكانم، بیاخۆم، كوارگ، لە ژيانى مندا
 داستانىكى وەحشەتناكى ھەيە، ئەگەر ئەو رۆژەى لە داوھتپىكى
 كوارگ خواردن ئامادە بوومايە، ئىستە ئەو سى كەللە كوارگەشم
 نەدەبينى. ئەوانەى كوارگەكەيان خوارد، زۆرينەيان نەگەيشتنە
 نەخۆشخانە و مردن. من نازام بۆ ئەو ئىوارەيە، داواى ئەو
 برادەرەى دراوسىمانم بەجى نەھينا و نەچووم بۆ مالىيان؟ ئەو
 برادەرە زۆر پاراپەوھە كە ئىوارە لە مالىيان پىكەوھە ژەمە كوارگىك
 بخۆين. من نەچووم، بۆ بەيانى ھەوالئى مەرگى ئەو برادەرەم و چەند
 نەسىكى دىكەش لە خانەوادەكەيم پىگەيشت. لە پىشمەرگايەتیش
 خۆشترين خواردن بۆ ھاوړپىكانم كوارگ بوو، وەرزی بەھار بۆ ئەوان
 وەرزی كوارگ بوو، كەچى بۆ من وەرزی كارەسات و مەرگ بوو،
 بەلام ئەو رۆژە ھات، كە بەدەر لە بريار و ئىرادەى خۆم، ناچار بم
 ئەو ژەھرە مەرگھىنەرە بخۆم. كە تۆ چەند رۆژىك لە نىو ئەو
 شاخانەدا، ھىچت بەدەست نەكەوى بىخۆيت، لە شەرىكى خۆتريين
 و ھاوړەگەزىدا دژرابىت و لە گەل سەدانى دىكەدا راوھ دوونرابىت و
 ھەر بەرىگاوھ نەوھستىت و رابكەيت، جگە لە مەرگ چ شتىكى
 دىكە ھەرەشەت لى دەكا؟ برسيتى، تۆ ئەگەر بزانى برسيتى چ
 ھەرەشەيەكى كوشندەيە، ئەوكات تى دەگەى ھەموو خواردنىك،
 ماناكانى پىشوى لەدەست دەدا، لە ھەموو ئەو خواردنە نىزىك

ده‌بیت‌ه‌وه، که تا دوینی رقت لییان ده‌بووه، پیت سه‌یر نه‌بی
 له‌کاتیکی وادا چاوت بنوقینی و شتی وا بخۆیت، که له ژیانندا
 بیریش لی نه‌کردیته‌وه.. بینه به‌رچاوت، سوپایه‌که له شه‌ریکی
 بیمانا، دۆرانیکی گه‌وره‌ی تووش هاتی، به‌نیو دۆل و عاسی و
 په‌ناو پیچی شاخه‌کاندا رابکا، له‌وه‌ش دلنیا بی، که نه‌یاره‌کانی
 دوا‌ی که‌وتون، به‌رای توو له‌وه سوپایه له‌وه سه‌فه‌ره نادیاره‌یدا، به‌چی
 ده‌توانی جه‌سته‌ی تیکشکاوی راگری؟ له‌وه هیزه به‌وه ریگا دوور و
 دریژ و بی کۆتاییانه‌دا پروا و نه‌یاره‌کانیشی به‌دوايه‌وه بن بیر له
 چی ده‌کاته‌وه؟ بینیت؟ هیچ شتی‌ک و ه‌کو جارن نایته‌وه به‌رچا،
 هیچ ه‌زی‌ک له‌وه ح‌زی جارن ناچی، قسه و پیوه‌ندی نیوان
 که‌سه‌کانیش ده‌گۆری، له‌وه‌ی حوکم به‌سه‌ر له‌وه سوپا تیکشکاوه
 ده‌کا، مه‌نتیقیکی دیکه‌یه‌جیا له‌وه پیشوو، ره‌فتاریکی دیکه‌یه‌جیا
 له‌وه ره‌فتاری به‌ر له‌وه شه‌ر و سه‌رکه‌وتن له‌وه شه‌ردا. ئیمه‌ دروست
 ناوابوین.. تاکه شتی‌ک بیرمان لی ده‌کرده‌وه، هه‌لاتن و خواردن
 بوو، به‌تایبه‌تی دوا‌ی له‌وه‌ی راگردنه‌که زۆری خایاند. له‌وه ئیمه
 نه‌بوین بریارمان ده‌دا چ بخۆین، زگه‌کامان چه‌ند هه‌نگاوێک له‌پیش
 که‌لله‌کامانه‌وه رایان ده‌کرد، گه‌روومان به‌نیو هیشکاییدا ده‌گه‌را،
 هه‌رچی ته‌پایی سه‌ر زه‌وی بوو وشکیان ده‌کرد، بو‌ق، کیسه‌ن،
 ماسی، ته‌یر و تاشی له‌وه ناوانه، به‌رگه‌ی چاوبرسیتی ئیمه‌یان
 نه‌ده‌گرت، لیتمان تی‌ک نه‌چی، من باسی روژانی یه‌که‌مین جه‌نگی

دنيا ناکەم، باس لە قاتوقرێ رۆژانی دواى ئەو شەپەرە ناکەم، کە
 خەلکی هەرچ شتێکیان بکەوتبایە دەست و حەرامیش بوایە
 دەیانخوارد. من باس لەو شەپەر و تێکشکانانە دەکەم، کە لە شاخ،
 هەر بۆ حەزى چەند کەسیک هەلمانگێرساندبوو، یە کدیمان راودەنا،
 لە هەمووی سەیرتر ئەوەبوو لەسەر لاشەى نەیارەکانى خۆمان،
 لاوکی سەرکەوتنمان دەگوت! لێدە.. پڕشێنە قوربانت بێ، ئەمە
 رۆژی سەرکەوتن و لەناوچوونی دوژمنەکانمانە! هەلپەرە قوربانی
 دەسماڵی دەستت بێ، ئەمە پڕشێنەکانى دوندی سەرکەوتن، هەوالی
 زیندوو بوونەوهی شەهیدانمان بۆ دەهینن! ئەمە پڕ کوارگە پیسکەکان
 لەژێر پێی پۆلايينى ئێوەدا بوونە تۆزوبا! بۆ کوی دەچن، هەوالی
 مەرگی ئێوە لەنیو گێرفانى ئێمەدا، رۆحی تێکشکاو تان وەك
 تێکشکانى سەنگەرە کانتان، لەنیو لەپى ئێمەدا. لەجیاتى ئاو،
 زمان لەمیزی خۆتان وەریدەن، لەجیاتى نان، شایى لەدەورى گوی
 وشکی خۆتان بکەن، لەجیاتى گوشتى بزى و مەر و گا و گۆلک،
 بەدواى مار و کيسەل و بۆق بکەون.. خۆ بەگویی خۆت ئەو
 قسانەت بیست؟ من یەکیک بووم لەنیو ئەو شەپەرە تێکشکاوئانە،
 یەکیک بووم لەو سەدان کەسەى دووجار نەمەهێشت لەخۆرا زەوى
 میزم هەلمزى، چاوم دەنوقاند و فرم دەکرد، ئەوەى باش بوو،
 میزە کە هی خۆم بوو، دەنا زۆر زەحمەت بوو بتوانم هی کەسیکی
 دیکە بخۆمەوه، نازانم لەوانەشبى ئەگەر ئاو لە لەشت نەمیتى و

توئینییه تیش هه‌په‌شه‌ی مه‌رگت لی بکا، میزی شه‌وانی دیکه‌ش
 به‌په‌له فرکه‌یت! من ناکارم شه‌وه‌شت لی بشارمه‌وه، که چۆن وه‌ک
 شه‌وه‌ی گوشتی برژاوی مریشک بچۆم، ئاوا گوشتی برژاوی بۆقم
 ده‌خوارد، هه‌ر به‌ته‌نیشته‌ منه‌وه، چهند سه‌ریکی برسی له‌نیو
 دووکه‌لی کیسه‌لی سه‌ر ئاگره‌که‌ نقووم ببوون، من نازانم گوشتی
 کیسه‌ل، مار، قه‌له‌په‌ش، سه‌گ، که‌ر، جوانوو، چ تامیکیان هه‌بوو،
 به‌لام تامی گوشتی بۆقه برژاوه‌کانم بۆ هه‌موو شه‌وانه‌ ده‌گی‌په‌یه‌وه،
 که‌ نه‌یاغخواردبوو، بینیت؟ له‌تیکشکانا، یاخۆ له‌قاتوقری دا،
 هه‌یج شتی‌ک واتای جارانی نامینی، شه‌و کوارگه‌ی که‌ له‌کاتی خۆیدا
 له‌سه‌رده‌می مندالی‌مدا، مه‌رگی که‌سانیکی نیژیکی خۆمی
 هه‌لگرتبوو، له‌سه‌رده‌می شاخدا، هه‌موومان‌ی له‌مه‌رگ
 پاراست.. من له‌سه‌فه‌ری تیکشکان و هه‌لاتندا، شه‌و کوارگه‌ی
 به‌رده‌وام لیی ده‌ترسام و مه‌رگی نیشان ده‌دام، چهند جاریک بۆ
 راونانی مه‌رگ ناچار بووم تاقی بکه‌مه‌وه، من هه‌موو شه‌و جارانه
 تا ماوه‌یه‌ک ترس به‌رۆکی ده‌گرتم، ترپه‌کانی دلم خیرا لییان ده‌دا،
 ئاره‌قه‌ی له‌شم زیاتر داده‌چۆرا، که‌چی هه‌ر ده‌مخوارد، شه‌وه‌ی که‌ زۆر
 لیی ده‌ترسام، کوارگی ره‌ش بوو، دروست که‌لله‌سه‌ری شه‌و سی
 که‌سه‌ی نیو ئۆتۆمی‌په‌که‌ له‌و کوارگه‌ ره‌شانه‌ ده‌چن، هه‌ر شه‌و
 کوارگانه‌ش بوون، مندالی‌می ره‌ش کرد، شه‌و کوارگه‌ ره‌ش و

نه فره تيبانه بوون، كه ئيستته له بهرانبه رمدا ههلتوقيون.. نا،
نامه وى بتانينم، بهرچاوم چۆل كه ن...

- چيه، شيت بووى؟

ئيستته من له ژورر كدام، به منوه ده گيراوى ديكه تيباه،
كه سيك له نيوماندايه جلوه رگى سه ربازي له بهره، ده لين گوايه
له بهره كانى شه هه لاتوه، به كيك له گيراوه كان پيم ده لى:
- درۆ ده كه ن، له به كى له خاله پشكينه كانى به ردى شه به
سه رخوشى گرتوويانه.

ئيره گرتووخانه يه، هه ر كه سيك به ده ستى سوپاى ئيمانداران
بگيرى، به هه ر تو مه تيكه وه بى ده هينرته ته م ژوره و ژورر كى
ديكesh كه به ته نيشتمان وه يه، به قسه ي ته م سه بازه بى، چوار
پينچ ژوررى ئينفرا ديشى ليه، ناوه ناوه به تاييه تى دواى
ده مژمير دوزده ي شه و گويما ن له دهنگى شه و گيراوانه ده بى، كه
ته شكه نجه ده درين، پيده چى شه و ته شكه نجه يه تاييه تى بى به وان،
ئيمه نه گرته وه، له گه ل شه وه شدا هه موومان به زيره و هاوارى
شه وان نيگه ران ده بين، ئيمه زور به زه سمه ت ده توانين له گه ل به كدى
بدوين، سه يره هه موومان له به كدى ده ترسيين، هويه كه شى شه وه يه
هه چمان شه وى ديكه نانسين، هه ريه كه و له شوينيكه وه

دەستگیرکراوین، ئەگەرچی زۆربەشمان کوردین، بەلام گومانیک
 کەوتۆتە نیوانمان، کە منیان هینایە ئیڕە هیندیک سوکناییم بە
 دلدا هات، ئاخر وەک دەزانن ئیڕە لەکۆی و زیندانی تاکە کەسی
 لەکۆی! لیڕە هەستدە کەیت ژیان هیندیک واتای بۆ گەراوەتەو،
 لەخۆتەو وادیتتە بەر چاوت، کە چەند هەنگاویک لە مردن
 دوور دەکەوتەو، لە پێوەستبوون بە ژیان نیزی کەدەبیتەو، شتیکی
 ئاساییە، کە بۆ یەکەجار بێتە شوینیکی ئاوا، کەسیکی لاپرسەن
 لیت بێتە پێش و پرسی (بۆچی گیراوی؟) تۆش ئەگەر لەوانە بیت
 حەز بەکەیت بەلەز دەردی دلی خۆت هەلپێژی، بە دوور و درێژی بۆی
 دەگێریتەو، ئەگەر لە نەینییەکانی زیندانیش شارەزا بیت، ئەو
 زەحمەتە راستییە کە بلێی، من کە هاتمە ئەم ژوورە، دلەم بەو
 خۆشبوو، کە لە تەنیا بی زیندانی تاکە کەسی رزگارم بوو، بایی
 ئەو نەدەش ئەزمونم هەبوو، کە بە ئاسانی بەرسقی هەموو
 پرسیاریک نەدەمەو، لەگەڵ ئەوەشدا یەکیک لەو گیراوانە خۆی
 گەیاندمی و لیمی پرسی :

- خەلکی کویندەری؟
- ئەو دیو.
- لەسەر چی گیراوی؟
- نازانم!

ويستم ناراسته‌ی قسه‌کانی بگۆرم و رامنه‌کیشیتته نیو کرۆکی
بابه‌ته‌که، لیّ ئەو هەر مکوربوو له‌سەر پرسیارکردنه‌کانی خۆی:

- هیچیان پینه‌وتی؟

- با چۆن هیچیان پینه‌وتم!

کابرا وه‌ک ئەوه‌ی له‌ بیزاربوونی من تیگه‌یشتبێ، هەر زوو به
(نم) ئیک کۆتایی به‌ قسه‌کانی هینا و هه‌ستیکرد به‌ ئاسانی
ناکه‌ومه‌ چنگییه‌وه، منیش بۆ ئەوه‌ی رقم لیّ هه‌لنه‌گری، به
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه و تم:

- ئەم شاره‌ ناوی چیه‌؟

گیراوه‌که وه‌ک بیه‌وی بۆ کۆمه‌لێک پرسیا‌ری دیکه‌ خۆی ئاماده
بکاته‌وه، زیاتر لێم نێزیک‌که‌وته‌وه، ئەمجاره‌یان له‌سه‌رخۆ پێمی وت
:

- دياره‌ لێره‌ نه‌گیراوی؟

که‌ ئەو پرسیا‌ره‌ی لیّ کردم زانیم هه‌له‌یه‌کم کرد، ده‌بێ به
خێرایی راستی بکه‌مه‌وه و نه‌هینلم درێژه‌ی پێدا، هیندیک به
جدییه‌وه پرسیا‌ره‌که‌م دووباره‌ کرده‌وه و تم:

- من ده‌لێم ئەم شاره‌ ناوی چیه‌!؟

له‌ ده‌م‌و‌چاوی کابرا هیندیک نا‌ره‌حه‌تیم به‌دی‌کرد، هه‌ولیشیدا
نه‌ختیک لێم دوور بکه‌ویتته‌وه، به‌لام بۆ ئەوه‌ی نیشانی بدا، که
له‌شپه‌وه‌ی قسه‌کردنه‌که‌م زویر نه‌بووه، له‌سه‌رخۆ پێمی وت :

- مەبەستم هیچ نەبوو، دیارە تۆیان لە شارێکی دیکەو بە
چاوبەستراوی هیناوتە ئێرە؟

هەر زوو بە چاوە ئاماژە ی (بە ئێم پێدا، بۆ ئەوەی بێدەنگ
بێت، کەچی دەلیقەیه کی دیکە ی بۆ رەخسا و پرسیارێکی دیکەشی
لێکردم:

- ئەو شارە ی لێی گیرای ناوی چ بوو؟ من نەمدەزانی بۆچی
ئەو کابرایە لە سیما و قسە کاتم تی نەدەگەیشت؟ لەوەش نەدەچوو
کەسیکی راسپێردراو بێ و بیهوی قسە کاتمان بگوازیتەو؟ من
هەستم دەکرد تازە دەبی لە گە ئی برۆم، خۆیشم نابێ وا نیشان دەم کە
لێی دەترسم، بە ناچاری بەرسقم دایەو و وتم:

- هەر کە هاتە ئەودێو، لە یە کەم خالی پشکنین گیرام.

- بە لگەت پینەبوو؟

- بە ئی پیمبوو بەس گومانیان لێمکرد.

- لەسەر چی؟

- هەر وا، هیچیان لە گەل باس نەکردووم.

- دوایش یە کسەر بۆ ئێرەیان هینای؟

- بە ئی، ئیدی نازام چیم پێدەلین.

- پێشمەرگەیت؟

- نەخیر، هیندیک نەخۆشم ویستم لێرە چارەسەری خۆم بکەم.

- چ نەخۆشییەکت هەیه؟

- ريخۆلە كام تەواو نين.

- هيچ نيبه، ئينشاللا چاك دەبيتەو و ليړەش نازاد دەبى.

- سوپاست دەكەم.

ئيدى ھەستەمكرد ئاخاوتنەكەمان تەواو بوو، كابرش لەو ھەچو نەيەوئ چى ديكە پرسيارم لى بكا. لەو دەمە دەرگاكە كرايەو، كورپىكى گەنجيان ھينايە ژوورئ، كورە زۆر پەريشان و ناپەھەت دياربوو، بى ئەو ھى سلاؤمان لى بكا، بە ھەپەساوى لە نيو ھەستى ژوورەكە وەستا. پاسەوان ھيشتا ھەر لەبەر دەرگاكە وەستابوو، وەكو ئيمە بە ھەپەساوى لە كورە گەنجەكە رادەما، دواتر بە كوردبىھەكى تىكشكاو پيى وت:

- برۆ لەوئ دانيش.

كورە جاريكى دى تەماشاي ھەموومانى كرد و چاوەكانى پرپوون لە فرميسك. چەند پينگاڤيەك ھاتە پيش و لە تەنیشتم دانىشت. منيش بە خيړھاتنم كرد، ئەويش لەسەرخۆ سوپاسى كردم، كە لە سەروسيماى رامام، ھەزىك فشارى بو ھينام، كە لىي پيرسەم خەلكى كوئىيە، بەلام زمانى خۆم گرت و ھيچم نەوت. ئەم گرتووخانەيە بو من بە بەراورد لەگەل زيندانى تاكەكەسيى جياوازى ئەرز و ئاسمانيان ھەيە، ليړە ھەر ھيچ نەبى بە كۆمەل دەمانبەنە دەرەو و لە ھەوشىكى پان و بەرين بەرەلامان دەكەن، من بو خۆم ئەو يەك دەمژميرە بە پياسە و دالغەليدان دەبەمە

سەر، پیتان سەیر نەبی ئەگەر بلیم ھەموو روژتیک، کە دینە دەری، زیتەر لە سەد کەرەت ئەو کاشیانە ی ژیر پیم دەژمیتم، زۆر بەوردی لە پیکھاتە و ھیل و نەخشە لەخۆرا دروستبووھەکانی کاشییەکان دەروانم. مەراق لە یەکیکیان دەدەم و لیبی ورد دەبمەو، دەزانن چی دەبینم؟ سەر و کەللە ی مرۆف و دیمەنی ناژەلی ڕەنگاوریەنگ و جوولە ی دارودرەخت. ئەگەر نیستە قەلەمیکم پی دەبوو، نەخشە ی ھەموو ئەو دیمەنانەم دەکیشان، کە بە ھیزی بینین بۆم دەردەکەون، من نیستە لەنیو پیکھاتە ی ئەم کاشییە ی بەردەم، کیژیکی قز دریزی چاوخومار دەبینم، کە چۆن شیتانە پەنجە ناسکەکانی بەسەر نامیریکی مۆسیقا دادەھینی، گویم لە دەنگ و ئاوازی مۆسیقاکیە، ھەست بەو دەست و پەنجە نەرم و ناسکانە دەکەم، کە چۆن بەسەر تارەکانی ئەو ئامیرەدا کەرویشکە دەکەن. رەنگبی وا بە ئاسانی باوەر بەو توانایەم نەکەن، کە من لەخۆمدا دۆزیومەتەو، من توانای ئەو دەم ھەییە لە نیو ئەم بەردە وشک و رەق و بیروھانەدا گویم لە حکایەتە دوورو دریتەکانی سەردەمی منالییم بی. گویم لەو دەنگانە بی، کە لە قولایی زەویدا عاسی بوون و ناگەنە گویچکە ی ھیچ کەسی. من کە چاوەکانم دەنوقینم، ھەموو ھزر و ھۆشم لە یەک خالدا کۆدەکەمەو، گویم لە ئیقاعی پی ئەو کەسانە دەبی، کە روژە ڕیئەک لیئەو دەورن. ئیو ئەگەر بەو ئەزمونەدا تیئەریبان

گالته تان بهم قسانه‌ی من نه ده هات، من هه موو روژانی شهو گرتووخانه ییم بهو شیوه یه ده برده سه ر، خوژیا له کونی که وه ده تانیینی که چۆن له و کاتانه‌ی ده مانبه نه ژووره وه من ئاخیرین که سم به راته کاندن نه بی به ئاگا نایمه وه و له شوین خوژما هه لئاسمه وه. وهردیانه کانی زیندان، که من بهو شیوه یه ده بینن، به مه زنده‌ی خوژیان واتی ده گهن تووشی جوژیک له شیته بوون هاتوومه. جاری وابووه دلیان پیم سووتاهه. ههندی جاریش به زۆر هه لیانساندوومه ته وه. جار جار هه له ته نیشت خوژمه وه وهردیانی که ده بینن، که چۆن له گه له من، له کاشییه که ی به رده مم ورد ده بیته وه. شه وان له وه نار هه حه ت ده بوون، که هیچیان نه ده بینن، له هه ژمه تان لیم تووره ده بوون و توند شانیان راده ته کاندن و وه پیش خوژیان ده دام و ده یان برده ژووره وه، منیش بهو کاره زۆر نار هه حه ت ده بووم و وامده زانی به شه نقه ست نایانه وی بو چهنده ساتیکیش بی دنیا ی شه وان بچمه ده ره وه.

لیره شه وان هه که هه موویان هه و بیده نگیان ده کا، ته نیا منم له چاوه روانیدا ده مینه وه و به سانایی خوژم راده ستی هه و ناکه م. خوژمه گه ره هه ره که سی که بهو شیوه یه بمینی ئه رخاین ده بی که منیش هه تووم، که چی من قه ت شه ونده به ئاسانی نه ده نووستم. من هه موو شه وی که وه که بۆسه یه کدا بم، چاوه ریم ده کرد هه موویان بجه ون، شه کات پیلوی چاوه کاتم داده خستن، خوژم له گرژی ده ماره کانی

جهسته مدام رزگار ده کرد، هه موو گیانم خاو ده کرده وه، به خه یال
 ديقه تم تهنيا له شتيك ده گرت، هه ناسه ی قولم هه لده کيشا و
 ده رمده دابه وه، له هيکرا هه ستم ده کرد مه و دای بيستم فره وانتر و
 قولتر ده بيته وه، وامده زانی گويچکه کام به کپارچه بوونه ته به هيترين
 موگناتيس بۆ راکيشانی ده نگه کان. باوه رپم پي بکن تاوازی هه ناسه ی
 هه موو ته وانه ی له ژووره که خه وتبون، ليکم جيا ده کرده وه. تریه ی
 لي دانی دلّی هه موویانم وه ک ره زمی گلوربوونه وه ی که قرینکی مه زن،
 گوی لّی ده بوو. ته گهر گومان له قسه کام ده کهن، ده کارن له پشتی
 زيندانه که به ئاره زووی خو تان، هه رچی ده لّين، بيلّين، هه ر
 مؤسیقایه که ده ژهنن، بيژهنن، جه زده کهن به هه ناسه له گه لّی به کدی
 بتاخفن، به چ زمانیک قسان ده کهن، بيکن، ته و کات هه موو
 شتيکتان پیده لّيم و گومانه کانيشتان ده ره وينمه وه. من وامليها تيوو
 به نيو شه پۆلی هه ناسه و هاژه ی هه وا و له رينه وه ی دار و دره ختاندا
 رۆبچم، به لام ده بی ته و راستييه ش بلّيم که له کاتی ناساييدا هيچيه که
 له و توانايانم ناميني، بۆ نمونه نه که هه ر ناتوانم هيچ جوړه
 مؤسیقایه که بژهم، بگره ناوی ئاميره کانيش نازانم، به لام ته و کاتانه ی
 سه رنجه کام تيژ و هه سته کام به هيتر ده بن، خویشم نازانم چون له م
 دنيا به داده برپم و ده چمه دنيايکی ديکه، له وي دا هيچ شتيك به
 ناسايی نايته بهر چاوم، خویشم ده به شتيکی ديکه هه ر له با، ياخو
 تيشك ياخود له موگناتيس ده چم، من ته و ماوه به راسته له نيوان

ئومىد و ئاومىدیدا دەژيام، لەنيوان گەفت و بەليني خووش و قسهى
 ژههراويدا مابوومهوه، بەلام بۆ خووم توانيبووم سوود لەو توانايەى
 هەمبوو وەربرگرم، بە تايبەتيش ئەو کاتانەى ليکۆلئينهوهيان لەگەڵدا
 دەکردم، لەو ساتانەدا هەولم دەدا بە ميشکيکى سارد بەرسقى
 پرسيارهکان بەدەمهوه، باقى وهختهکانى دیکه فرم بەسەر دنيای
 زيندانەوه نەدەما. با ئەوهشتان پى بلیم ئەو کاتەى لە قسهکانم قەلس
 ياخۆ وەرپس دەبوون و هيچيان چنگ نەدەکەوت، شیت و هار دەبوون،
 لەو کاتانەدا که من چههرەى کهسيانم نەدەبينى، زرمە لەبن گويمهوه
 دەهات، پشتيشم بە شريقهى قامچيهک قيت دەبووه، بەلام ئەوهى
 ئەوان نەياندەزانى و پەيان پى نەبردبوو، هەستنهکردنم بوو بە
 تازارى زهبرى ئەو قامچى و شهپازلانە، که ناوه ناوه و لە ناکاو
 پيم دەکەوتن، وا بزائم ئەوهى جينگای سەرسرمان بوو بۆ ئەوان،
 بیدەنگى من بوو لە هەمبەر ئەشکهنجەدانم. ئەوان پى نەدەچوو لە
 نهينى تواناکانى من شارەزاييان هەبووى، دنا حەتمەن بيريان لە
 بەکارهينانى ريگای دیکه دەکردهوه و وایان دەکرد تازاريکى زۆرم
 پى بگهينن. خاترجەم بووم هەرچاره و منيان بېردايه بۆ ئەو
 شوينهى که تايبەت بوو بۆ ليکۆلئينهوه و ئەشکهنجەدان، وا بيريان
 دەکردهوه که شتيکیان لە من هەر دەست دەکەوى. ئەوان لەوه بى
 ناگابوون که من بەردەوام مەشقم بۆ ئەو بانگکردنانه دەکرد، هەر
 کاتیکيش بانگیان بکردبام و چاوميان ببهستايهتهوه، دەمزانی بۆ

چیم دهبەن، ھەر بە رینگاوە لەگەڵ خۆمدا دەموت (سەران..ئێستە تۆ لەبەرانبەر کەسێک دەوەستینن، رەنگبێ کۆمەلێک پرسیاری نوێت لێ بکا، ئەگەر وەلامەکان بە دلێ ئەو نەبێ، خۆت بۆ ھەموو شتێک ئامادە بکا، ھەرەشە، تۆقاندن، ئەشکەنجە. تۆ وا بێنە بەرچاوت ئەو کەسە پرسیارت لێ دەکا لەپەر زلەلەییەکیشت لێ دەدا، یاخود بە قامچی دەکەویتە سەرت، ئەوەی بۆ تۆ گرینگە، نابێ هیچ قەسەییەکی خۆت بگۆری، بە مێشکیکی سارد و زۆر بە ھێمنی وەلامەکان بدەرەو. تۆ کە ئێستە لەسەر کورسییەک دادەنێن، نازانی لە دەورووبەرتدا چ روودەدا و چ دەگوزەری. ئەگەرچی تۆ لەنیو فەزایەکی تاریکیدا دەژیت و ھیچ نابینی، بەلام ھەر بە زەین پیلوی چاوەکانت دادەخە و دوور دەروانی، گرژی دەمارەکانی جەستەت خاودەکەیتەو، بێ تۆقرەبی لە ھزر و ھۆشتدا مەھیلە، تەنیا بیر لەجەستەت بکەو کە رەنگبێ ئێستە نا کەمێکی دیکە وەبەر ھەلمەتی لێدان بکەوی. تۆ ئێستە دەتوانی وا بێنیتە بەر چاوت، کە لەسەر کورسییەکە نەماویت و بە ھەزی خۆت بۆ شوێنێکی دیکە دەگوازییتەو، لەویدا رۆح و جەستەت سەفەریکی تولانی دەکەن و بە ئەزموونیکی سەخت و دژواردا تی دەپەرن. جەستەت گویراپەلێ ئامازەکانی رۆح دەبێ. تۆ پەيامێک لەو ئامازانە بۆ مێشکە سارد و خاوەکەت دەنیری، داوا لێ دەکەیت ھەموو ئازای بەدەنت بەرگری لە زەبری ئەو ئازارانە بکا،

كه پيى دهكهون. ئىستته همموو گيانت گهرم دادى، تو به هيمنى
 وهلامى همموو پرسيارهكان دهدهيتهوه، با جهستهشت بو همموو
 زهبرىك ناماده بى، لهوه ئهراخين به ئهوكاتانه نازارت دهدهن كه
 قسهكانت به دللى ئهوان نابى، ههر كاتى بهسهرتدا قيژانديان، ئهوه
 بزانه جهستهت داوهموويك له ئهشكهجهدان نيزيك بوتهوه. لهوه
 مهترسه چيت پى دهكهوى، تو واى دانى زللهيهكه، ياخو
 قامچيهكى زور بههيزه، گرینگ ئهوهيه لهوه لهزهيه دهبي تاكات
 لهوه بى، كه همموو لهشت خاوكردبيتهوه، ئهوكات دهبينى چ
 هيژيك روو له جهستهت دهكا، تو لهو ساتانهدا تهنيا گويت له
 دهنگى قامچى و زللهكانه، ههست به هيچ نازارى ناكهت. ئهوان
 لهوهدا دهتوقن و ههست به بهرائهتى تو دهكهن، بهلام به ئاسانيش
 دهستت لى ههئاگرن. ئهوان بو ئهوه هاتوون گويبىستى قسهيهك
 بن كه تو پيى تاوانبار كراوى، ئهگهر هيچ شتيكت لى نهبيستن
 ئهوه هيچيان پى ناميى تهنيا ماندووبوون و بيژارى نهبى، دواتر
 ناچار دهبن بهر لهوهى جيت بهيلن و به رووشتدا هاواربكهن:

-- تو له چ جنسيكيت، ئينسان نيت؟!

ئهو دهمه دهكاريت پييان بليت:

-- بهلى ئينسانم، بهلام من ئهوه نيم كه ئيوه به دوويدا

دهگهريين.

ئهگهر پتر پى لهسهر قسهكانيان داگرن و بليين:

-- بلی کۆمۆنستەم، تا ئازادەت بەکەین!
باوەر بەو قسانە مەکە، وەکو جاران تەنیا پێیان بلی:
-- من دۆستی ئەوان و ھەموو ئەو کەسانەشم کە دژی
بەعسەن.

لەدواییدا ھێچیان بۆ نامیشتەو و بە تورپەیی دەچنە
دەرەو و پێت دەلێن:

-- تۆ درۆزنی، دەبێ لێرە پرۆتێتەو!
من ئاوا خۆم بۆ ئەو لیکۆلێنەو ھەو ھەو ئەمادە کرد، کەچی کە بە
چاوبەستراوی بردمیانە ئەو جیئە، پێم سەیربوو ئەو جارەیان لە سەدا
سەد قسەکانیان جودا بوو، یە کەم پرسیار کە لێیان کردم، کەسیک بە
دەنگێکی لەسەر خۆ وەک ئەو ھەو دێم بەتەو و تی:

-- ئەگەر وێنە یەکت نیشان بەدەین دەیناسیتەو؟

منیش زۆر بە ھێمنی وتم:

-- ئەگەر بیناسم پێتان دەلێم.

من بەلامەو ھەو گرینگ نەبوو وێنە یە چ کەسیک نیشان دەدەن
لەگەڵ ئەو ھەو ھەو یە کەسەر بیرم بۆ وێنە یە ئەو برادەرە چوو، کە بەر لە
گرتنە کەم نامە یە کە پێدام. کە چاومیان کردەو، کەسیک لە پشت
مێزێک دانیشتبوو، بزیە کە بۆم فرێدا و رووی وێنە کە یە لە من
کرد و تی:

- دەیناسی؟

منیش بۆی هه‌لسامه‌وه و له وینه‌که نێزیک که‌ومه‌وه، که
 دیکه‌تم دایی، دروست شه‌وه‌ی بیرم لی ده‌کرده‌وه، وینه‌ی شه‌وو.
 منیش بی شه‌وه‌ی تۆزقالینک خۆم تیک بده‌م، ده‌ستم بۆ وینه‌که درێژ
 کرد و لی‌مه‌رگرت. به‌و ره‌فتاره‌م ویستم با‌وه‌پێکی وا له‌ می‌شکی
 که‌سی پشت می‌زه‌که بچه‌سپینم، که شه‌گه‌ر بیناسم، شه‌وه پێی
 ده‌لێم، به‌لام هه‌ر زوو وینه‌که‌م دایه‌وه ده‌ستی و پیموت:
 - نه‌خێر نایناسم.

کابرا، که وینه‌که‌ی لی‌وه‌رگرتمه‌وه به‌ شی‌وه‌یه‌ک سه‌یری کردم
 وه‌ک شه‌وه‌ی پیم بلی (شه‌و قسه‌یه‌شت وه‌ک قسه‌کانی پێشوو راست
 نه‌بوو، به‌لام با وا بی!) من له‌وه تی‌گه‌یشتم، که نیشان‌دانی شه‌و
 وینه‌یه له‌ دوو شت به‌ده‌ر نه‌بوو، یاخۆ شه‌وه‌تا (موحسین) شه‌وه‌ی
 له‌گه‌لم گیرابوو، ئیعترافی له‌سه‌ر خاوه‌ن وینه‌که کردبوو، که
 هاو‌پێی هه‌ردوو‌کمان بوو، یاخود ده‌بی له‌می‌ژ بی خاوه‌ن وینه‌که
 له‌ژێر چاودێری ئاسایشی شه‌و شاره‌دا بی. من شه‌گه‌رچی به‌بینینی
 شه‌و وینه‌یه هه‌ستم به‌ هه‌ژانی‌کی رۆحی گه‌وره‌ کرد، به‌لام
 نه‌مه‌یشت له‌ سه‌روسیمامدا ده‌رکه‌وی. راستییه‌که‌ی ترسی گه‌وره‌م
 شه‌وه‌بوو خودان وینه‌که بگیری، چونکه به‌ گرتنی شه‌و، زۆر شت
 تی‌که‌لوی‌یکه‌ل ده‌بون، به‌ تاییه‌تیش شه‌گه‌ر هه‌رسی‌کمان رۆبه‌پروو
 بکه‌نه‌وه. من زۆر له‌وه دل‌نیابوم شه‌گه‌ر (موحسین) ئیعتراف له‌سه‌ر
 شه‌و براده‌ره‌ بکا، شه‌وه لی‌کۆلینه‌وه‌کان ئالۆزتر ده‌بن و کی‌شه‌کان

گه وره تر و پرسپاری تازه تر دیننه گۆرئ. من بۆ خۆم قه ناعه تییکم
 لا چئ ببوو، که رهنگبئ له ماوهیکی نئزیکدا بهرمبدهن، بهلام
 نیشاندانی ئه و وینهیه، جارئیکی دیکه بئ ئومئیدی کردمهوه و
 زانیم شتگه لئیکی دیکه بهرپوهیه، ئه و کارابیهش که لئیکۆلئینهوهی
 له گه لدا ده کردم، بهر له وهی جیم بهیئلی، ئاخیرین قسهی کرد:
 - گهر دهتهوی ئیسته ئازادت بکه، باشتر وایه بۆ خۆت ئیعتراف
 بکهیت و برابیهوه.

ئه و قسهیهی کرد و ههلسایهوه، بئ ئه وهی ئاورپیشم لئ
 بداتهوه رۆیشت و له سه رخۆ ده رگاکه ی پئوه دا.

هیئده ی نه برد پاسه وانئیک هات و په رۆ ره شه که ی خسته وه
 سه ر چاوم و بردمییه وه ژوره که ی خۆم. من ماوه یه ک بوو له و
 ژوره دا بووم، نه لئیکۆلئینه وه م له گه ل ده کرا و نه هیچ ئامازه یه کیش
 هه بوو بۆ بهردانم. نازانم له و گوی پئینه دانه یان گهره کیان بوو چیم لئ
 بکه ن؟ ئه وی گرتوو خانه یه کی کاتیی بوو، زوو زوو به ندکراویان
 ده هیئان و ده یان بردن، کهس نه یده زانی ئازاد ده کرئین یاخۆ بۆ
 شوئنیکی دیکه ده گوازرئینه وه. گرینگ ئه وه بوو نه کهس ده مایه وه
 و نه چۆلئیش ده بوو، پاسه وانه کان زمانی کوردییان ده زانی، به لام
 له وه ده چوو یان فئیرکرا بن یاخۆ به و شیوه یه فئیربوو بن، زۆرینه ی
 ئه وانه ش، که ده هیئرانه ئه وی کوردبوون، تا ک تاکیشیان به ئازهری
 و فارسی قسانیان ده کرد. ئیمه هه موومان چاومان بریبوووه ده رگای

ژووری به ندیخانه که، مات و بیده نگ، له چاوه رپی هاتنه ژووره وهی
 گیراویکی دیکه دا بووین. له پر دەرگا که کرایه وه، پیره میردیک که
 له وه دهچوو دووسی رۆژ بی ریشی نه تاشیبی، هینرایه ژووره وه.
 من هەر که بینیم له شوین خۆمه وه تاسام، گیانم پر بو له
 موچرکه ی سۆز و غه ریبی، پیره میرد بی شه وهی سهر بهرز بکاته وه
 به شهرمه وه سلاویکی کرد و یه کراست له ته نیشته من دانیشته.
 له پی دهسته کام به خیرا ئاره قه بیان دهردا. به لاوونیو له
 پیره میرده کم پروانی. به نه نقه ست به کوردی به خیره هاتم کرد.
 شه ویش هەر به کوردی وشه ی (خۆشبی) له دم دهرچوو. هه ولما
 له بهرانبهر شه وانی دیکه دا خۆم به ئاسایی نیشان بدهم، که چی له
 دهر ووندا شتیکی دیکه ده گوزه را. میژووێک را که یانندن بوون، یه که
 یه که به بهر چاومدا ره تیبوون. شه و چادرانه ی که له بن داره زل و
 زه به لاحه کانی گوندی مه لای ناوچه ی لۆلان هه لماندا بوون. شه و
 خانوانه ی که له وی قیتمان کرد بوونه وه، شه و ئیزگه یه ی که
 وتاره کاغان تیدا ده خویندنه وه، هه موو شه و دیمه نانه به هاتنی شه و
 پیره میرده له بهر ده مدا ئاماده بوون. پیره میرد وه که شه وهی له
 ژیانیدا منی نه ناسیبی به ئاسایی سه یری ده کردم. له چاوه کانیدا
 شه و موونیکی زۆری زیندان و شه که نجه و دهر به دهریم ده بینی. خۆی
 وا دهر ده خسته وه که شه وهی به هه له که وتبیتته شوینیک و نیازی نه بی
 هیچیش پیرسی. بی ئوقره یی له چاوه کانیدا ده بینرا، به لام نیگای

به نيگای هيچ كه سيك نه ده كه وت. قروقەپ له شوپين خويدا
هەلئروشكا. كه يه كه مجاريش سه يري منى كرد، ته نيا بو ئه وه بوو،
كه به چاو پيمبلى (نه من تو دەناسم، نه تو ش من دەناسى!)
راستىيه كه من له ده ليقه يه كه ده گه رام، به په له دوو قسانى
ده گه لدا بكه م، كه چى ئه و خوى وا نيشان نه ده دا، كه پيوستى
به هيچ قسه يه كه نه بى. دوو رۆژى ره به ق نه من شتتكم وت نه
ئەوئيش. زۆر له وه ده ترسام له ژووره وه كه سيك چاو ديريان بكا. ئەو
كاتەى پيره ميديان برده ده ره وه، دلّم به وه خو شبوو، كه ئيدى
ناگه رپته وه، كه چى هيندهى نه برد هيئايانه وه ژوورى. پر به دل
هه زمه ده كرد هه ندى پرسى يارى لى بكه م، كه بوچى بانگيان كرد و
ده بى چييان پيوتبى، به لام هه ر زوو په شيمان بوومه وه و بيده نگ
بووم. هه ستم كرد ئەوئيش به نيازه شتتكم پى بلى. له ده رفه تيك
ده گه را ليم نيئيك بيته وه. له شانسى ئه و، له ده رگا كه درا و
وه رد بيانه كه داواى كرد دووسيه كمان بچين خو اردنى نيوه رۆ بينين،
كه له پشت ده رگا كه دانرا بوو. پيره ميئرد خيرا سه رى هيئايه بن
گويم و وتى:

- من ناوم دكتور ره حيم نيهه! له تو شيان پرسى وتم نايناسم.

منيش به ز وتم:

- زۆر باشه، ته واو.

نازانم بۆ بەو قەسەيە شەپۆلەيەك لە موچرەكەي خۆشەي بە لەشەدا رەتەبوو. زوو لێي دوور كەوتەووە و خۆم گەياندە دووانەكەي ديكە و خوارنەكەمان هەيئايە ژوورەووە. ئەو رۆژە ئەگەرچي دليشم زۆر خۆشەبوو، كەچي هەر دوای ناخوارنەكە پيچيەكەي بەهەيژ بە هەناومدا هات و هەيئەي هەيئەي ئازارەيەكەي توندی لەگەڵ خۆيدا دەهەينا و تەواو بێتاقەتي دەکردم. يەكەي لە گيراوەكان بە توندی لە دەرگاكەي داو وتی:

- ئەري كاكەي پاسەوان، برادەرەيەك زۆر نەخۆشە، دەرگاكە بکەرەووە.

پاسەوان لەسەر خۆ دەرگاكەي كردهووە و بە چاوي تۆي لە پرسيارەووە تەماشاي هەمووماني كرد و بە كوردەيەكەي خۆي وتی:

- چيە كەي مرد، بۆ دەرگا دەشكەين؟!

كە پاسەوانەكە مني بيني، يەكسەر رووي لە دكتور رەحيم كرد و وەك هەوالەيەكەي خۆشان پيیدا وتی:

- ئەو دكتور ليرە، با تەماشايەكەي.

دكتوريش بە دەست ئامازەي بۆ پاسەوان كرد، كە جانتاكەي بۆ بيني، بۆ ئەوەي پشكەينم بۆ بکا. من بە شەپۆلەيەكەي خۆم پيشاني پاسەوانەكە دا، وەك ئەوەي هەوالەيەكەي خۆشم لێ بيستەي، دنيايەك بېرەوەري خۆش و ناخۆشم لەدور چاوەكاني بېرەميرد بيني. بۆ ساتەيەكەي هەستمكرد خۆي لەبەر چۆتەووە. وا هاتە بەرچاوم وەك ئەوەي

له ژورړيكي باره گه كاني راگه يانندن داناشتبن. نيگا پر له
 بهر ائه ته كاني پيره ميږد، فينكاييه كي بي ته ندازه ي خسته
 د هروغه وه، هر له فينكي هه واي تپواره هاوينايه كاني سهر
 كانيه كي نيو باره گه كه مان ده چوو. كه س له گرتو خانه كه
 نه يده تواني حه رفه كاني نيوان چاوه كانمان بخوينايه وه. پيره ميږد بي
 ته وه ي هيچ نيراده يه كي به سهر خو يه وه مابي، به ده ست و په نجه چرچ
 و لوچه كاني توند ده ستم ي ده گوشي. ناوړي كم له پاسه وانه كه دا يه وه،
 بهر له وه ي قسه يه كه بكه م، ته و خيرا پيمي وت:

- ته وه دكتور، عيراق، به س زماني عه ره بي...

من هه ردوو ده ستم بو پاسه وانه كه بهر ز كرده وه و سو پاسم كرد.
 ته وه نده شم پيوت، كه دكتور داواي جانتا كه ي ده كا، بو ته وه ي به
 جيهاز فه حسم بكا. هينده ي نه برد بله ز جانتا كه يان هينا. دكتور
 داواي لي كردم له بهر ده مي، له سهر پشت راكشي م، پيره ميږد ناميري
 پشكينا كه ي يه كه مجار له سهر دل م دانا، له سهر خو پيمي وت:
 - هه ناسه يه كي قول هه لكيشه.

خودايه! چ دوباره بوونه وه يه كي سه ير روو ده دا؟ بوچي ده بي
 ژيان پر بي له و جوړه روو داوه له يه كچو وانه؟ كي هه يه له و كاته ي
 ديمه ني به چاوي خو يه وه بيني، ياخو بو يه ريكي توشبي، به
 زه يني دا بي كه له شوينا يكي كه و له زه مه نيكي كه، ته و ديمه ن و
 روو داوه ي بيني بي؟ من كه دكتور ره حيمم به سهر سه رمه وه بيني،

واى نیشان دەدا که هەر خەریکی پشکنینی منە، جارێکی دیکە بە چاو تێی گەیاندمەوه، که من و ئەو بە هیچ شیوەیەک یە کدی نانا سین، منیش ئەرخانیم کردەوه که هیچ نیگەران نەبێ. بە هەلیشم زانی لێی بیرسم که چۆن گیراوه، که چی پێمی وت:

- گرینگ نییە چۆن گیراوم، گرینگ ئەو یە من تۆ نانا سم!
تیمە بە زمانی عەرەبی لە گەڵ یە کدی دەدواين، ئەو دڵنیا بووین که هیچ کەس تێمان ناگا، ئەو کاتەش که پارچە کاغەزێکی دەرھێنا و شتیکی لەسەر نووسی، هەلیکی بۆ رەخسا پێم بلێ:

- فۆرکەکانی عیراق زۆر شوینیان کیمیا باران کردووه، هەزاران کوژراو و بریندار هەیه....

خێرا قسەکانی خۆی گۆزی و هاتەوه سەر نەخۆشییە کە ی من و پێمی وت:

- تۆ ریحۆلە گەرەت هەوی کردووه، دەبێ ئەو دەرمانانە بۆ ماوهی مانگێک بە کار بهێنی..

راچیتە کەم دایە دەستی پاسەوانە کە و هەر لە تەنیش ت دەرگا کە دانیشتم و سەرم خستە نێوان ئەژنۆکاغەوه، ئەو رۆژەم هاتەو بەیر که چۆن لە ئیوارە یە کی ساردوسری دۆلی (دەراو) من و چەند هاوڕێیەک لە دەوروبەری سۆیادارە کە ی ژووریکی بارەگە کە مان دانیشتبووین، لە دەری بە فریکی خەست باریبوو، ئەگەر ئیشیکی

زۆر گرینگمان نه بوايه، نه ده چووينه ده ره وه. وه ختيكي زورمان به
 گفتوگوي جدی ده برده سهر. روزانهش هه ندي کاتمان به گه مهی
 مشکه کان ده دا، که له دهیان کون و درزی ژورره که مانه وه ده بیان
 ده کرد و به بن ده ست و قاچماندا ره ته ده بوون و باز بازینیان ده کرد.
 ئه و مشکانه وه که ته وهی له چاوی ئارام و تووره نه بوونی ئیمه دا
 شاره زا بووبن، به بهر چاومانه وه بهر له وهی نی و میکانیان جووت
 بن، ده که وتنه سه مایه کی شیتانه، دواتر به زمانیان رووخساری
 یه کدییان ده لیسته وه و ئیدی ده که یشتنه قوناخی
 ئامیز له یه کگرتنیکی به هیژ و له یه کتر نه ده بوونه وه تا به لا دا
 ده که وتن. (ئاسۆی هاورپم شه وانه له بهر سه فا و مه روای
 مشکه کان نه یده و پیرا به بی (کیسه خه و) بنوی، له وهش زیاتر ناچار
 ده بوو زنجیری کیسه خه وه که تا ته وقی سه ری ببا. زورجار به و
 شیوه یه ش خه وی لی نه ده که وت و ئوقره ی نه ده گرت، له داخان
 له کیسه خه وه که ش ده هاته ده ره وه، تا به یانی شه ری له گه ل
 مشکه کان ده کرد. له هه مووی سه یرتر و کۆمیدیاتر ئه وه بوو،
 شه ویکیان ئه و براده ره مان بریار ده دا فیلیک له مشکه کان بکا و
 له و ناوه بیان دوور بخاته وه. له نیوه ی ئه و شه وه دا له نیژیک کونه
 سه ره کییه که ی هاتوچۆی مشکه کاندا خۆی مات ده کا، گوئ له
 چرپه ی هاتنیان ده گری، هه ر مشکیک بیه وی سه رده ربینی، خۆی
 لیده کا به پشیله و به میاو، میاو، میاو ده یانتر سپینی! ئیمه له

دەنگى پشیلەئاسای ئەو، بە ئاگا دینەو، کە گوپی لە چریه چری
ئیمه دەبی، یە کسەر بۆ لامان دی و چوارمشقی بۆمان دادەنیشی و
دەلی:

- مياوووووووووووووووووووو...بیدەنگ نەبن ئیوہش دەخۆم !!

من ئەو شەو خۆشانەم بە ئیش و تازاری هەناوم دەبردەسەر، ئەو
شەوی میاو میاو شەم لەو برادەرانی تال و ناخۆش کرد، کاتیک
پینچیکى توند و درێخایەن بەنیو زگمدا هات و لە پەلپۆی خستم،
هەموویانم لەنیو جیگادا هەلساندەو و خیرا لامپە کەیان پیکرد،
هەستم دەکرد لەنیو خۆیاندا مشتومریان بوو لەسەر ئەوێ چۆن بەو
شەو خۆیان بگەینە دکتۆر و لەو دۆخە رزگارم بکەن، لەلاوہش
تازاری سکم گوشاریکی ئەوتۆی بۆ دەهینام، کە نەمدەزانی خۆم بە
کوپی ژوورە کەدا بکەم.

جاری لەسەر پشت و جاریکی دی لەسەر سک دەکەوتم، جاری
جەستەم دەبوو بازەبی و جاری راست راست. ئیشە کە بەرادەریە ک
گیانمی داگرتبوو، دەتوت لە دواين ساتەوختەکانی ژياندا دەژیام،
گەیشتمە ئەو قەناعەتە کە دەبی بە هەر نرخیک بی لەو تازارە رزگارم
بی. لەپەر دەستم بۆ دەریچەى سۆپاکە برد و کردمەو، کە سەرم لە
کورەى ئاگرە کە نێزیک کردەو، توند لە پشتەو بۆ دواوہ رایانکیشام.
من ئیدی ئاگام لەخۆم نەمابوو، وەختیک چاوم هەلینا، خۆم لەنیو
کۆشى ئاسۆی هاوڕێم بینیبەو، پێم سەیر بوو نەمدەتوانی لەو بارودۆخە

تېبگەم، وروگېژ بېوم، كە ئاوپرېكم لە تەنېشت خۆم داېهوە، (سەرۆ) و
دكتور (ئەبو گۆران) لەسەر چۆك دانېشتېبون، بزەپە كيان بۆم كرد و
دكتور پېمى وت:

- سەرۆ گوتى وا بزائم سەران مردووه، كە چى دەبېنم زېندووى؟!
ئەو كات زانېم سەرۆ بەو نېوھ شەوھ، بەو دنيا بە
بەفرداپۆشراوھ خۆى گەياندۆتە دكتور، ئەبوگۆران دەستېكى لەسكەم
داو يەكسەر نەخۆشېيەكەمى دەستنىشانكرد و وتى:
- ئېلتېھابى رېخۆلەتە.

بەو شەوھ دەرزېيەكى لېدام، دوو دەستە گولاجېشى پېدام و
وتى:

- رۆژى سى دانە لەو گولاجانە دەخۆيت، ئەگەر چاك
نەبېتەوھ ئەوھ دەست لە خۆت بشۆ!!!

من لەرېگای دكتور رەحېمەوھ زانېم، كە خەلك و شارى
هەلەبجە چيان بەسەر هاتووه، گرتوو خانەكە نەرادىۆى لېبوو نە
تەلەفېزىۆن. تاكە سەرچاوەپەك بۆ زانېنى هەوالەكانى دەرەوھ تەنيا
ئەو كەسانە بوون، كە رۆژانە دەگېران. تېياندا هەبوو بى ئەوھى لە
كەسېكى گومانلېكراوى نېو زېندان بترسى، وەك ئەوھى رووداويكى
ئاسايى بۆ برادەرە نېزېكەكانى بگېرېتتەوھ، خۆى بۆ ئېمە قالا
دەكردەوھ. ئەو كورە گەنجەى كە لەدوايېدا زانېمان خەلكى
هەلەبجەپە، دواى ئەوھى دوو رۆژ زمانى لە گۆكەوتېبوو، پاش

ئەو ەى دوو رۆژ سەرى لە نىوان ەردوو ئەژنۆى عاسى کردبوو، لە
هەيکرا سەرى بەرز کردەو و بە چاوه پڕ لە خوین و
فرمىسکە کانىيەو سەيرى يەک بە يە کمانى کرد، وەک ئەو ەى پىمان
بلى ئىدى ەقە ەيندىکيش گوى لە من بگرن. من ەر کە
سوورايى چاوه کانيم بينى خيرا وتم:
- ئەو ە چاوت بۆ وای لىهاتوو ە؟

سەرەتا ەستمان کرد بەر لەو ەى بىهوى قسە يەک بکا، گريان لە
قورگى عاسى ببوو، چەند جار يک ەه و ليدا خوى ئاسايى بکاتەو،
دوچار پاشەکشەى بە گريان کەى کرد و لە دەستپىندا چەند
پەيقانى بە نيوچلى و پچر پچرى لە دەم دەرچوو (کيم.. يا..
کيم.. يا، گويتان.. لىبوو ە؟ ەلە بچە.. تەيارە؟! دياربوو ئەو
برادەرە لەبىرى چووبوو، کە لە ماو ەى ئەو دوو رۆژەدا ئىمە ەر لە
تەنىشت ئەو ەو بە زمانى ئەو، قسە مان لە گەل يە کدىي دەکرد.
لەو ەش دەچوو، تەنيا بە جەستە لەلای ئىمە بوو بى، دکتۆر رەحيم
کە لە زمانان نەدە گەيشت، کەچى بە بينىنى چاوه خويناوييەکانى
کۆرە گەنجە کە، يە کسەر وەک بىهوى ەيندىک ەيۆرم بکاتەو
دەستىکى منى گوشى و لەسەر خو بە ەرەبى پىمى وت:

- ئەو کۆرە بەر کيمياوى کەوتوو ە!

منيش دەم لە گويچکەى نىزيک کردەو و وتم:

- بۆ بە پاسەوانەکان نەلپين دکتۆر؟

دكتور ھەر بە ئىشارەت پىمى وت، كە باشتر وايە بېردىتتە نەخۆشخانە. من جارىكى دىكە بە دەست و چاوم ھامدا كە قسان بكا، ئەويش ھەستايە سەر پى، وەك ئەوھى ئەكتەرى شانۆگەربىيەك بى و ئىمەش بىنەرەكەى بىن، بى ئەوھى ھەست بكا كەسەك لە ژوورەكەدایە، چەند ھەنگاويك بۆ دواوہ گەراپەوہ و خۆى بە دىوارەكەوہ نوساند، ھەناسەيەكى قوولئى ھەلكىشا و يەكراست لە دور چاوەكانى من راما و وتى:

- من لە مائەوہ دانىشتبووم، داىكم تازە لە بازار ھاتبۆوہ، تراكسوتىكى وەرزشى بۆ كرىبووم، ھىشتا لە عەلاگەكە دەرى نەھىنابوو، خوشكە بچوكەكەم نازانم لە كئى تورەببوو، مانى لە خواردن گرتبوو، ھەرچەند ھەولمان دا، پاروويەكيشى نەخوارد، نەماندەزانى بۆ ئەوئەندە رووى لە ئاسمان دەكرد؟ من لەخۆمەوہ وام زەندەبەرد، لەو دەمە دوعا لە ھەموومان دەكا، برا ناوہنجىيەكەم لە نىوہراستى ھەوشە بە تەنيا يارى لەگەل تۆپەكەى دەكرد، من لەتەنىشت نەنكم لە سەر پشت پاكشابووم، ناوئىنەيەكى بچووكم پىبوو، لەخۆم رادەمام، كەس نەيدەزانى لەنىو ئاويئەكەدا چىم دەبىنى، من ئەسلەن سەروسيماى خۆم لى ديار نەبوو، لەگەل كچە دراوسىكەمان دەدوام، ئەو كچەى زۆرىنەى ئىواران لە سەربان يەكدىمان دەبىنى، ئىوہ ھەتمەن زۆرىنەتان خۆشەويستىتان كرووہ؟ دەبىننە بەر چاوتان، ئەو كاتەى دنيا تاريك دادەھات ئىمە

هەردوو کمان دەبووینە یەک جەستە و لەنیۆ تاریکیدا ون دەبووین،
 باوەر دەکەن ئەو کاتانەی دەمانویست لەیەکدی جیا ببینەو،
 نەماندەتوانی! ئەو خوایە چ سبەر و لەزەتییکی هەبوو، ئەری تو
 خوا ئەگەر ئیوێ من و (شەنگول) تان وا بدیبایە ویژدانتان ریگای
 پێ دەدان بمانکوژن؟ باوەرناکەم، کەچی من و شەنگول لەنیۆ
 ئاویئە کەدا بووین، کە روژی قیامەتمان بینی، بەلێ گەر ئیوێ
 قیامەتتان نەبینیو، ئیمە بینیمان، دروست لەو کاتە بوو کە
 دایکم خەریکی دەرھێنانی تراکسوتە کەم بوو لە نیو عەلاگە کە،
 دایکم لەو کاتە دەیویست تراکسوتە کە تا قی بەکەمەو، منیش بە
 دەستیک ئاویئە کەم گرتبوو، بە دەستە کە دیکەیشم ئاماژە ی
 نەخێرم بە دایکم دەدا، من راستییە کە لە دنیای خۆمدا بووم،
 ئاویئە کە بۆ من وەک شاشە ی تەلە قیزیۆن وابوو، لەنیویدا زۆر بە
 جوانی خۆم و شەنگولم دەبینی، لەناو دارستانییکی چروپردا رامان
 دەکرد، ئەوێ مەخلوقی خودایە لەوێ نەبوو، لە سەر کانیاوی
 گیرساینەو، هەردوو کمان لەناو کانیاو کە باوەشمان بەیە کدا کرد و
 گرمان لە ئاوە ساردە کە بەردەدا، ئەو کاتە دنیا بە گەورەیی خۆی
 بۆ من و شەنگول تەنیا ئەو کانییە بوو، لەپەر کۆمەلە گرمە یە ک
 وەک ئەوێ یە کەدی راو بنیۆ بە دوا ی یە کدا لەناو جەرگە ی ئاسماندا
 هاتنە خوارەو، دنیا بە هەموو تالی و ناخۆشییە کانی هاتە بەر
 چاوم، هەموو دیمە نە جوان و رووخسارە شیرینە کان بەرگی حەپە سان

و بى ئۆقرەبىيان گرت هيچ شتېك له شوين خۇيدا نەمايەوہ و تېكەل بەيەكدىي بوون، برا ناوہنجىيەكەم كه يارى به تۆپەكەي دەکرد، لەبەرچاوم وەك تۆپ بەرز بۆوہ و زرمەي لېوہ هات، خوشكە بچوكەكەم كه تا ئەو كات مانى له خواردن گرتبوو، پەناي بۆ دايكەم برد و بە گريانەوہ داواي تيكە نانئىكى لىكرد، نەنكەم تەنيا يەك وشەي لەدەم دەرچوو ئەويش يا سەتتار بوو! ئىدى ئىستەشى لەگەلدا بى نەمدىتەوہ، من كه سەيرى ئاسانم كرد، ھەر لەوہ دەرچوو لەویدا گرگانىك تەقبىتتەوہ، ئەوہى منى بەجارى شپرزە كرد، ئەو خوشكە چكۆلەم بوو، لەنيو باوہشى دايكەمدا جىنگاي نەدەبۆوہ، ھەولئى زياترى دەدا بەنيو جەستەي ئەودا رۆبجى، لەویدا خۆي بشارىتتەوہ، منيش وەك ئەوہى شەنگول لەبەر چاومدا ھەلۆرەيبى، لەنيو پارچە شكاوہكانى ئاوينەكەمدا بە دوويدا دەگەرەم، نەماندەزانى بۆ چ لايئى رابكەين، ئەوہى زۆر گرینگ بوو، دەباويە لەو شوينە بچولئىنەوہ، رىگايەك ببينينەوہ و لەوى دەرچين، لەكاتىكدا مائەكەمان دەرگايەكى گەورەي ھەبوو، كەچى ھەموومان بە رادەيەك سەرمان لىشىئابوو، وامان دەزانى لەنيو دۆلئىكى عاسىداين هيچ رىگايەكمان شك نەدەبرد بۆ رزگاربوون، ئيمە لەو ساتەدا تەنيا ئەوہمان دەزانى كه دنيا بەسەر ئيمەدا خاپوور دەبى، ئەوہى زياترئىش ھەترەشى ھەموومانى برد، تىكەل بوونى قىژە و ھاوارى نېر و مى، گەورە و

بچووك بوو، سهره رېمی هه موو دهنگه كانیس هاواری بیكوتایی
 مندا لان بوو، دهگه یشته كه شكه لانی فه لك، من تنیا ته وه م
 پیکرا خوشكه بچووكه كه م له باوه شی دایكم دهر بهیتم،
 خوشكه كه م ته وه نده ی بو دایكم ده گریا و ده پاراپیه وه ته ونده ترسی
 له دارمانی ناسمان و زه مین نه بوو، من هه رچهنده هه ولتم ددها
 بیلاوینمه وه و بیده نگی كه م ، كه چی ته وه هه ر دهستی بو دایکی
 دریت دده كرد و هاواری بو دده برد، دایكم زوری هه ولدا نه نكم قیت
 بكاته وه، كه چی نه یتوانی، من هه ر ته وه نده م پیکرا هاواربكه م
 (دایه میران رزگار بكه، خیرا كه!) میرانی برام هیشتا له ژیر
 کاریگری زه بری گرمه ی ته قینه وه كان له نیو حه وشه كه دا
 ده گه وزا، من خوشكه كه م توند له باوه ش كرد و چوومه دهره وه،
 خه لکی وه كه ته وه ی هیژیکی غه یی راویان بنی راست و چه پ
 غاریان ددها، كه س نه یده زانی بو كویی ته و شاره هه لدین، منیش
 به دواي كۆمه لئيك له و كه سانه كه وتم، هه ر به ریگاوه هه ستم
 دده كرد خوشكه كه م وه كه ته وه ی به هه ورازیكدا هه لبگه ری، به
 زه حمهت هه ناسه ی ددها، من خۆیشم له بهر زوورانده ی چاوه كانم
 بهر پیی خۆم به باشی نه دده ی، له و دمه بیرم له هیچ شتیك
 نه دده كرده وه، به غه یری ته وه ی چۆن بتوانم خوشكه كه م له و
 مهینه تییه رزگار بكه م، هه ر به ریگاوه زور كه سم ده بینی وه ك
 ته وه ی توانای رویشتیان نه مایی، به لادا ده كه وتن، باوه رپم پی

بکەن منیش بۆ چەند جارێک قاچەکانم دەنوشتانەو و هیئەندە
 نەدەما بکەوم، بەلام کە سەیری خوشکەکەم دەکرد هیزێکی
 سەیر لەنیو گیاندا چەکەرەیی دەکرد، توانایەکی زۆری پێ
 دەبەخشییم و لە قورساییی ئەویشی کەم دەکردهوه، بەلام گرفتی
 گەورە ئەو بوو، ئەو دیمەنە ترسناکانەیی دەمانبینی، بەردەوام ترس
 و تۆقاندنی لە وجودمان بەرھەم دەھینا، ئێمە ھەر رامان دەکرد و
 ھەر دەپۆشیتین، شاریشمان بە جێھێشت و ھەر بە پێو بووین،
 ھەر بابای لە دەشتەکانەو بەرەو ھەوراز و بەرزاییەکان رایدەکرد،
 دەتوت گزۆگیا و دارودەوینی ئەو سەرزەمینە سیوی لی پوو، بۆ
 ھەر لایێ دەچوو بۆنی سیو ھوروزمی بۆ دەھینای، روت لە ھەر
 کوێ دەوروبەرت بکردایە، کەسێک دەینالاند و لەسەر ئەرزەکە
 دەگەوزی...

من بیرم لە ھیچ نەدەکردهوه، ئەوێ گرینگ بوو دەبویە لەو
 ناو دەور بکەومەو، ھەر کاتیکی سەیری چاوە پر ھاوار و
 چەپەساوێکانی خوشکەکەم دەکرد ھەردوو قاچەکانم تێکدەنالان،
 ھەنگاوەکانم راست و چەپیان دەکرد و سەرم بۆ ئاسمان بەرز
 دەکردهوه و ھاوارم بۆ خوا دەبرد، کە تەنیا ئەو خوشکە
 جوانکیلەییەم لە مردن دەور بخاتەو، من ھەموو گیانم لەنیو
 گریاندا نھووم ببوو، ھیچ کەسێک نەبوو لە دەوروبەرم ھاوار نەکا و
 نەقیژینی و داوای کۆمەک و یارمەتی لەوانی دیکە نەکا، من کە

خۆم لەو شارە لە دایک ببووم و هەموو تەمەنیشم لەوی بردبوو
سەر، کەچی نەمدەزانی بۆ کوێی دەرەوی ئەو شارە رادەکەم، هەر
لە کەسێک دەچووم سەرلێشێواو، یاخۆ میناک ئەوەی تازە هێنرابە
ئەو شارە، دوور و نێزیکم لێ تێکەڵ ببوو، باوەر بکەن کەسەم
نەدەناسیەوه، رەنگبێ هەر لە تەنیشت خۆمەوه کەسانی زۆر
نێزیکیشم بەلامەوه تێپەری بن، من لە تاوی گریانە جەرگبەرەکانی
خوشکەکەم، ئەوەی هۆش بێ لە سەرمدا نەمابوو، ئەو خوشکەم
چەند غەریب بوو براینه! کە بە هەموو گیانی هاواری دەکرد:
دایه!! هیچم بۆ نەدەمایەوه و منیش لەگەڵیدا رووم لە ئاسمان
دەکرد و پر بە دل دەمقیژاند (ئەری دایه گیان توخوا لە کویت،
وەرە لای کچە جوانکیلە کەت؟) خوشکەکەم تا دەهات دەنگی
دەنوسا و قیژەکانی کەمتر دەبوونەوه، تا دەهات نوزە ی لێدەپراو
هەناسە هەلکێشانێ تەنگتر دەبوو، جەستە ی تا دەهات شلوخاوتر
و قورستر دەبوو، منیش لە زەینی خۆمدا وامدەزانی هەنگاوه کاتم
بۆ دواوه دەگەرێنەوه، ترسی گەرەم ئەوه بوو (سوورگولی)
خوشکەم لە دەست بەریتەوه، ناچار بووم لە شوێن خۆم دابنیشم،
سوورگولم لە تەنیشت خۆم درێژکرد، چەندجاریک دەستم بە
نیوچاوانی داهینا، لە گۆشە ی هەردوو چاوه کانیدا فرمیسک
دەهاتنە خوارەوه، من لەبەر خۆمەوه قسەم لەگەڵیدا دەکرد،
دەمگوت: (سوورگول گیان، تۆ پشە خەویک بکە، هێندە نابا دایکم

و نه نكم و براكانيشم ده گه نه لامان، له من تورې مه به، ده بوايه
 له وى دوورت بجه مه وه، ده زانم بۆ تۆ زۆر ناخۆش بوو، چار نه بوو،
 ئېسته من و تۆ له مهرگ دوور كه وتووينه ته وه، ئه ي نابينى،
 له سهر ته پۆلكه يه ك دانىشتووين، ته نيا خوامان لى دياره، ئه ها
 ده بينى خه لكى شاره كه مان چۆن به دووى يه كه وه راده كه ن؟
 ته وانيش وه كو ئيمه خوښيان نازانن بۆ كوى ده چن، ده لى له
 دۆزه خه وه هه لدين و گه ره كيانه بگه نه به هه شت، به لام حه يف و
 مخابن ههر به ريگاوه به لادا دين و ده كه ون، ره نگبى بۆ دوا جارىش
 چاوه رپى ته وه بن بهر له وه ي چاو ليك بنين نازيزه كانيان بينن،
 توش مه نوو سوورگول گيان، كه ميكي ديكه دايمك ده گاته لامان،
 ته و خوى پى و تم.. دياره زۆر ماندوويت؟ ته وه تا يه كيك له دووره وه
 ده بينم، ههر له دايمك ده چى، به لام پيناچى كه سى له گه لدا بى،
 ئه ي خواى ليقه و ماوان له كوئيت؟ هه موو به له نغاز و
 به دبەخته كانى ته م سه رزه مينه هانايان بۆت هيناوه، ره حميان
 پى بكه، فرىشته يه ك بۆ ئيره بنيره تا بزانى چ ويران بوونيك ليره
 رووده دا، تا بزانى خه لقه نده كانت بۆ وايان به سه ر دى. كوا ده سته
 پر ميهر و پر به ره كه ته كانت، ئيمه له سه ر زه مينى تۆدا چ
 قه باحتى كى گه وره مان كردبوو تا ته و سزايه مان بۆ برپينه وه؟!
 ئيمه له زر ئه ستيره يه كى تۆدا نه هاتوينه ته خوار و ئه رزى
 كه سيكى ديكه مان داگير نه كردووه.. كوا په نجه يه كى ته م

ناسكۆلەيم نیشان بده له چ زەمىن و زەمەنىكدا تاوانى پيكر دووه،
 ئيوه سهيرى ئەم ئيوچاوانه پاكو بينگەردە بكن نيشانهى چ
 تاوانىكى پيوهيه؟ نا نهكهى ئەو چاوه چكۆلە و شيرينانهت بۆ
 هەتا هەتا داخەى، من ليڤەم له تەنشت تۆه دانىشتووم،
 سوورگول خان دايه دواى ساتىكى كه له باوهشت دهگرى، ئىدى
 بەلئىت پى دەدهم چى ديكه هەلتنهگرم، تۆ له ئامىزى دايه بنوو،
 منيش جىتان ناهيلىم، ئەى خودايه ئەم ئاسمان و زەمىنه بۆ وا
 دهكولى؟ ئەو خەلكه بۆ ناتوانن لهسەر پى بووهستن، بۆچى زهوى وا
 به ئاسانى هەلياندهلوشى؟ ئەگەر ئەمروژ روژى قيامهته، كوا
 فريشته چاكهكانت، من كه چىديكه نه توانم ئەم خوشكه نازدارەم
 ليڤه دووركه مەوه، بۆ به هانامهوه نايين؟ سوورگولهكهى دايه
 دهبى بمبوورى، من دەمويست له بۆنى سپر و سپوه رزيوهكان
 دوورت بجه مەوه، كه چى ئەو بۆنه، وهك ميوانىكى رهزا قورس
 لييمان جيا نايئتهوه، ئەوهتا به چاوى خۆت دهبينى چۆن چۆنى
 هەموومان له بهرى هەلديين، دهزام تۆ ئىسته ئەوهنده لهم ئاسمان و
 زەمىنه بيزاريت، ناتەوى جارىكى كه بيانىنى و چى ديكەش ئەو
 پرسىاره سهير و سه مه رانه ناكەى، كه منيش زۆر جار له ئاستياندا
 دۆشادهمام و نەمدەتوانى وهلاميان بده مەوه، سوورگول من له
 هەناسه گيران و دەست و پى كوتينهكانت تىدهگم كه ئىسته له
 خۆشى بينىنى داىكت بهم هەورازه دهچيته خوارى، وهك ئەوهى

بالت گرتبى، له سەر ئەم زەوييه نه فره تيبه بهرز ده بيته وه، له ناکاو
 ده فرپيت، له هه ورازه وه به ره و ده شتايي، له دووره وه دا يکه ماندوو و
 کلۆله کهت چاوه رپيت ده کا، تۆش به نه غمه ي شه قه ي باله کانت، به
 جهسته يه کي ليوانليو له خه نده، بۆي هه لده نيشي، هه ردوو کتان
 باوهش له يه کتر ده گرن، هينده له ئاميزي يه کديدا ده ميننه وه، تا
 رۆده چنه گياني يه کتر و بۆ ته به د جيا نابنه وه)... من ئيستشه
 نازام سوورگول بۆ کوي چوو، چۆن له نيو دهستي مندا ونبوو، من
 هه ر ته وه نده م زاني به شويين کدا هه لده گه رپيم مه گه ر نازه له
 کيوييه کان ملي ته و شويانه بگرن، وه نه بي من له و شويانه دا به
 ته نيا بووم، نا، زۆريک له و که سانه ي له ترسي هه ره شه کاني مه رگ
 هه لاتبوون، له گه ل مندا بوون، به لام وه ک ته وه ي هيجمان له گه ل
 هيج کهس نه بين، هه ر يه که و ملي ريگايه کمان گرتبوو، بي ته وه ي
 بزاني بۆ کوي ده چين، هه ر ده ريشتين، ته وه ي بۆ من جيگاي
 سه رسورمانبوو، له و سه فه ري هاتوو نه هاته دا، له و خه لکه زۆره ي
 که به ريگاوه ده مديتن، ته وه ي مندا بوو له نيوانماندا نه مابوو،
 هه موومان ده ستمان قالا بوو له هاوچکۆله کافان، شه کهت و
 ماندوو، برسي و تينوو، زۆرينه مان وامان ليها تبوو، هه نگاويک
 ده چوينه پيش دوو هه نگاو ده گه رايينه وه دواوه، ده توام بليم من
 يه کيک بووم له وانه ي مردن ده رۆستم نه ده هات، له ئاخو و
 ئۆخره که ي هه ستم ده کرد من ته وه تا خه ريکه مردن راوده نييم، نازام

بۇ لە قوولايى دەرووندا بەردەوام كەسنىك لەگەلدا بوو، لەوہ دلتىيى دەكردمەوہ، كە سوورگولتى خوشكم گەراوہتەوہ لای دايكم، ھەر بە ريگاوش چەند جارنىك گويم لە خودى دەنگى خوشكەكەم دەبوو، كە ئاورم دەدايەوہ لە پشتمەوہ پەرييەكى چكۆلە بۆم دەوہستا و بزەيەكى پىر سۆزى بۇ دەكردم، كە بۆى دەچووم، ھەردوو قاچى لە زەوييەكە دادەبران و وەك دەستىك بۇ ئاسمان ھەلىكىشى، لەبەر چاومدا بەرز دەبوو، لەگەل ئەوہى بە ھەلقرينەكەى دلگىر و نىگەران دەبووم، بەلام ئومىديك ھەموو گيانى لەخويدا نقووم كردبوو، ھەر بە راستى وايلىكردبووم باوہر بەوہ بەينم، كە سوورگولتى خوشكم لەلای دايكە!

من و كۆمەلتيك كەسى ديكە پاش ئەوہى كيويكى سەخت و عاسى لە دوامانەوہ جيما، خۆمان لە پيدەشتىكدا بينييوہ، كە بۇ دەستنيشان كردن و چاوديريكرنمان زۆر ئاسان بوو، ئيمە چەند لە شارەكەمان دوور دەكەوتينەوہ زيتىر و زيتىر لە دلتىيى نيزىك دەبووينەوہ، ئيمەى غەريب و سەرليشيووا، گەرۆك بە دواى پەناگەيەكدا، نەماندەزانى ئاراستەى ھەنگاوەكانمان رووہ و كوى بكەين، ئەوہى كە زۆر ھەپەشەى لى دەكردىن ترسبوو لەوہى تواناى رۆيشتمان نەميئى و نەگەين بە ھىچ كوى، ئيمە تا گەيشتينيە سنووريش ھەواى ئەو ناوہ بە بۆنى سيو ئالوودە بوو، من خۆم نەمدەزانى لە كويوہ سنوورى ئيمە كۆتايى دى و سنوورى

ئىرانىش لە كۆيۈە دەست پىدەكا، بەلام ئەو كاتەى لە پىدەشتەكەدا
 لەگەل كۆمەلەك لەوانەى وەك خۆم ھەلاتبىون يەكمان گرتەو،
 زانىم كە ئىستە ئىمە لە نىو خاكى ولاتىكى دىكە داين، من بەو
 زانىارىيە نە دلّم خۇشبوو نە ئۆقرەم دەگرت، ناوہ ناوہ دادەمام،
 وەك ئەوہى شتىكى گرینگم ون كرىبى، ياخۇ بەشىكى جەستەم لە
 شوئىك جىمابى، من گويم لە مشتومرى ئەو كەسانە دەبوو كە
 لىمەوہ نىزىكبىون، بەلام بە روونى نەمدەزانى چى دەلین، لە
 كەسىك دەچووم وروكاس بى، لە يەككىم دەگرد نەخۇشپىەكى
 كوشندەى گرتىبى و بىەوى سەردانى دكتور بكا. چاوەكام بە
 رادەيەك دەسورتانەوہ و دەخوران تاقەتيان لە بەر برىبووم، دەبوايە
 بەردەوام دەستىك بۆ خوراندىيان بەكار بەينابوايە، ئەوانەى لەگەل
 منىشدا بوون زۆرىنەيان تووشى ھەمان دەردە چا و ھاتبىون،
 پىدەچو يەككىيان لە ئاخى و ئۆخرى ساتەكانى بىنىندا بى، من
 كە خۆم لەگەل ئەوانى دىكە بەراورد دەگرد، ھەستم دەگرد لە رووى
 تواناوە ھىشتا لەوان باشتى بووم، ھەر ئەو تىنەى كە بە
 جەستەمەوہ مابوو، واى لىكردم خۆم بگەينمە ئەو كابرايەى كە
 لەبەر تازارى زۆرى چاوەكانى، خەرىكبىو بە لادا دەكەوت، خىرا لە
 كابرا نىزىك بوومەوہ، دەستىكىم گرت و ھەلمساندەوہ، سەيربوو
 خودايە! ئەو پىاوە پىرىش نەبوو، كەچى ھەموو گىيانى وەك ئەوہى
 لە مەرگ نىزىك بوويىتەوہ دەينالاند، نەمدەزانى چى لى پىرسم،

زمانم له ناست نازاره کانی لهشی له گۆ که وتنبوو، له هه مووی
 سه رسامتر شهوه بوو ههستم به گریانیک ده کرد وهك شهوهی له
 شوینیکی قوولهوه ده ربچی و به سه ره جهسته پیدا په خش بیتهوه،
 گریان به شهسپایی به لام پر له خوگریی، له بن لیو و چاو و له تاك
 تاکی په نجه کانییهوه ده ده چوو، له ریگای په نجه کانهوه به نیو
 جهستهی منیشدا ره تده بوو، له گه لیدا ناگری له دهروونی منیش
 بهرده دا، لهو ده مه وامده زانی ئیمهش مه حکومین بهوهی دوی
 ساتیکی دیکه، پیشوازی له مهرگ بکهین، من بز خوّم شهو رووداو
 و کاره ساتم میناک خه ونیکی تال و هوّ قیناک دهاته بهر چاو،
 گومانم له هه بوونی خوّم ده کرد، له وانه بوو شه گهر به تهنیا بوومایه
 شهو گومانم زیده تر بوایه، هه ندیجار تروسکه یه کی ئومید به
 هه بوونی شهو پیاهوی دهستم گرتبوو بۆم ده گه رایهوه، شهوانهش که
 له دهوویه رمدا ههنگاوی قورس و بی ئاکامیان هه لده هیئا،
 په یامی شهوه یان پی ده به خشیم که زۆر زه جمه ته جاریکی دیکه زیان
 بگه ریتهوه جهسته مان، له گه ل شهوه شدا ویده چوو هه موومان
 چاره نووسمان دابیتته دهست قه دهر. شهو پیاهوی که توند قۆلی له
 قۆلم ئالاندبوو، بهرده وام لیوی پرده بوو له هه نسکی گریان و
 دو عاکردن، حهزم ده کرد له یه کی شهو دوعایانه تی بگم، که چی
 په یقه کان له بن لیویدا گرمۆله ده بوون و هیچی لی تینه ده گه یشتم،
 له ناکاو کابرا له شوین خووی ویستا و به جوړیک سهیری منی کرد،

له دلی خۆمدا وتم (رهنگبێ بیهوی وهسیه تم بۆ بکا) که چی له
سیما و چاوه سوور و خوین تیزاوه کانیدا گله بیه کی زۆرم بینی، بهر
لهوهی ده می بکاته وه، به زهحمهت هه ناسه بیه کی هه لکیشا و به
پچر پچر ده ریدایه وه و وتی:

- ته واو کوره کهم هه موو شتیك ته واو!!

ویستم به دلدا نه وه که میك له نازاره کانی دوور خه مه وه، به لام
سوودی نه بوو، به نا ئومیدییه وه قسه که می بری کاتیك پیموت:

- ئارام بگره مامه گیان ئیسته ده گهینه ئاوا بی!

- کهس ناتوانی له مردن رابکا کوره کهم!

ئیمه له سه رخۆ کیسه لئاسا به رپوه ده رۆیشته ئین هاوشاره کانم
له دووری ئیمه به نشیوی کدا شو ر ده بو نه وه، له پر هه ر له نیزیك
خۆمانه وه ده سترپۆن کمان لی کرا، من و ئه و پیاوه بی ئه وهی
بستیکی دیکه هه نگاو بنیین، له شوین خۆمان دانیشته ئین، من
چاوه ری بووم شتیکی دیکه رووبدا، له دووره وه چهند کهسانی کم
بینی که دوای ته قه که له پشت که فر و قه دی داره کان ده رپه رین و
به ئاماژه داوا یان له هاوشاره کانم کرد، که له شوین خۆیان
نه جوو لینه وه و دانیشن، ئه و که سانه هه مو یان چه کدار بوون و
جلی سه ربازیان له به ربوو، ئه گه ر به زمانییکی دیکه قسانیان
نه کردبا وامان ده زانی سه ربازی عیراقین و پشتیان لی گرتووین،

كابرا كه له هه موو شتيك ناوميد ببوو، رووی له من كرد و
وتی:

- نه مگوت بۆ هه ر كوی بچين مه رگ پيشوازيان ليده كا!
تازه ئيمه شتيكمان نه مابوو ليان زهوت بكري، له پشته وه
تارمايي مه رگ راوی ده ناين، له پيشه وهش چاره نووسيكی ناديار
چاوه روانی ده كردين، هاوشاره كام بۆ خۆبه دهسته وه دان له
سه ربازه كان چوونه پيش، من و كابراش وامان ده زانی كهس له و
سه ربازانه ئيمه يان نه بينيوه، هاوه له كه م به سه رسرمانه وه له من
راما و وتی:

- ده ته وی چی بكه يت؟ ههسته با ئيمهش بچين خومان به
دهسته وه بدين، به ته مای خوا.

دهسته جي هه ردو و كمان ده ستمان به رزكرده وه و له سه ربازه كان
نيزيك بوينه وه، ئيمه يان له يه ك شوين كوكرده وه و
دايانيشاندين، يه كيك له ئيمه به تامازه داوی دكتوريكی كرد و
ده ستيشی بۆ چاوی هه موومان دريژ كرد، به مه به ستی ئه وهی به
خيراترين وه خت چاره سه ريك بۆ تازاره كانی چاومان بدۆزنه وه،
ئه وان زۆر گرنگيان به داواكه ی ئيمه نه دا، ته نيا ئه وه نه بی چهند
مه تاره ئاويكيان بۆ هينانين، داوی ئه وهی به تيیری ئاومان
خوارده وه، هه ريه كه و پارچه سه موونيكيان پيدانين، هينده ی نه برد
گويمان له گره گری ئوتۆمبيليك بوو، تا دههات ليان نيزيك

دهبۆوه، ئاماژه‌یان پێ داین که هه‌لسین و رووه و ئەو زیله بچین که له خواره‌وه بۆمان وه‌ستا‌بوو، من بۆ خۆم هه‌شتا له‌نیۆ فه‌زای ترسیکی زۆر ما‌بوومه‌وه، ئەو کا‌برایه‌ش که به‌ ئاسته‌م به‌رپێی خۆی ده‌بینی و له‌نیۆ زیله‌که‌ش هه‌ر ده‌ستم گرت‌بوو، به‌ قسه‌ پر نائومی‌ده‌کانی زیاتر و زیاتر ده‌یت‌ساندم، کاتی‌ک که بۆ ئاخ‌رین جار پێی وتم:

- نیوان ئەو سنوورانه هه‌مووی خه‌ره‌ندی مه‌رگه‌!

وا هاته به‌رچاوم، پشتی ئەو زیله‌ی که هه‌موومانی تێدا ئاخ‌را بووین وه‌ک ئەوه‌ی گۆرپکی به‌ کۆمه‌ل‌ بێ و ها‌کا به‌رد و خاشی ئەو شاخانه به‌سه‌رماندا باری، ئەو کاته‌ی ئی‌مه سواری زیله‌که‌ بووین خۆر له‌ ئاوابووندا بوو، پشتی زیله‌که‌ش که به‌ چادریکی خاکی دا‌پۆشرا‌بوو، تا ده‌هات تاریک‌تر و تاریک‌تر ده‌بوو، وامه‌هه‌ست ده‌کرد زیله‌که‌ به‌ خێراییه‌کی له‌ ئەندازه‌ به‌ده‌ر به‌نیۆ تونیلیکی تاریک‌دا ده‌روا، تا ده‌هات تونیله‌که‌ ته‌سه‌ک‌تر و ته‌سه‌ک‌تر ده‌بیته‌وه، من ئەوه‌نده‌ ئاگام له‌خۆم بوو که تارمایی ده‌ستی‌ک به‌نیۆ هه‌ناومدا گه‌را و له‌و دنیای گواسته‌مه‌وه، که چاوم کرد‌ه‌وه، خۆم له‌نیۆ ده‌ستی که‌سی‌ک بینیه‌وه، که به‌ ئاو ده‌موچاومی ته‌ر ده‌کرد، دواتر بێ ئەوه‌ی هه‌یج قسه‌یه‌کم له‌گه‌ل‌ بکه‌ن، منیان به‌ ئۆتۆمبیلی‌ک هه‌ینایه‌ ئێره‌.

كوره لاوه هه له بجه بيه كه، كه حيكايه تي بوني سيو و شكاني
 قامه تي هاوشاريه كاني بو ئيمه ده گيرايه وه، هه موومان تاسابووين،
 من بو خوم هه ستم ده كرد هه واي نه و ژورره ي كه گيراهه كاني ليبوو،
 بوني سيوي لي ده هات. دكتور ره حيم كه له ته نيشته منه وه
 دانيشتبوو، له سيماي گه نجه كه ورد بيووه، چاره كاني به نه بله قي
 وه ستابوون، ده توت چاره ري كه سيكي ده كرد، كه له دووره وه بي و
 هه واليكي گرينگي بو بيني، نه و نه گه رچي ماوه يه كي باشيش له
 شاخ بوو، به لام وه كه نه وه ي من بيناسم له چوار پينج وشه ي كوردي
 زياتر نازاني، بويه بي نه ده چوو هيچ شتيك له و رو داوه ي كوره
 بو ماني گيرايه وه تي گه يشتبي، منيش ناچار بووم پوخته ي
 كاره ساته كه ي بو بگيرمه وه، له ژياندا بو يه كه مينجار بوو، دوو جار
 شه پولي فرميسك به چاوي سه ركرديه كي ناواي سياسييه وه بينم،
 نازانم بو له كاتي قسه كردندا هه زيك يه خه ي گرتم، واي لي كردم
 ناراسته ي باسه كه م بگورم، بي نه وه ي وه ختي نه و پرسيا ره بي پي
 بليم:

- گه ر بتناسن چيت لي ده كه ن؟

دكتور بو ساتيكي كه م بيدنه نگ بوو، بزهيه كه له سه ر
 ده موجاوي هه لنيشت، دواتر له سه رخو وتي:

- نازانم، شايه د به رمبده ن!

وه لّامیکی سه یربوو، یه کسه ر دیه نی ئه و لیکۆله ره وه م هاته
 به رچاو کاتی ره پوراست پیی وتم (تیمه ده زانین تو چیت، چیت
 ماندوو مان مه که و برپایه وه!) ویستم به دکتۆر بلیم (خۆ ده زانن
 منیش چیم، ئه ی بۆ به رم ناده ن؟) به لّام ههستم کرد ئه گهر ئه و
 قسه یه بکه م ره نگبۆ به جوړیکی دیکه لیم تیبا و نارچه ت
 ببی. له گه لّ ته وه شدا نازانم ئه و وه لّامه ی دکتۆر بۆ هینده نیگه رانی
 کردم؟ بیرم کرده وه بۆ نا که سینکی وه ک من کۆ پیی ده زانی، کۆ
 هه و لّی نازاد کردنی دده ا، کۆ ده زانی ئیسته له کویم، چیان
 لیکر دووم و چیم لی ده که ن؟ من ده زانم ئیسته ئه و ده ستانه ی به
 کوچه و کۆلانه کانی ئه و ده و لّته ده گهن، به پله و پایه کانی
 ده سه لات تاشنان بۆ نازاد کردنی من ناجوولینه وه، ئیسته هه و لّی
 گرتنی دکتۆر له ریگای حزبه وه گه یشتۆته هه موو دنیا، چهند
 روژێکی دیکه نازاد نه کری، کۆبوونه وه ی گه و ره ی بۆ ده کری، له
 هه موو کون و قوژبنی ئه م دنیا یه به یاننامه و هه لّمه تی نازاد کردن
 بلاوده کریینه وه، ئه گهر گیرانه که ی زۆر دوا بکه وی، ئه و
 خۆپیشاندانی جه ماوه ری و نامه ی ناره زایی و ئیمزا کۆکردنه وه
 سه رتاسه ری دنیا ده گریته وه، له سه ر روپه ری روژنامه کان به
 مانشیته ی گه و ره ده نووسری (هاوری ره حیم عه جینه نازادکه ن،
 ئه شکه نجه و لیدان له سه ر تیگۆشه ری گه له که مان هاوری ره حیم
 هه لگرن، له پایته خته کانی دنیا خۆپیشاندانی ناره زایی گه و ره

دهه ممبر بالیۆزخانهی ئییرانهوه بهرپوه چوو، ئییران دوژمنی
 سه سه ختی رژیمی عیراق هاوری ره حیم عه جینه ده گری و... هتد)
 ئیدی دهسته به هیژ و کاریگه ره کان ده گنه زیندان و
 گرتووخانه کانی سه رتاسه ری ئهم ولاته، تا دکتور نه دوزنه وه
 ناوهستن، تا نازادی نه کهن ئوقره ناگرن، ئاخر وه نه بی دکتور
 شایسته بی ئه وه هه ولانه نه بی، به لام نارشه که ئه وه یه ئاخۆ من چ
 جیاوازییه کم هه یه له گه ل دکتور، ئه ی ئه وه نییه منیش له ته ک
 ئه ودا راکشاو، ئه ی بۆ که سی لیمناپرسی، کی ده لی ئه وه هر
 ئیسته نازاد ناگری و منیش به و تۆمه ته بیست سال زیندانیم بۆ
 نابریته وه؟ ئه گه ر ده ستیک به هانا مه وه نه یت خۆ هه ر ده بی لی ره
 پالده مه وه، ره نگبی دوا ی ده رچوونیشم بلین ئه وه ئیمه بووین
 هه ولئیکی زۆرمان دا بۆ نازادکردنت، ئاخر ئه گه ر ئهم حکومه ته
 دلنیا نه بووی که من کۆمۆنیستم، بۆ ده مگری؟ نا ئهم قسانه
 هه مووی بیمانان، باشتر وایه حزب له گرتنی من بیده نگ بی،
 دکتور که سیکی ناسراوه و تازه چۆن ده توانی نه ناس بکا، ئه و
 هه رچییه کیش بلی باوه ری پی نا کهن، گالته یان به قسه کانی ئه و
 دی، له وانه یه ده یان وینه و به لگه ی به هیزیان هه بی، که هیچ
 قسه یه کی بۆ نه کری و ناچار بی دان به کۆمۆنیستبوونی خۆی
 دابنی، به لام من وه ئه و نیم، من هه ر له سه ره تاوه و تومه هیچ
 نیم، ئه ی چۆن ده کری دا کۆکیم لی بکه ن؟ به لام بۆ نا، خۆ ده کری

وهك كه سيكي دژ به سه دام داواي نازاد كردنم بكن، تازه كه س
 نه ماوه نه زاني، كه من گيرام، من له بهر چاوي خه لكه وه گيرام،
 تهوانهي له كاتي گرته كه له وي بوون، برادره م بوون، هه موويان
 بينيان كه چون پيكاييكي پاسداران هات و له بهر دوكاني شه
 برادره م وهستا، كه له گهل من گيرا، چه كداري له توتومبيله كه
 هاته خواره وه و داواي له هه موومان كرد ناسنامه كامان ده ريئين،
 زور به بي بايه خه وه سهيري ناسنامه ي تهواني ديكيه ي كرد، ته نيا
 تهوي من و برادره كه مي گي پايه وه، به چاو ناماژه ي پيماندا كه
 سواري پيكابه كه بين، ئيمه يان برد، به لام هه والي گرتمان له وي
 مايه وه، له وه ئرخاين بووين، كه هه هه مان رور حزب به گرته
 ئيمه ي زانيوه، ئهري كه من نكوئي هه موو شتيكم كردي بو
 چاوم له وه بي حزب به ياننامه م له سه ر دهريكا تازه هه رچيه كم
 گوته بي ده بي هه ر ته وه دو ياره بكه مه وه، ئيوه پيتان سه ير نه بي،
 كه من شه و شتانه م به ميشكدا ده هات، ئاريشه ي هه ره مه زني
 من، شه و هاورييه م بوو كه له گهل من گيرا بوو، شه و هه موو شتيكي
 مني له ناو ده ستي ليكو له ره وه كان نا، شه وان ئسته به شينه يي
 شه ري ده روو نيم له گهل ده كهن، منيش گه يشت بو مه شه و راستيه،
 كه ده بي نمايشيكي زور چاك بكه م، شه گينا به ئاساني ده سته موم
 ده كهن و ئاخيره كهش به تومه تي نه ندا م بوون له حزبيكي
 قه ده خه كراوي دژ به ئاين، له نيو زيندان ده مرزينه وه. سه يره بو

ھەر كۆيى ئەم دىنبايە رادەكەيت، زىندانىك چاۋەپرىتتە و گۆشەيەكت
 پى پىر دەكەنەۋە، بۆ ھەر كۆي بچىت چاۋىك بە دواتەۋەيە، من كە
 تا ئەم لەھزەيە ھەستدەكەم لەنىۋ ئەم گەردوۋنە پانوبەرىنەدا جىم
 نايىتەۋە و ھەر لە شتىكى زياد دەكەم، بۆچى دەبى ھەموو ژيانم
 پەرىنەۋە بى بە سەر خويىن و مەرگ، بۆچى دەبى لە زىندانىكەۋە
 بچمە زىندانىكى دىكە، لە خەرەندى سنوورىكەۋە بگەۋمە
 نىۋخەرەندى سنوورىكى دىكە؟ تۆ بلىيى ئەۋەى من دەيكەم ھەر لە
 بىنەرەتەۋە ھەلەيەك نەبوۋىيى و پىم نەزانىيى، تۆ بلىيى ئەۋ
 قەناعەتانەم قەدەرئىك بن و ھەر دەبى لەسەريان بىرۆم؟ ئاخىر بۆ
 دەبى لە بەرەكانى مەرگ رزگارم بى و ژيان لە بەرەكانى زىندان
 بەسەر بەرم؟ من كە چەند جارنىك مردن چاۋشاركىيى لەگەل
 كىردووم، گوللە ختووكەى پىستى داوم، كۆپتەر لە خەيالنىكى قول
 بە ئاگاي ھىناۋمەتەۋە، تۆ بلىيى بۆ رۆژنىكى ئاۋا بوۋىيى، بۆ ئەۋەى
 زىاتىر بىم تا زىاتىر و زىاتىر زىندان و گرتوۋخانەكانى ۋلاتان بىنم؟
 ئەۋ ۋلاتانە ھەر ھەموۋيان لەيەك دەچن، بە يەك شىۋە
 ساتوسەۋدائىيى لەگەل گىراۋەكان دەكەن، مەبەستىشيان يەك شتە و
 بەس، ئەۋىش داننانە، دواتر ھەموۋيان ۋەكو يەك ياخۇ ئەۋەتا
 ھەموو تەمەنت دەبەخشىنە زىندان يان لە چاۋتروكانىكدا كۆتايى
 بە لاسارىيەكانت دىنن! خۇ ئەگەر بزائن سوۋدىكى مەزىيان پى
 دەبەخشى، ئەۋە رەنگىيى بەۋ مەرجه ئازادت بگەن، كە خۇيان

ده يانه وئى. ئەو كاتەى لە شاربووم يەكئى لە برادەرەكانم كە لە
 خۆپيشاندانەكانى قوتاييانى زانكوۆ لەسالى هەشتا و دوو دەستگير
 كرابوو، لە لىكوۆلئىنەو هەگەلئىدا پىيان وتبوو (ئەگەر ئازادت
 بكەين هاوکاريمان دەكەيت؟) ئەوئىش لە ترسى ئەشكەنجە و فەزاي
 هۆقئىتناكى زىندانى ئىنفراڊى، بەلئىنى پىدابوون هەرچىيەكيان بوئ
 نامادەيه هاريكاريان بكا، لئى ئەو برادەرەم هەر كە ئازاد دەبئ
 ويژدانى رىگاي پىنادا بچئىتەو هەنئو خوئىندكارەكان، هەر ئەو رۆژە
 برپار دەدا لەبەر چاوان ون ببئى و ملئى شاخەكان بگرئى، كە من لە
 شاخ بينيم، هەر زوو پىئى وتم (سەران من وەكو تۆم پئى ناكري)،
 ئىرەش جئى دەهئىلم!) سەيرە ئەو برادەرەم نەك هەر لە زىندان، بگرە
 لە شاخيش بە دووى ئازاديدا دەگەر! ئەو لە هىچ جئىگايەك
 ئۆقرەى نەدەگرت، هەر وايشى كرد دوايئى چەند رۆژئىك شاخيشى
 جئىهئىشت، ئىستە لە ولاتئىكى ئەورويائى دەژئى، منيش دوايئى ئەو
 هەموو سالانەى شاخ ئەو تەتام لەناو گرتوو خانەيەكى ئەوديو سنوور.
 ئەو لەنئو شەقامەكانى ئەورويائى دەسوورئىتەو هەو شەو شەخا
 دەزانئى لە باوەشى چ نازدارئىك رۆژ دەكاتەو، منيش لەم ژوورە
 داخراوهدا بە خەون و خەيال رۆژ و شەوەكان بەسەر دەبەم...!

(خۆتان سەخەت مەكەن ئىمە هەموو شارمان كوۆنترۆل
 كردوو، تەواوى ئەو لىپرسراوانەى ئىرەمان كوشتوون، ئىستە بە
 نيازىن ئەم زىندانە بەسەر لاشەكانيان دا برمئىن، ئىو خىرا خۆتان

ناماده بکهن، لهو دیو دەرگای زیندانهوه رزگارتان دهکهین، لهوه مهترسن جارپکی دیکه بکهونهوه دهست ئهم حکوممهته، لهگهلاؤ خۆمان دهتان بهین، تهگهر چهز بکهن لهناو ئیمهه دا بمیننهوه، ئهوه ئازادن، تهگهر بتانهویش بگهڕینهوه ولاتی خۆتان، ئهوه، تا ئهوشوینه دهتان بهین، که دهتانهوی، خیراکهن ههنديک بهدهستوبرد بن، نهوهکو هیژپکی سهربازی گهوره بگاته سهرمان. تۆ(سهران)، ئهمه چهکینکی زیادهیه و ههلبگره، تۆ له ههموویان به ئهزموون و بزپوتری، ئهوه چهند ساله ی پيشمه رگه بوویت، سوودی بۆ رۆژپکی وهک ئهمرۆ ههیه.. من که رقیکی زۆر له دهرووغدا پهنگی دابۆوه، له ساتپکی ناوا دهگه پام، که دهرگا و پهنجهرهکانی ئهوه زیندانه به ههواوه ببینم، ههر که ئهوه چه کدارانهم بینی، وامزانی خودا له ئاسمانهوه فریشتهی ئازادبی بۆ ناردووین، ئیمه ههموومان بهوشهوه تاریکه، خۆمان له شاخی ترس و خهرهندی مهرگ دهدا، بهوشهوه ههموو دهرگاکانی زیندانمان شکاند و ئهوهی هاته سه رپیمان له پاسهوانهکان ههناسه برمان کردن، که هاتینه سه ر شهقامی بهر دهرکی گرتووخانه که که سمان له پیاوانی دهولت نه بینی، تهنیا چهند چه کدارپک که ههر له سه رهتاوه زانیمان پيشمه رگهن، به رهو روومان هاتن، داوایان لیکردین ریگای یهکی له کۆلانه تهسه کهکانی شار بگرین، ئیمه ههرچهند له گرتووخانه که دور ده که وتینهوه، دهنگی تهقه کانیش کزتر و په رتوبلاوتر ده بوو، قهت

كهسيك لهو شاره نه يده و پرا سهر دهر يئني، ده توت هم موويان له
 پشت په نجره ي ژووره كانيانه وه تيمان دهر وانن، ههر به ريگاوه
 ده يان لاشه ي كوژراوي چه كداره كاني ده وله تمان بيئي، هه نديكيان
 هيشتا له نيو خويئي خويان ده گه وزان، داواي كو مه كيان لي
 ده كردين، من له گه له ته وه ي زوريش رقم لييان بوو، به لام هيچيانم
 نه كوشت، ته وه ي بو من گرینگ بوو قورتار بوونم بوو له و دوزه خه،
 چونكه له وه دلتيابووم ته گهر هه تا زوه له وي رزگارمان نه بي ته وه
 له داردانان مسوگه ربوو، له هه مووي سه يرتر بو من ته وه بوو، ته وه
 چه كدارانه ي ئيمه يان له زيندان هينايه دهر ي، من خوم نه مده زاني
 كين و سهر به چ حزيكن، له وه ش سه يرتر ته وه بوو كه ده يان زاني
 من له كاتي خويدا پيشمه رگه بووم، ههر له بهر ته وه ش بوو
 چه كيكيان به من داو داواي ته وه شيان ليكردم ده بي ته وه چند
 گيراوه ي له گه له مندا بوون بيان پاريزم، من زور به ورياييه وه به
 ريگاكاندا هه نگاوم هه لده ينا و گيراوه كانيش له قسه ي من
 دهر نه ده چوون، له سهر ي ههر كو لانيكيش نيزيك بباينه وه، كو مه له
 پيشمه رگه يه كمان ده بيئي و ئيشاره تيان پي ده داين كه بو كو ي
 بچين، زورمان نه مابوو له شار دوور بكه وينه وه، له پر گرمه ي
 توييك هه مووماني ليك جيا كرده وه، من بو خوم هيچم لي نه هات،
 به لام بوم روون نه بووه چند كه س له ئيمه ي گيراوه كان كوژران يا خو
 بريندار بوون، ههر داواي گرمه ي توپه كه له چوارده وري ته وه

شوینەى ئیمەى لی بووین به ریژنەى گوللە دایانگرتین، له یەك
 چرکە ویزەى سەدان گوللە به بن گویمدا دەهات و تێدەپەری،
 ترسینک به هەموو گیاندا هەلگەرا، زانیم تازە ئیدی یەك ریگام له
 پیش ماوه یان ئەوەتا وەك ئەوانی دیکە تا دوا گوللە بەرگری
 لەخۆم بکەم یاخۆ دەبێ خۆم به دەستەوه بەدم، ئەوەشم له پیش
 چاوی خۆم دانا، کە رەنگبێ بگێریم یاخۆ له شەرەکەدا بکوژریم،
 گرتەکە ئەوەبوو ناوی کەسێکم لەو چەكدارانەى ئیمەیان رزگارکرد
 ئەدەزانى، هەر یارۆی له شوین خۆیانەوه تەقەیان دەکرد و له
 ناکاویش هەلدهاتن، له ساتیکى ئاوادا زۆر زەحمەت بوو بۆ منى
 نەشارەزا بکارم تەقەى دۆست و دوژمن لێك جیابکەمەوه، کە
 ئاوپم له دەورووبەرى خۆم دەدایەوه و کەسم له دوور و نێزیکى
 خۆمەوه نەدەبینى، وام هەست دەکرد هەموو ئەوانەى له گەڵ مندا
 بوون یاخۆ ئەوەتا گیرابوون یان کوژرابوون، چەند جارێك بەهزرى
 ئەوه بووم ئەو شوینەى خۆم تیا حەشار دابوو، به خیرایی جی
 بهیلم، بەلام ویزە ویزی گوللەکان رییان لی دەگرتم، ئەو کاتانەش
 کە تەقەکان دەهەستان، وام زەندەبرد، کە چەكدارەکانى دەولەت به
 دواى ئیمەدا دەگەرین، بیرم کردەوه باشتەین چاره ئەوەیه لهوی
 رابکشیم و شوینی خۆم ئاشکرا نەکەم، نازانم بۆ مرۆڤ له ساتیکى
 وادا خەيالى بۆ هیچ شتێك ناچى، تەنیا بیر لەوه دەکاتەوه چۆن
 مەرگ زەفەرى پێنەبا، من هەر به راستى میناک ئەوهى تەسلیم

بهو قه دهره بووم، برپارم دا هيچ ته قه يه كيش نه كه م، چونكه نه مده زانی گولله كانم به كيئوه بنيم، مادام ئه و شوينهش كه لپی راکشابووم بو كه س ئاشكرا نه بووی، بو ئاشكرای بکه م؟ له نیئو فهزای بیده نگییه کی وه حشه تناکدا، که سیك ناوی منی هیئا و بانگی کردم، به ترسه وه که میك سهرم هه لپی، له دووری ده مه تریك چه كداریك بینی، زانیم ده بی ئه وه یه کی له دۆسته كانم بی، چونكه ناوی منی ده زانی، خه ریکبووم بۆی هه لسمه وه، که چی له ته نیشتمه وه گولله یه ك دهستی راسته می پیكا، جاریکی دیکه بۆه ته قه، ته قه که هیئده چروپر بو، ده توت له ئاسماندا شه ری گولله كانه، هیئده ی نه برد ته واوی ده ستیكم نقوومی خوین بو، خه ریکبوو بتوقم، هه ر ئه و خوینه زۆره ش وای لینکردم، وره به ربده م و به خیرایی هه ستمه سه ر پی، پر به ده نگم هاوار بکه م:

- تو کیتی، من ئه وه لیڤه م برادر، خیرا که من بریندارم!

راسته ئیمه به شه و گرتوو خانه که مان جیهیشت، به لام شه ویکی زۆر رووناك بو، کۆلانه کان و بهر ده رگای هه موو مالتیک به گلۆپیکی شه و قدار رووناك کرابۆه، من نه مده توانی له شوین خۆم هه نگاویك بیمه ده ره وه، که چی ئه و که سه ی ناوی منی هیئا له نیوه راستی کۆلانه که وه ستابوو، جاریکی دیکه بانگی کردم، ئه و جارهیان به بی ترس هه لسامه وه، ئه و ناوه هيچ ته قه یه کی لی نه مابوو، ته نیا بۆنی باروتی لی ده هات، له چرکه یه کدا خۆم گه یانده چه كداره که، ئای

خودايه چي ده‌بينم! ئەوه هه‌مان ئەو هاو‌پييه‌مه به‌ر له‌گرتنه‌که‌م
نامه‌يه‌کي پي‌دام، که له‌ دو‌اييدا لي‌تيان گرتم، ئەو هاو‌پييه‌ چي ده‌کا
لي‌ره؟ حکوومه‌تي تي‌ره کون به‌ کون به‌ دوويدا ده‌گه‌ري. هه‌ر که‌ لي‌ي
ني‌زيک بوومه‌وه، توند باوه‌شي تي‌وه‌ره‌يني‌ام، ويستم لي‌ي بي‌رسم تو‌ بو
له‌گه‌ له‌ ئەوانه‌يت، که‌ چي ئەو خي‌را ده‌ستمی گرت و به‌ کولاني‌کي
ته‌سکدا برده‌ميه‌ خوازي، له‌ني‌و ئەو هه‌موو ته‌نگه‌تاوي و شه‌پولي
تازاره‌کاني ده‌ستم، موچرکي‌کي خو‌ش به‌ له‌شما هه‌لده‌گه‌را، تا ده‌هات
سوکناييه‌ک هه‌موو گياني داده‌گرت، هه‌ستم ده‌کرد له‌ مردن دوور
ده‌که‌ومه‌وه و له‌ ژيان و تازادي ني‌زيک ده‌مه‌وه، ئەو هاو‌پييه‌م وه‌ک
ئوه‌ي شاره‌زاي کون و قوژبني ته‌واوي شاره‌که‌ بي، به‌ ني‌و کوچه‌ و
کولاني وادا ده‌بيردم، که‌ دوو که‌س زياتر جي‌گيان نه‌ده‌بووه به‌
ته‌نيشت يه‌که‌وه برۆن، هه‌موو ئەو مالانه‌ي ده‌مديتن له‌ خشت و قور
دروست کرابوون، هاو‌پي‌که‌م له‌به‌ر ده‌رکه‌ي ماليک و هستا، به‌ په‌نجه‌يه‌ک
ده‌رگا‌که‌ي کرده‌وه، مني برده‌ ژووره‌وه، بي‌ ئوه‌ي فزه‌يه‌کي له‌ دەم
بيته‌ ده‌روه، به‌ناماژه‌ داواي لي‌کردم خي‌را جله‌کام دابکه‌م، منيش
ناچار بووم پي‌ي بل‌يم، له‌به‌ر ده‌ستم ناتوام، که‌ سه‌يري‌کي ده‌رو ديواي
ژووره‌که‌م کرد له‌ شوين خو‌م چه‌په‌سام، خه‌ريکبوو پر به‌ ده‌نگم هاوار
بکه‌م (ئهي ئەمه‌ ئەو خانووه‌ نييه، که‌ من و تو و هاو‌پي‌کاني ديکه
دروستمان کرد، ئەي ئەمانه‌ کتي‌به‌کاني من نين؟) هه‌رچه‌ند له
ژووره‌که‌ راده‌مام، جي‌په‌نجه‌کاني خو‌مم به‌ سه‌ر ديواره‌که‌وه ده‌بيني،

ئەو دۆشەكەى لەسەرى دانىشتىبووم، بۆنى منى لى دەهات، ھەقم بوو
خۆم وەكو شىت و سەرلىشىئاو بىتتە بەر چا، ئاخىر ھەر كەسىك لە
شۆين من بوايە ئەو دنيا سەير و سەمەردەى كە من دەمدى، ئەو
بىدىيايە راست شىت دەبوو، من ھىشتا لەسەر پى نەوہستابووم بۆ
ئەوہى جەكەم بگۆرم، لە ھىكرا، گويم لە ھەرا و ھەندامە و دەنگە
دەنگىكى تىكە لاوبوو، بۆم روون نەدەبووہ چى دەلین، بەلام ھەر
ھەموو دەنگەكان بە گوچكەم ئاشنا بوون، وەختىك خۆم لەنيو
ئامىزى ئەو ھاوړپىيانە بىنييەوہ كە چەند سال پىكەوہ لەو ژوورەدا
ژيانمان دەبردە سەر، بە بىنينى ئەو ديمەنە، گريان بىنە قاقاى گرتم، بە
دەنگ گريام. يەكى لە ھاوړپىكانم بۆ ئەوہى ھيورم كاتەوہ، دەستە
برىنداربووہ كەمى راگوشى. لە تاوى ئازارەكەم ھاوارىكى توند لە
دەمم دەرچوو، ئەو جارەيان نەمزانى كى بوو دەستى رادەتەكاند و
چەند جار پىكيش بە ناوى خۆم بانگى دەكردم:

- سەران بىدار بەوہ، حەتمەن خەونىكى ناخۆشت دەبىنى!؟

شەو بوو كە ئىمەيان پەلكىشى دەرەوہى گرتووخانەكە كرد،
من نەمدەزانى ئەوانەى لەگەل مندا بوون چەند كەس بوون، ھەر
كە لە ژوورەكە دەريانھىنام يەكسەر چاوميان بەست، شەپۆلىك
لە ترس، ترسىكى وەحشەتنەك ھەموو گيانى داگرت، نازانم بۆ
لەو ساتەدا بۆنى خوین ئەو ناوہى داگرتبوو، لەژىر پىمدا ھەستم

به جوولہیہك ده كرد هەر له جوولہی بۆمهلهرزه دهچوو، من
 ئەگەرچی هیچیشم نەدەبینی، بەلام لەنیۆ چریی تاریکیدا
 سوپایەك له دەرویشانی ئیمامم بینی، بە یەك دەنگ و یەك ئاواز
 دەیانوت (سەرمان لەپیتتە ئیمام.. دوژمن ناگا بە مەرام!)
 نەمدەزانی ئەوانە چییان لیم دەویست بۆچی بەو دەنگە تۆقینەرە
 بە دەوری مندا دەیانقیژاند؟ خودایە گەرەکیانە بۆ کویم بەرن؟
 ئەو دەنگ و نمایشکردنە تیمی ئەو سەربازانە هیئایە بەرچام،
 كە خۆیان بۆ لەدردانی كۆمەڵە كەسێك ئامادە دەكەن و هاكا
 پەنجەیان لەسەر پەلایتەكە تەفەنگەكانیان هیئایە دواوە و ملی
 گیراوەكانیان بە رووی زەویدا لاركردهوه، من لەنیۆ ئەو
 تاریکییەدا یەكێك بووم لەو گیراوە دەست و چاوبەستراوانە، وام
 هەست كرد یەكەم گوللە ی سوپای ئیمام بە من كەوت، لەو
 دەچوو گوللەكە بە نیوچاوانم كەوتی، بۆنی خۆین كەللەمی پیر
 كرد، وام زەن برد لەنێزیکمەوه گەرەگری شوڤەلێك دی و پاش
 كەمیکی دیکە فریمان دەدەنە كەندەلانیك و خۆلبارانمان
 دەكەن. چیمان لی دەكەن خودایە؟ من هەستم دەكرد خراومەتە
 قۆرتیك و بە خیراییش خۆلبارانم دەكەن. ئیدی لە هەناسەدانیش
 دەكەوتم. هیئەدی نەبرد دەستیك بە هانامەوه هات، بە پرەپر
 منی لەژێر خۆلەكە دەرھینا، بۆ کویم دەبەن خودایە؟ كەسێك بە
 دواي خۆیەوه دەستمی رادەكێشا، بەلام بۆم مەعلوم نەبوو، ئەو

كەسە كىيە، لە گىراوكانە يان پياويكى دەولتە، بەگرەى
 ئۆتۆمبىل و تەوژمى ھەوای ئەو ناوە بۆم دەركەوتن كە من لە
 دەرەوہى زىندانم، بەو چرپانەى كە لە دەوروبەرمدا گويم لى
 دەبوون، وا دەھاتە بەرچاوم چەند كەسىك دەورىان دام، لەوہ
 دەچوو پاسەوان بن. كە سوارى ئۆتۆمبىلىكىان كردم، گويم لە
 كۆخەى كەسىك بوو زانيم دكتور رەحيميش لە گەلماندايە،
 منيش ھەر بە كۆخەيەك وەلامم دايەوہ بۆ ئەوہى ئەرخاين بى،
 كە منيش لەنيو ئۆتۆمبىلەكەدام، كەسىك فەرمانى بە شوفىرەكە
 كرد، كە ئۆتۆمبىلەكە لىبخورپى، خودايە ئەوانە چيان لىمان
 دەوى؟ بەو شەوہ چيمان لى دەكەن؟ من تەنيا بىرم بۆ ئەوہ
 دەچوو، بمانبەن بۆ جىگايەك، لەوى ئەشكەنجەمان بدەن، يان
 بمانكوژن و تەرمەكانىشمان لە چۆلەوانىيەك فرى بدەن، شوفىرەكە
 ناوى خوداى ھىنا و ئۆتۆمبىلەكەى وەگەرخت، گويم لىبوو
 كەسىك كە لە تەنىشتەوہ دانىشتبوو بە ھەناسە ئايەت كورسى
 دەخويىند، ئۆتۆمبىلەكە چەند جارىك پىچى دەكردەوہ، دەتوت بە
 دەورى خۇيدا دەسورپتەوہ، دواتر بى ئەوہى بەملاو بەولادا
 رىيىكا، بە راستە رىيەكدا رۆيشت، من ھەستم دەكرد بەرە بەرە
 لە ھەناوى شاردا دەردەچىن و بە رىيگايەكدا دەرۆين لە دەرەوہى
 شاردايە، ئۆتۆمبىلەكە ھىندە بە خىرايى دەرۆيشت دەتوت لەو
 وەختەى بۆى ديارىكرابوو، دواكەوتبوو، لەوہش دەچوو كەسانىك

هەبن لە شوێنێک چاوەڕێمان بکەن، بۆ ئەوەی پادەستی ئەوان
 بکەین، ماوەیەکی زۆر کە بە مەزندانە لە دوو دەمژێران پتر دەبوو،
 کەسمان نەمان لێوە نەهات، چاوەڕێی ئەو قەدەرە بووین کە بۆیان
 کیشابووین، من لە هەموو ئەو ماوەیەکی کە بە رێگاوە بووین،
 چەند جارێک خەوم لێکەوتبوو، تەنیا ئەو کاتانە بە ئاگا
 دەهاتمەوە، کە ئۆتۆمبیلە کە لە خالەکانی کۆنترۆڵ دەوێستا، مەژۆ
 زەحمەتە لە ساتێکی ئاوادا خەو بێتە چاوانی، کەچی من پێتان
 سەیر نەبۆی چەند جارێک کە لە شاخیش بووم لە کاتی تەنگژە و
 ناخۆشیشدا، لەسەر پشستی و لایخ خەو هەلمەتی بۆ دەهێنام، لە
 هەموو ئەو جارەکاندا تەنیا کەرەتییان بەربوومەتەو و سەرم
 شکاوه. سواربوون لەسەر پشستی و لایخ میناک ئەو وایە لە نێو
 لانکدا بیت و کەسێک راتبژەنی، سەفەرەکانی سەر پشستی و لایخ،
 گەرانیکی ئازادانە بوو بە دواي دۆزینەوێ ئازادی! بەلام سەفەری
 ئەو کاتە نێو ئۆتۆمبیلە کە، گەران بوو بە دووی چارەنووسی
 نادیار، من هەر لەو کۆرە هەلەبجەییە دەچرووم کە توانیبووی چەند
 هەنگاوێک بە پێش مەرگی خۆی بکەوێ و دواجار مەرگ
 ببەزینێ، کەچی لە گەرانیدا بە دواي ئازادی، قەدەرێکی کە
 چاوەڕێی بوو، لە سنوورەکانەو زیندانەکانی ئەودو و لات
 هەلیانلوشی. ئێستە ئەو، رەنگبۆی تەنیا بێر لە چارەنووسی ئەو
 کەسانە بکاتەو کە لەناکاو دا، لە چارەنووسی بۆ ئەوەی

خواجه‌فیزیان لی بکا، به جیی هیشتن، رهنگبی سوورگولی
 خوشکی ئیسته‌ش به باوه‌شیه‌وه بیّت و له‌نیو سه‌فه‌ری نادپاری
 ئەو ئۆتۆمبیل‌ه‌دا (ئەگەر لەگەڵمان بی) هەر پێی بلێ (کاکە
 بە جیم مەهیڵە). خاترجەم بووم دکتۆر رەحیمیش، کە بە
 کۆخە‌کە‌ی دە‌مزان‌ی لە‌گەڵمان‌دایە، پیری لە‌وه دە‌کرده‌وه، کە بۆچی
 لە‌ هە‌موو تە‌مە‌نیدا بۆ سات‌یکیش بە‌ خە‌ونی ئازادیی نە‌گە‌یشت؟
 ئیمە لە‌و ئانوساتە‌دا تاکە‌ شانسی‌کمان هە‌بوو، کە تروس‌کاییە‌ک
 هیوای پێ دە‌بە‌خشین، ئە‌ویش بە‌رده‌وامی شە‌ری سە‌ختی نی‌وان
 عی‌راق و ئی‌ران بوو، دە‌نا چاره‌نووسمان یە‌ک شت بوو، ئە‌ویش لە
 جیاتی ئە‌وه‌ی لی‌ره بانه‌یلنە‌وه، رهنگبوو راده‌ستی حکومه‌تی
 عی‌راقمان بکە‌نە‌وه، کە بۆ تارومار‌کردنی ئە‌و، چە‌کمان
 هە‌لگرتبوو، هەر ئە‌و هیوایە‌ کە‌مه‌ وای لی‌کردبووم ئە‌شکە‌نجە‌ و
 زیندانی ئە‌ویم پێ قبوڵ‌تر بی. ئە‌وه‌ی بە‌ درێژایی ری‌گاکە
 ماندووی کردبووم و ئازاری دە‌دام ئە‌و پەرۆیە‌ی سەر‌چاوم بوو،
 ئە‌ویش بۆ خۆی ئە‌شکە‌نجە‌دانێکی دیکە‌ بوو. من کە‌ منداڵ بووم
 زۆر‌جار لە‌ یاری‌کردن لە‌گە‌ڵ منداڵانی دیکە‌ چاوی خۆمان بە
 هە‌مان شیوه‌ دە‌بە‌ست، ئە‌و کاتیش هە‌ولمان دە‌دا هیچ شتی‌ک
 نە‌بینین، بە‌لام لە‌وه دە‌ترساین، کە‌للە‌ی سەرمان بە‌ر یە‌ک‌تر بکە‌وی
 یاخۆ هە‌لدی‌ری‌ک رامان‌کیشیتە‌ خواره‌وه، لە‌ تاریکە‌ شە‌وانیشدا
 یاری ئاوامان کردووه، بە‌ تاییه‌تی لە‌ یاری (بە‌رده‌ گەرمانی)‌دا

دەبوايە ئەو بەردە گەرمە بدۆزىنەو، كە لەنيۆ ئاگردا گەرم
 دەكراو فېرى دەدرايە دوورى ئاگرەكە، لە گەرانىشماندا گەرەكبوو
 زۆر بە دىقەت و ئاگايىەو دەستمان بكووتىن، ئەو كە پەنجەكانمان
 بسووتىن. ئىمە لەنيۆ ئۆتۆمبىلەكەدا نەپەرۆى چاوشاركىمان لە
 چاوبو، نە بەدووى هېچ شتتېكىشدا دەگەراين، ئەو ئەوان بوون
 بە ئارەزووى خۆيان چاويان دەبەستىن و دەيانگەراندىن، وەك چۆن
 لە كاتى لىكۆلىنەو دە بە چاوبەستراوى داتدەنن و خۆىشت
 نازانى شەق و زللە لەناكاوكان كەى و چۆن و لە كۆيوە دىن.
 لەنيۆ ئۆتۆمبىلەكەش هەر ئاوا نازانى بۆچى ئەو رىگا دوور و
 درىژەت پى دەپرن و لە دوايىشدا لە كۆى دەتھىننە خوارەو و لە
 چ ژوورىكى تەسكوترىسك فېرىت دەدەن. لە ھەموو
 دانىشتنەكانىشدا ھەر ئەو قسانە دووبارە دەبنەو، كە لە يەكەم
 لىكۆلىنەو بەر گووت كەوتوون، بەلام لە ھەموو جارەكاندا
 ئەشكەنجەيەكى نوى دادەھىنن. چ پەر تازارن ئەو ئەشكەنجەنەى كە
 بە چاوبەستراويىەو بەر جەستەت دەكەون؟! لە ھەلبەزىن و
 دابەزىنى ئۆتۆمبىلەكە بۆم دەركەوت، كە بە رىگايەكى پەر لە
 كەند و كۆسپىدا دەپۆين. من بۆ خۆم وام ھەست دەكرد ئەو
 شوينەى پىيدا دەپۆىشتىن، چۆلەوانى و دوور لە ئاوايى بوو.
 گووت لە هېچ شتتېك نەدەبوو، تەنيا لە گەرە گرى ئەو ئۆتۆمبىلەى
 كە ئىمەى ھەلگرتبوو، ئۆتۆمبىلەكە دواى ماوہيەك لە

که مکردنه وهی خیرایی، به هیواشی وهستا. گویم لیبوو که سینگ له سه رخۆ داوای کرد که دامانبه زینن. بۆ ئیمه ی چاوبه ستراو هه موو شتیك وهکو یهك بوو. من بۆ خۆم له وه سه فه ره دوور و درێژه دا، ههستم نه ده کرد له شوینی که وه گواسترایتته وه شوینیکی دیکه، ئاخ له نیو تاریکی خهست و چاوبه ستندا هیچ واتایهك بۆ جولو هکانی ده ره وهی مرۆف نامینی!

ئیمه یان له گرتوو خانه یکی چکۆله ی شارێکی بچووک ره وانه ی زیندانێکی مه زنی شارێکی مه زن کرد. هه ر زوو یه کی له لیپرسراوانی ئه وی پی و تین که زیندانه نوێیه که مان ناوی (ده ریا) یه، له دوا ییدا بۆم روون بۆ وه، که به هه زاران کهس له شوینه زیندانیی کرابوون، ئه وهی له یه کهم رۆژه وه بووه مه راقم، دیار نه مانی دکتۆر ره حیم بوو، که له هه یچ کۆر و کۆبوونه وه کی نیو زیندانیش ده رنه ده که وت، من زیاتر بیرم بۆ ئه وه چوو، ئازاد کرابۆ. ئه گه رچی ئه و زیندانه جموجۆلیکی زۆری پیوه دیار بوو. ئه و هۆله ش که منی لیبووم زیاتر له سه د کهسی لیبوو، که چی به ونبوونی دکتۆر ههستم به ته نیاییه کی زۆر ده کرد. خۆم وا ده هاته بهرچاو وهك ئه وهی له و دنیا پان و به رینه دا به ته نیا به جی هیشتراجم و تازه هه یچ که سیکی نیزیك پیم نه زانی و هه یچ ده ستیکی به هیزیش فریام نه که وی. زۆرینه ی کاته کان به ته نیا له سه ر قه ره ویله کهم داده نیشتم و له په نجه ره که ی به رانه برم راده مام. خۆم

له دهره وهی زیندان ده بینیییه وه. دوو کس له نیو ئه وهۆله گه وره یه
 سه رنجیان راکیشا بووم، کورپکی گه نجی تازه ری که ناوی (عه لیره زا)
 بوو، زۆر کهم له سه ر جینگاکه ی ده هاته خواره وه. به رده وام له سه ر
 زگ راده کشا و ناوه ناوه سه یری په نجه ره که ی به رده می خۆی ده کرد
 و شتیکی دهنووسی. له تیپرامان و وردبوونه وه یدا هه ر له شاعیریکی
 ده چوو، که وینه ی دیمه نه شیعییه کانی بگری، په نجه ره که ی لی
 ده چۆی زۆر به زه حمه ت له ده وره یه ری خۆی راده ما. به دلّ حه زم
 ده کرد لیی نیزیکی بمه وه، به لام جورته تی ئه وه م نه بوو له وه فه زایه
 ده ریبه ینم. ئه وه کورپه هه ر له یه کهم رۆژه وه خۆی پیناساندم، به لام
 وه ک چۆن نه ده چوو له ی هیچ کهس، هه ر ئاواش ته نیا سلاوی لیم
 ده کرد و بزهییه کی پر به راته تی مندالانه ی بو فری دده ام. هه ر ئه وه
 بزهییه منی بو خۆی راکیش کردبوو، هانی دده ام ئه گه ر بو
 جاریکیش بی هه ر ده بی لیی نیزیکی بمه وه. ئاخیره که ی بریارم دا
 بچمه لای، وه ک ئه وه ی به وی داوا ی شتیکی لی بکه م، له رۆخ
 قه ره ویله که یه وه وه ستام. ئه وه، سه ری به سه ر ده فته ره که ی شوپ
 کردبووه، ئاگای له من نه بوو، توانیم یه کهم دپری شیعی
 لاپه ره که ش بخوینمه وه. تا دوا یین دپری شیعه ره که ی نه نووسی سه ری
 هه لته بری، که منی بینی بزهییه کی زۆر شیرین سیمای داپوشت.
 سه لامم لیکرد و یه کسه ر به فارسی پیموت:

- باشتەر... با دلت به شووشه‌کانی په‌نجهره‌ی دلی ئەو بریندار
بی!

عه‌لپره‌زا وه‌ک ئەوه‌ی په‌کی به په‌له‌پروزی له‌خه‌و به‌ئاگای
بینیته‌وه، سه‌ره‌تا که‌می‌ک شله‌زا، دواتر به‌هیمنی پی‌که‌نی و داوای
لینکردم که‌می‌ک له‌لای دابنیشم، منیش نه‌مویست وه‌ختیکی زۆری
لی بکوژم. ههر به‌پیوه‌ لیم پرسى:

- عه‌لی گیان تو شاعیری؟

عه‌لی وه‌ک ئەوه‌ی پی‌شبینی ئەو پرسیاره‌ی له‌من نه‌کردی
به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ وتی:

- له‌وه‌ ده‌چی ببه‌ شاعیر، تو چ کاره‌ی؟

- منیش هه‌ندی‌جار شیعیر ده‌نووسم، به‌لام شاعیر نیم.

هه‌ستمکرد عه‌لپره‌زا زیاتر ئاماده‌یی خۆی نیشان دده‌ا بو
ئوه‌ی له‌لای دابنیشم. خیرا ده‌ستی دایه‌ ئەو ده‌فته‌ره‌ی شیعیری تییدا
ده‌نووسی. ئەوجاره‌یان لیم پارایه‌وه‌ بو ئەوه‌ی دابنیشم. منیش له
راستیدا زۆرم پی‌خۆشبوو، به‌لام له‌وه‌ ده‌ترسام له‌ زمانى شیعیری
فارسی نه‌گه‌م، ههر که‌ روونیشتم په‌کسه‌ر شیعیره‌که‌ی بۆم
خوینده‌وه، که‌ به‌ کوردییه‌که‌ی ئاوابوو:

" (دنیا) به‌گه‌ره‌یی خۆی له‌ باوه‌شى بچووکی من

جی ده‌بووه

(دنیا) سیوئیکی هه‌لال بوو

هه رچه ند لیم ده خوارد

که م نه ده بۆوه

ئیسته (دنیا) له نیو دلی شاخه کان

حهیرانی ته نیایی ده لیت

له سهه تاشه بهرده کانی شهوی

دیمه نه کانی دوینیم، بۆ ده کیشی"

هیشتا زۆری مابوو کۆتایی به خویندنه وهی شیعره که بینتی،

ویستم لپی بیرسم "مه به ستت له (دنیا) چیه؟" به لام بیده نگ

بووم. عه لپهزا له تپرامانه کهی مندا ئیستیکی کرد و له خۆیه وه

لیمی پرسی:

- تۆ کوردیت؟

- به لئی.

به پیکه نینه وه وتم:

- رهنگبی له بهر فارسییه که م وا بزانی شه فغانیم؟

پیکه نینی ههردوو کمان ناویتهی یه کدی بوون، ویده چوو

عه لپهزا شتی دیکه ی له دلدا بووی، به نه ختیک هه لچوونه وه، که

له گه لیدا سیمای سوور هه لگه را، پیمی وت:

- له سهه چی گیراوی؟

ههستمکرد هیشتا وهختی ئهوه نههاتووه باسی خوومی بو
بکه، کهچی حزیک که له نیویدا هیزیکی له راده به دهری تیدا بوو،
ناچاری کردم هه ندیک شتی سه ره تایی بدرکینم و بلیم:
- من پيشمه رگه ی ئه و دیو بووم، بو چاره سه رکردن هاتمه ئیره
و گیرام.

عه لیره زا که گوپی له و قسه یه بوو، ده ور به ری چاوه کانی
فره وانتر بوو، نازانم چون یه کسه ر باوه ری پیمکرد؟ خه ریک بوو به
نیگا عه جو له کانی قوتم بدا، من له و ده مه ویستم هه لسم و برۆم،
که چی نه ک هه ر قبولی نه کرد، بگره له وه ده چوو نه یینییه کی
له مندا دۆزبیتته وه. هه ر زوو گلاسیک چای له به ر ده مم دانا و
زیتیر لیم نیتزیک که وته وه، من له و کاته ی قومی یه که مم له چایه که
ده دا، بیرم له لای خو مه وه نه بوو، له خه یالما له گه ل کچیک ده دوام
که له ئیرانه وه له ترسی گرتن و راوه دونان له گه ل کۆمه لیک که سی
دیکه په نایان بو باره گه اکانی ئیمه هینابوو... ئه ی خودایه ئه و
کیژه چ چاویکی به خشنده و چ کانگه یه کی ئه وین بوو! من نازانم
ته نیا ئه وه من بووم که له چاوه کانی راده مام هه ستم به شنه بایه ک
ده کرد که به نه رمی به سه ر جه سته مدا تیده په ری، یان ئه وانی
دیکه ش هه مان ئه و هه سته یان هه بوو؟ هه ر کاتیک ته وقه ی له گه لم
بکر دایه، بو ماوه یه ک سه رسامی ده بووم و جه سته می شه لالی بهنج
و دلمی ویران ده کرد، ئه و کیژه هه موو سپیده یه ک به ر له وه ی نان

به گهروماندا بچیتته خوار، دهفتهرئیکى دهخسته بن ههنگلى و له
 دوور دوورى بارهگهکهمان له بن دارئیک دادهنیشت و خهريکى
 نووسینی شتیك دهبوو، شهگه ر بۆ خواردن بانگمان نه کردایه، ههر
 لهوی دهمايهوه، من شه و کاته که له شاخ بووم هیشتا هیچ کچیکم
 له نیزیکهوه نه ناسیبوو، یان راستتر وایه بلیم ئافرهتیک له دهرگای
 دلمی نه دابوو، تا هۆگرى بېم، کهچی شه و کیژه رۆژه لاتیبه
 رفتهاره پر نهینى و سهرنجراکیشهکانى، وای لی کردبووم زۆرینهی
 کاتهکانم بیرى لی بکه مهوه، چ خۆش بوو شه و رۆژه، خۆیشم
 نه مزانی شه و جورتهتم له کوئ بۆ هات، له ناكاو بریارمدا خۆم له
 هاوړیکانم بدزمهوه و لهو کیژه بیدهنگ و سیما تژی لوغزه نیزیك
 بېمهوه، من به بیانوی کۆکردنهوهی وشکه دار، خۆم گه یانده لای
 شه، کهچی شه و دهک شهوهی منى ههر نه دیبى سهریشى بهرز
 نه کردهوه، لهوه دهچوو له نیو قولایی نووسینه کهیدا غهرق بووی و
 هیچ پیوه ندیبه کی به دنیای دهره ودها نه مابى، من ناچاربووم رووم
 وهرگیتم و شه ناوه جى بهیللم، شه کاتهی لهو دوور ده که و تمه وه،
 گویم لی بوو، له سه رهخۆ بانگی کردم:

- هاوړی (سه ران) وهره پارچه شیعریکی خۆمت بۆ
 بخوینمه وه!

ههر که ناومی هینا، خۆیشم نه مزانی چۆن وه کو گولله له بهر
 ده میدا تاماده بووم و وتم:

- هاورى (دنیا) تۆ شاعیریشی؟

ته گهر جهزیهی نیگاکانی (دنیا) نه بوايه، نه مده توانی له ته کیدا روبنیشم، ته گهرچی به زاریش داوای لی کردم، به لام به شیویهک خۆم دهرخست وهك ته وهی گویم له هیچ شتیك نه بووی، ته گهر چاوه پر سیحر و به هیزه کانی ته و نه بونایه که وهك موگناتیس رایانکیشام، ته و هه رگیز جورته تی ته وهم نه ده کرد بستیکیش لی نیریک ببه وه. هاوریکانی دنیا، هه موو جزره پیوه نییه کیان له نیوان نیر و میدا قه ده خه کردبوو. (دنیا) ده یزانی من که له ده ور به ری ته ودا ده سووریمه وه له بهر خاتری ته وه، له وهش ئه رخاین بوو که من له نیو هه موو ته و کچانه ی ته وی، ته نیا خزی بوو، ببوه جی سه رنجی نیگا کاتم، له وه ده چوو هه ردوو کمان ساته وه ختیکی زۆر باشمان بو ته و چاوپیکه و تنه هه لئبژاردبی، من له رابردووشدا هه ولّم داوه به دوور له چاوی پۆلیس ناسای هاورییان، قسه ی له گه لدا بکه م، که چی له له حزه یه کی خیرادا بریاره که م گۆریوه و له وی دوور که وتومه ته وه. ته و جارهیان پی ده چوو حه زی یه کتر بینین له لای هه ردوو کمانه وه چه که ره ی کردبی. به لام من به نیگه رانییه وه له ته نیشتی دانیشتم، ته و ههستی به بی ئۆقره یی من کردبوو، که چی نه یده زانی چ خوشییه کی بی نه ندازه ئاوتنه ی نیگه رانییه که م ببوو، (دنیا) بو ته وهی ری له ترس و دوودلییه که م بگری، به چاویکی پر له میهر و

ئەوينەنە، داۋاي لىكردم گوي بۇ خويىندىنەۋەي شىعەرەكانى شل كەم،
لەو دەمە ھەستەم كرد ھەموو گيانم بۇ بىستىنى شىعەرەكانى ئەو
ئامادەيە، سەرەتا ھەر كە لىۋەكانى لىكترازاندا و يەكەم پەيئە لە
دەمىيەۋە دەرچو، وا ھاتە بەرچاوم كۆمەللىك وردە پەپولە لە
نىۋان لىۋەكانىيەۋە ھەلقىرىن، ئەو بە سەرسورمانەۋە ۋەك ئەۋەي لە
خەو بىدارم بىكاتەۋە، لە سەرخۆ رايىتەكاندم، دەتوت دەيزانى لە
جياتى وشە، پەپولە دەبىنم، بە بزەيەك ھەر لە شكۆفەي خونچە
گوللىكى دەكرد، تىمۆە رامما و وتى:

- ئەۋە لە كوئىت ھاۋرى سەران؟

نەمزانى چۆن ۋەلامى بدەمەۋە و چى پى بلىم، ئەو جارىكى
كە دەستى كردهۋە بە شىعەر خويىندىنەۋە:

- من و تۆ ھاۋرى

خەلقەندەي رەھىللە بارانىكى بەھارىي بووين
رووى تۆفانەكانمان لە شارەۋە بەرەو كىۋەكان دەبرد

من و تۆ ھاۋرى

بەر لەۋەي بىن بە رووبار

سنگى بەھارىان مېخەكپىژ كرد

من ئىستە دلۆپە بارانىكى ئەو رەھىللەم لە دوورى تۆ

تۆ ئىستە ئەو رەھىللەي بەبى دلۆپە بارانى من

چ حوزنىكى قوۋلە ھاۋرى

من تو نه بینم که له ویی

تۆش من نه بینم که لیږم

(دنیا) که له خویندنه وهی شیعره که بږوه، له جیاتی شه وهی دهستخوشی لی بکه م، هیچم نهوت، شه وهستی به نارچه تبون و دلگرانی من کرد، ویستی شتی کم پی بلی، به لام نهیوت، له شوین شه ودا بزه کی دیکه ی بۆ کردم و هه لسیاه سهر پی، دهفته ری شیعره که ی خسته وه بن هه نگلی و به چاویکی پر ماناوه سهیری کردم، ههر له وه دهچوو پیملی " تو شه و کهسه نیت که من به دوویدا ده گهریم " به و نیگایه زیاتر ویرانی کردم، ناچار بووم هیزیک وه بهر زمانم بدهم و پیی بلیم:

- دنیا گیان شیعره که ت زۆر جوان بوو، به لام توخوا شه مهت بۆ کی نووسیوه؟

هه ناسه یه کی قول به نیو لیوه تهر و ناسکه کانی دنیا هه لکشا، پیده چوو به و پرسیاره ی من، یادگاریه کی زۆری به بیر هاتبیته وه، له خومه وه حهزم کرد زیتر بیناسم و پرسیاره ی زۆرتری لی بکه م:

- شه و کهسه له ژیان ماوه؟

- به لی، له ژیان ماوه و له ژیانیشما ماوه!

به رسقه که ی شه گهرچی بۆ من زۆر قورس و دژوار بوو، به لام نه مهیشت کاریگه ریبه که ی به سه رمه وه دیار بی. ویستم سوپاسی

بکەم بۆ ئەو یەکتربینیینەمان، کەچی ئەو بە پیش من کەوت و
تەوقەییەکی لەگەڵ کردم، بە شەرمیشەوێ چاوە ئارامبەخشەکی
بۆم هەڵبەری و وتی:

- سوپاس بۆ هاتنە کەت، بۆ گۆیگرتنە کەت.

(عەلپەزا) بە تیکردنی چایەکی دیکە منی گەراندهوێ نیو
زیندان، زۆر بە نەرمی وەک ئەوێ گوناحیکی دەهەمبەر من
کردبێ پیمێ وت:

- ببورە، دەزانم خەیاڵت دوور رویشتبوو، ویستم بلێم لە
شیعەرە کەم گەیشتی؟

من ئەرخاین بووم کە ئەو پرسیارە ی لیکردم، سەروسیمامی
بە سوور هەلگەراوی بینیبوو، چونکە بەر لەوێ بەرسقی
بدەمەوێ، بە سەرسورمانەوێ پیمێ وت:

- چییە، شتێک هەیه پیم بلێی؟ دەی، شیعەرە کەت بە دل بوو،
یان نا؟

بە بزەیه کەوێ پیموت:

- ئەوێ بۆت نووسیوێ شاعیرە؟

وێک ئەوێ بییەوێ خۆی لە وەلامە کە بدزیتەوێ، لە سەرخۆ

هەردوو دەستمی راگوشین و بە پیکەنینەوێ وتی:

- تۆ چیت داوێ لەمە، من دەلێم شیعەرە کە چۆن بوو؟

لهو دهمه له ژووری کارگیریهوه سیجار ناوی کهسیکیان بانگ کرد، تهواوی هۆله که له بیدهنگیدا نقووم بوو، کهسه که که ناوی رهحیمی فهلاحیان بوو، خیرا خۆی ناماده کرد و بو شوینی مه بهست رژیشت، ئیمه ی زیندانیی هه ره هه موومان چاومان بریبوو ده رگای هۆله که، فهزایه کی سامگرتوو هۆله که ی داگیر کرد، (عه لیره زا) وه ک نه یه وی کهسیکی دیکه گوئی له قسه کاغان بی، له سه رخۆ پی می وت:

- ئه و پیاوه حوکه که ی ئیعدامه، باوه ر ناکه م بگه رپیتته وه!
دوو خوله کی نه برد، ره حیم گه پرایه وه و خواحافیزی له کو مئه ئیک زیندانی کرد، له نیو ئه و هه موو زیندانیانه دا ته نیا یه ک که س لیتی پرس ی:

- بوچی بانگیان کردی ره حیم؟

ره حیم ته نیا به ئامازه، نه زانی نی خۆی له و بانگ کردنه ده بری، رهنگی له کهسیک ده چوو، خوین له له شیدا نه ماب ی، به زه جمهت دهیتوانی سه ری هه لبری، ئهنگوستیله یه کی زی پری هاوسه ری ته بی دایه ده ست یه کی له وان ه ی له ده ور وه ری ه وه وه ستابوون، گویم لی بو له سه رخۆ پی می وت:

- ئه گه ره هاته وه، ئه م پاسپار دیه بده ده ست ژنه که م، ئه و

خۆی تیده گا!

ره حیمی فلاحیان بهر له وهی رووی خوئی وهرگیږی و بړوا، به په له له هه موومان راما، دواتر ههردوو دهستی بهرزکردنه وه و به چاوی تژی له رۆندکان خواحافیزی له هه موومان کرد، من له شوین خۆمه وه چه سابووم، بیرم له وه ده کرده وه، که چۆن بهر له وهی په تیک بڅنه ملی ره حیمه وه، ره حیم هه ولئی ته وه ده دا دیمه نه کانی رابردووی له گه ل خیزانه کهی بهینیتته بهرچاو. پاش که میکی دیکه هه موو ره نگه کان له بهر چاوی ره حیم له نیو تاریکیه کی قه ترانیدا ده توینه وه، ئیدی کات و شوین له بیماناییدا کۆتاییان پیدی. ملیک به داریکدا هه لده واسری، چاویک بۆ ته به د هه لئایه ته وه ..

(عه لیره زا) به تۆمه تی ئەندامبوون له ریکخراوی (فیداتیاییان) ته کسه ریه ت) شه ش سال حوکمی بۆ بړابۆه، ته مه نی له بیست و پینج سال تی نه ده په پری، زۆرینه ی کاته کانی یان به خویندنه وهی رۆمان یاخۆ شیعرنوسین، یان به دالغه لیدانی قول به سه ده برد، هه ندی جاریش له بهر خۆیه وه قسانی ده کرد، راسته زۆرینه ی زیندانییه کان ته وه خه سله ته یان هه بوو، به لام عه لیره زا له نیو تیپامانه قول له کانیدا هه ستت ده کرد له گه ل که سیکی خۆشه ویست ده دوی، له چاوه پر میهر و خه نده هاویژیدا تیشکیک به ده وریدا په خش ده بۆه، هه ر له نیگای پر له نوری عاشقان ده چوو، ته وه له ده مانه هیچ که سی نه ده بینی، دلنیا بووم نه یده زانی له کویش

دانیشتوه و چ شتی له دهو روبه ریدا دهگوزهری، حه تمه ن روژانی ژووری ئینفرا دیشی هه ر بهو شیوهیه بهرپرکردوهه. لهوه دهچی خوشترین مه نزلگه ی عاشقان ته نیایی بی، ئه وانه له نیو ئاپورای خه لکیشدا ته نیان، له نیو زیندانیشدا ته نیا له گه ل مه عشوقه کانیا ندا ده ژین. عه لپره زا ده بوایه روژانه چهند ده مژمیریک سه فهری خه یاله دوور و دریتخایه نه که ی بکر دایه. ئه و، له و گه شت و گه رانه ریدا ره نگه ی ئه و عاشقانه ی ده گرت، که له حاله ی ژووان دان، سیمای له وه ده چوو له باوه شی خوشه ویسته که یدا بی. ئه و، له زه مه نی کدا ده ژیا به دهر له هه موو ئه و یاسا و ریسایه ی که له نیو زینداندا به رقه رار بوون. خوشترین ساته کانی ئه و، دابرا نیکی بی ئه ندازه بوو له ئیمه، توه وه بوو له گه ل ئه و کیژۆله یه ی که ناوی (دنیا) بوو. عه لپره زا هه ر ئه و کاته ی شیعره که ی بوو خویندمه وه، له چاوی مندا په ی به نه ئینییه کی ده روونم برد، ئه وده م پرسیاریکی بو چی بوو، به لام هیه چی نه وت. دوا ی چهند روژ خوی هاته لام و به سه رسوورمانه وه له دور چاوه کانم راما و پیمی وت:

- تو دنیا ده ناسیت؟

من ته گه رچی ماوه یه ک هۆگری (دنیا) ببوم، به لام کاتیک بوم ده رکه وت ئه و پیوهسته به که سیکی دیکه وه، ئیدی له نیو دلما

تهنیا وهك یادگاریهك مایه وه، ئه و كاته ی عه لپهزا ئه و پرسیاره ی
لینکردم، خۆشیم نه مزانی بۆ راستییه كه یم پینهوت:
- براده رانی ئیوه له لای ئیمه زۆر بوون، به لام نازانم (دنیا)
كامه یان بوو!

زه رده خه نه یه كه ی خیرا هاته سه ر لیوه كانی عه لپهزا، وهك ئه وه ی
دلنیا بی که من شتیکی لی ده شارمه وه، دووباره لیم پارایه وه و به
چاویکی دۆستانه و حوزن نامیزه وه وتی:

- ده زانی، به لام ناته وی پیم بلایی!
که دیقه تم له عه لپهزا گرت، له قوولایی چاره کانیدا
تیشکیکم بینی، له نیو تیشکه که دا روو خساری (دنیا) م بینی،
(دنیا) له ژیر هه مان ئه و داره پر قه د و گه لایه دانیشتبوو، به ده م
خه نده وه پیمی وت:

- سه ران ئه وه ی خۆش ده وی له ژیان ماوه!
عه لپهزا وهك ئه وه ی نه یه وی وه ختی خۆی له نیو بیدهنگی
مندا به فیرۆ بدا، رووی خۆی وه رگیرا و پشتا و پشت ههنگاوی
دوودلی نا و لیم دوور که وته وه، یه کسه ر چووه سه ر قه ره ویله که ی و
ده فته ری شیع ره کانی له ژیر بالیفه که ی ده ره ینا و ده ستی به نووسین
کرد. منیش له شوین خۆم هه لسامه وه و بریارم دا راستییه که ی پی
بلیم، له وه ده مه له و دیو په نجه ره که وه دیه نی به فربارینیکی به گورم
بینی. چه ند هه نگاویک له په نجه ره که نیژیک بوومه وه. ئاوړیکم له

عه لپرهزا دایه وه. عه لپرهزا خه ریکی نووسین بوو، له هه مان کاتیشدا ئه و ملیپچه ی بۆن ده کرد، که له ملی ئالاند بوو. رهنگی ملیپچه که هه مان ئه و رهنکه بوو، که (تارا) ی کچه پیشمه رگه ی بنکه که مان له شه ویکی به فر باریندا بۆمی هیئا و به دهستی خۆی له ملی ئالاند. ئه و شه وه من و هاوړپیه که له نیو هه موو هاوړپیاندا خۆمان بۆ به جیهینانی کاریکی قورس و خه تهرناک هه لپژارد. له و شه وه دا کۆمه لیک چه کدار، شه که ت و ماندوو، بوونه میوانی ئیمه. له نیو ئه و چه کدارانه دا که سیک له نا کاو هه لسیاه وه و له پرمه ی گریانی دا و یه کسه ر به ربۆوه و که وته سه ر پشت، ئه و بویه ره هه موومانی چه په ساند، که هه لمانسانده وه و لیتمان پرسى:

- چی بووه، چ روویداوه؟! -

یه کیک له چه کداره کان له وه ده چوو به رپرسی مه فرده زه که بی به ناره چه تییه وه وتى:

- له سه ر ئه و شاخه ی پشتمان، چه کداریکمان لی به جیماره، که برای ئه مه یه!

زۆر به وردی ئه و شوینه یان بۆ ده ستنیشان کردین که چه کداره که یان لی به جیهیشتتوو. وه که بۆمانیان روون کرده وه، ئه وان زۆر به زه جه ت توانیوویان خۆیان له نیو به سته له که و به فری ئه و شاخه دا رزگار بکه ن. ئه و که سه ش که به جیمابوو، له وه ده چوو له په لویۆ که وتبی. لپرسراوی بنکه که مان داوا ی لیکردین دووانمان

خۆمان بۆ هېنانه وهى ئەو كەسە بە جىماوه هەلبەتتېرىن. بى دودلى
 من و ھاوپپىيەك دەستمان بەرز كرده وه. خېرا خۆمان نامادە كرد.
 لىپرسراوى بىنكەش دوو ولاخى بۆ هېنانىن، ھەموو ئەو شتانهش كە
 پىويست بوون لەگەڵ خۆمانيان بېھىن، خستماننە نىو توره گەي
 سەر پشتى ولاخەكان. بەر لە وهى بەرپى بکەوين، لە دوورى چەند
 ھەنگاويك (تارا) لەبەر دەمانە وه وەستابوو، نەمدەتوانى بە روونى
 چاوه رەش و قژە قەترانىيەكەي لەو شەو دەدا بېينم. ھەواي ئەو
 بىنكەيەش كە كەوتىوو ە بنارى شاخەكە، سارد و لەشەستىن بوو.
 (تارا) بە نىگەرانىيە وه لىم نىزيك كەوتە وه. بە ھەردوو دەستى
 ملپىچەكەي مىلى خۆي لە مىلى من ئالاند. ئەگەر ئەو شەو
 ساردوسرە نەبوايە نەمدەتوانى تىكەلبوونى ھەلمى ھەناسەي
 ھەردووكمان بېينم، ئەرخاين بووم ئەگەر لەو شوينە تەنيا من و
 ئەوى لىبوايە توند لە ئامىزى دەگرم، بە ماچ ھىزى پى دەدام و بە
 چا و رەي پى دەبەخشىم. (تارا) تەنيا ئەوئەندەي پىكرا پەنجەكانم
 بگوشى و لىوہ بەخەندەكانىم نىشان بەدا و لە سەرخۆش پىمبلى:

- ئاگادارى خۆت بە سەران.

لە دوای وشەي (سەران) بە ھەناسە ھەلماويەكەي كۆتايى
 بە وشەي (گيانى من) ھىنا، من تەنيا ئەوئەندەم بەس بوو، كە
 پىميوت "گيانى من" ھەستم كرد توانايەكى زۆر داخزايە نىو
 جەستەم. ئۆخزنى خۆشىيەك لەنىو دەرووندا جىگىر بوو. ئىدى

دهستان له یه کدی بهردا و به خوّه لدانیکى خیرا میناک ئه وهى
 بۆ پيشبرکييهك بچم، خوّم له سهر پشتى ولاخه كه بينييه وه.
 ههردوو کمان بهرپیکه وتين ، ئيمه شاره زاييه کى ئه وتومان له
 ريگاوبانه کان نه بوو. زیت به زهين و ئاراستهى کيوه که ملی
 ريگامان گرت. له وه شدا ولاخه کان وهك ئه وهى ئه و ناوهيان دييى
 بۆ وه سو سه ههنگاويان هه لديننا. من بۆ خوّم حه ماسه يه کى سه ير
 هه موو گيانى داگرتبوو. وام هه ست ده کرد هه موو ئه و کاره م ته نيا
 بۆ ئه وه بوو دلئى (تارا) خوښ بکه م. ئيمه ئه گه رچى ئه و ئه رکه ی
 پيمان سپيردرا بوو زۆر سه خت بوو، به لام من له هه ر ههنگاويکدا هيژيک
 له دهرووندا هه لده قوللا. جوښ و خرۆشیکى زۆر و گه رموگوريه کى پر
 چيژى به جه سته م ده به خشى، وام هه ست ده کرد ئه و هه وراز و عاسيانه ی
 ده مانپرين، راسته رپۆ بوون. زۆرمان نه مابوو بگه ينه بنارى شاخه
 مه زنه که، شه پۆلى بايه کى ساردوسر پروبه پروومان هات، بايه که ئه وه نده
 به هيژ و خيرا بوو، ئه سپه کان له ئاستيدا وه ستان و نه يانتوانى
 ههنگاويکى ديکه بچنه پيش، من ئه گه ر خوّم توند به پشتى ئه سپه که وه
 نه گرتبا، رهنگبوو بگلام. (جه عفه ر سودانى)، که نه مده زانى بۆ ئه و ناوه ی
 له خو نابوو، به ئيشاره ت پيى وتم هه تا زوه باشترايه بگه رپينه وه، له پر
 ته زوى ترسيک به گياندا هه لگه را. هه ستم کرد زوى قاچه کانى
 ئه سپه که م به خو وه راناگرئى، هه ر له وه ده چوو دواى که ميکى ديکه، غلور
 بينه وه. (با)يه که تا ده هات خيراتر ده بوو، ترس و نيگه رانيش تا ده هات

زیتەر و زیتەر دهبوو، ئەسپەكەى من لە جىياتى ئەوہى بۆ پىشەوہە ھەنگاو
 بنى، ھىدى ھىدى بەلادا دەھات و بۆ دواوہ دەگەرپاىوہە، من ئاگام لە
 جەعفەر نەمابوو، كە ئەسپەكەى بە كام ئاراستەدا رۆشستبوو، چونكە
 نەمدەتوانى بۆ لەخزەپەكەش سەرم بەرز بکەمەوہ، دەمزانى ئەگەر وەكو
 چەسپ خۆم بە ئەسپەكەوہ نەنوسىنم، دەكەومە بەر غەزەب و توورەبى
 (با)یەكە. من ھەر بە زەین ھەستم دەکرد، ئەسپەكەم پشستاوېشت دەروا و
 ناوہ ناوہش دەوہستى و توند پىپەكانى لە زەوى گىر دەكا، لەوہش
 دەترسام لەپەر ھەلخلىسكى و بکەوتتە نىو كەندەلانتيك و ھەموو شتيك
 بېرپتەوہ، كەچى ھەرچەند ئەسپەكە بۆ دواوہ دەكشايەوہ، فشار و
 قورسايى (با)یەكە كەمتر دەبۆوہ، تا واى لىھات توانيم لەسەرخۆ سەرم
 كىل بکەمەوہ. كە چاوم ھەلپرى سەرەتا ھىچ شتيك نەبينى، پەر بەدەنگ
 ھاوارم كرد "جەعفەر لە كوئى؟" دنيا كوشوماتەكەى ئەو شەوہ
 ھاوارەكەمى ھەللوشى، جارێكى دىكە دەنگم ھەلپرىيەوہ، ھىچ وەلانتيك
 نەبوو، ئەسپەكەم بۆ سەرەوہ تاو دا. ھەرچەند ئەسپەكە ھەوراز دەچوو،
 من بۆ دۆزىنەوہى جەعفەر تەنگەتاوتر دەبووم. جەعفەر لە ھىچ كون و
 قوژبنىكى بنارى ئەو شاخە مەزنە نە دەنگى ھەبوو نە رەنگ. ناچاربووم
 لولەى كلاتشىنكۆفەكەم لە ئاسمان بکەم و چەند گوللەبەك بتەقینم.
 ساتىكى كەمى پىچوو جەعفەر بە تەقاندنى دوو گوللە وەلامى دامەوہ.
 ئىدى بە ئاراستەى ئاگرى گوللەكان رۆشستم. جەعفەر لە پەناى بەردىك
 وەستابوو، كە لىي نىزيك كەوتمەوہ، بە پىكەننەوہ رووبەررووم ھات وەك

ئەو دەۋى ھېچ شتتىك روۋى نەدەبى، بلەز خۇي ھەلدايە سەر پىشتى ئەسپە كە
و ھاتە تەنىشتەم. بە دەمى پىر لە دوو كەلى جگەرەۋە پىمى وت:

- ئەو بايە ھەر لە شەپۇلى توورەي دەرياكان دەچوو.

مىنىش لە سەر خۇ و تم:

- ئەگەر نەگەر پىتەۋە باشە.

من و جەغفەر بى ئەۋەي ھېچ قىسەيە كى دىكە بىكەين چارەنوسمان
دايە دەست ئەسپە كان. ملىپچە كەي (تارا) م كەمىك ھەل كىشايە سەرەۋە
و دەم و لووتى خۇم بە تەۋاۋى پىداپۇشى. بۇنىكى خۇش داكشايە نىۋ
سنگمەۋە. بۇنى جەستەي تارا كە لە ملىپچە كەۋە دەھات، ھەموو
گىانمى تەنى. ھەستەم دە كرد تارا بە سەر ئەسپە كەۋە لە نامىزەم دايە،
روومەتى گەرمى لە روومەتى سارد و سىرەم دەخىشىنى، ھەلمى
ھەناسە كانى تىكەل بە ھەلمى ھەناسە كانم دەبى. لە سايەي كزە رووناكى
ئەۋ مانگەشەۋە و لەنىۋ بەستەلە كى ئەۋ شاخە بەشكۆ و پىر نەپىيە دا،
چاۋە بزىۋ و قەترانىيە كان، نىگا پىر سىحر و لىۋانلىۋ لە ئەۋىن و سۇزم
دەبىنى. تارا بە پەنجە ناسك و گىرگرتوۋە كانى، گەرمابى دەخزانە نىۋ
پەنجە ساردوسپە كانم، لەۋىشەۋە دل و دەروونى دە كرده ئاگردانى عىشق.
من لەۋ دەمە نەمدەزانى بەسەر پىشتى كىۋە رىدەكەم و بۇ كوى دەچم.
من ئەۋ دەم لە گەل كەسىكدا ھاۋسەفەر و ھاۋدل بووم، كە ھىزى بە
فېنەكانى رۇم دەدا و دەبىردمە كەشكە لانى فەلەك. من وامدەزانى
بەسەر بەرمالى عەلئەدەينەۋە كىۋە زل و زەبەلاھە كان دەبىرم و پاش

که میکی دیکه دهمه میوانی نهستیږه کان. نهو ملپیچه بو من وهک ملوانکه یه کی تاگرین، زستانی نهو کیوه ساردهی وهلا دنا و گرمایی هاوینی دهخسته گیانم وه، سه فوری مهرگ و هاتونه هاتی نیو توفان و زهمینه شهختاوییه کانی بو ده کرده گه شتی نیو گول و باخه ریحانه کان، ملپیچه کهی تارا روچی تژی نیگه رانی و شه که تمی هیور ده کرده وه، من لهو سه فوره سه ره پویه دا ته نیا له گهل که سیکدا دنا خقم، ته نیا له گهل روچی کدا سه رده که وتم، ته نیا منیش نهو که سه م ده بینی. که چی دهنگی کی له نا کاو، که هر له ته کاندنی زهوی ده چوو تارای لی جیا کرده وه. تارا خوئی هر که گوپی له دهنگی جه عفر بو، له بهر چاوم توایه وه و ونبوو، جه عفر وهک له خویکی خویش به ناگام بینیتنه وه، هاواری کرد:

- هاوړی سهران له کویت؟ نه مه کانیه که یه، ده بی کوره به جیما وه که لهم نیژیکانه بی.

له گهل دهنگی جه عفر، وامزانی ته نه که یه که به فراویان به سه مرما کرد. بایه کی سارد به سه رده موچاومدا تیپه ری. له سه رده سپه کان دابه زین. به فر له ژیر پیماندا وهک شهخته و ابو. نه سپه کاغمان له سه رده کانیه که جیهیشتن. به پی ملی نهو توله ریگایه مان گرت بهر که له ناوه راستی شاخه که وه بو. هینده نه رویشتبوین گویمان له دهنگی بو هر له دهنگی که وتنه خواره وهی به ردی کی زل ده چوو. که ناوړمان دایه وه، یه کی له نه سپه کاغمان که وتبووه نیو چالنیکی به فوره وه، ته نیا سه ری به دهره وه ما بوو. مشه مش و هه ناسه یه که له دوا یه که کانی ده گه یشته

گویمان. جه عفر به په له پروزی بوی گه رایه وه، داواشی له من کرد له گه ران به دواي کوره به جیماوه که دا به رده وام بم. من له هوراز برینه که به رده وام بووم. که گه شتمه سه ره وه، ئاورپیکم له شوینه دایه وه که ئه سپه که له نیویدا گیر ببوو. جو له یه کم دهینی، به لام بوم روون نه ده بووه که، چی رووده دا. ئیمه ئه و شتانه ی، که بؤ سه فهریکی واپیویست بوون، هیئابوومان. دلّم به وه خۆش بوو، که هه رده و کمان بیروکه و قازمه شان پیبوو. ده مزانی جه عفر به زووترین کات ئه سپه که له نیو چاله به فرده که دهرده هیئنی، هه ریزه بریارم دا ههنگاوی خیرتر هه لئیم. به گویدی قسه ی هاوه له کانی کوره به جیماوه که، ده بوايه ئه شوینه ی من لیی وه ستام، کوره کم بدیایه. چهند جاریک هاوارم کرد "سواره، سواره" که چی وه لامیکم نه بیست. ترس و بیمیک هه موو له شی داپوشی. هیئده ی دیکه چومه پیش. له هیکر شتیک به بهر چاومه وه ره تبوو. موچرکه یه که ته وای جه ستمه می ته زاند. گویم له چریه و هه ناسه برکیی که سیک بوو. کلاشینکوفه که م به ده ستمه وه گرت و خیرا سوارم کرد. له توله ریگاکه دهرچووم. به سه ر به فرده که وه دانه ویمه وه. سه یریکی راست و چه پی خۆم کرد. په نجه م خسته سه ر په لاپیتکه ی تفهنگه که م. له دووره وه شتیک رهم رهم بینی، له نیو به فرده که هیدی هیدی سه ری دهرده هیئنا، تا ده هات له بهر چاوم گه وه و گه وهرتر خۆی دهنواند. بی ئه وه ی توؤزقالیک له ههنگاونان سل بکاته وه، رووبه رووی من هات، ترسیکی زور هه لمه تی بؤ هیئام. لووله ی تفهنگه که م به رز کرده وه، ویستم گولله یه کی پیوه نییم،

کهچی په شیمان بوومه وه. پیم باشر بوو، خومی لی نه بان بکه م. نهی خودایه نه مه چییه، تو بلتی ترس و سه رما نه قلی تیک نه دایم؟! هر که هه ستم کرد ته نه زه به لاجه که چند هه نگاویکی ماوه بگاته سه رم، بوی هه لسامه وه و لوله ی تفه نکه که م رووه و سنگی راگرت. له ناکاو گویم له دهنگی جه عفر بوو:

- نه وه چینه هاوری سهران؟!

- نازام، زه لامی کم بینی پان و دریت!!

جه عفر لیم نیریک بووه، به زه رده خه نه به که وه پیمی وت:

- که ی وه ختی تم قسه قورانیه؟ ده ی با سه رکه وین.

دوای نه وه ی چند هه نگاویکی دیکه مان هه لینا، جه عفر وه ستا. دواتر دانه و بییه وه و ديقه تی له به فره که گرت، له بهر خوییه وه وتی: "نه مه شوون پیی به کیکه له ریگا که وه ده رچوه!" هه ر دوو کمان به نه سپایی، به ناراسته ی شوون پییه که دا رژیشتین. له پر پیکه وه به چه په ساوییه وه له شوین خوماندا چه قین.

له دووری چند هه نگاویک، ته نیکی ره شی گرموله مان بینی.. من و جه عفر پیکه وه ناوی (سواره) مان له دهم ده رچوو، به لام هیچ وه لامی کمان گوی لینه بوو. به سه ر جه سته ی په پکه خواردووی کوره به جیما وه که دانه وینه وه. چند جاریکی دیکه ش ناومان هیئا. به هه ر دوو کمان ویستمان به رزی بکه یینه وه. هیچ سوودیکی نه بوو. کوئی

جهستهت بچو لاندبايه وه، ههستت ده کرد دهستت به پارچه شهخته يهك
 ده كه وي. من ههولمدا پيلوي چاوه كاني بو سهروه هه لپرم كه چي له وه
 ده چوو هه موو گياني له ههست و خوست كه وتبي. برپارمان دا خيرا
 بيخه ينه سهر پشتي يه كي له ته سپه كان. ته وه ي بو تيمه زور زه حمهت و
 جي سهر سورمان بو، كه ههردوو كمان له ئاستيدا دهسته وهستان بووين،
 چونييه تي به ستنه وه ي (سواره) بو له سهر پشتي ته سپه كه. تيمه له وه به
 گومان بووين كه كوره روحي له بهردا مايي. له وهش ده ترساين ته گهر زور
 به ديقت نه بين له به ستنه وه ي، رهنگبي شوينيك له جهسته
 به سه هولبووه كه ي بشكي! هه چو تيك بو به ته سپايي بهر زمان كرده وه و
 خستمانه سهر پشتي ته سپيك و ههردوو پشدينه كه ي خوشمان ليكدا و به
 ستمانه وه. جه عفر ته سپه كه ي به دواي خوي داو منيش له دواوه
 ده رويشتم، هه به ريگاوه ته سپه كه ي ديكه شمان هيئا يه وه و به ريكه وتين.
 جه عفر ريشمه ي تهو ته سپه ي له من وهرگرت كه كوره مان خستبوه
 سهر ي. منيش ته سپه كه ي ديكه م به دواي خومدا و چاوه دييري پشتي
 ته سپه كه ي پيش خوميشم ده كرد. ناوه ناوه ش هه كه ههستم به
 ماندوو بوون بكردايه، له ريگاي ملييچه كه وه هه ناسه يه كي قولم
 هه لده كيشا و سنگم تزي ده كرد له بوني (تارا). ههستم ده كرد تهو بونه
 له كاتيكي وادا زور پيويست بو، هي تزيكي له راده به دهر ي بي ده به خشيم،
 به تاييه تيش لهو كاتانه ي به هه وراز يكه وه سه رده كه وتين، ته گهر چي له

گهړانه وده ماندا زياتر روو به پرووی نشیو دهبوینه وده، به لآم نشیو کانیس له مه ترسی به ددر نه بوون، ټهو ریگا وایانانه له هه ندی شونیدا وها ته سک دهبوونه وده، ټه گهر زور ټاگامان له خو مان نه بوایه، به خلیسکیک غلور دهبوینه وده. من بوخوم زیاتر له پینج جار به ربوومه وده، به لآم له هه موو جار ه کاندا به چوستی خوم قیت ده کرده وده، هه نگاوم هه لده هی نایه وده. ټه وهی بو من جیگای سه رسورمان بوو، بو یه کجاریش جه عفر پیی هه لنه خلیسکا. له وه ده چوو خه یال و دالعه کام و ام لی بکن به باشی به ربی پی خوم نه بینم. ټیمه له ما وهی چوون و گهړانه وده ماندا ټه گهر کزه رووناکي مانگ نه بوایه، نه مانده توانی به سه ر زوریک له زه همه ته کانی رویشتن زال بین، ټیمه به باشی به رب پیی خومانان ده بینی، من ټاخیر جاریش که به رب بوومه وده، زیاتر پیو هندی به وه وه هه بوو، که دیق ه تم له لاشه ی (سواره) گرتبوو. له وه ده مه وا هاته به رب چاوم که کوره هه ول ددها سه ری به ربز بکاته وه. ټهو دیمه نه وای لی کردم هه وساری ټه سپه کهم به رده م و له ټه سپه که ی جه عفر نیزیک بیه وه. له وه ساته دا هه ستم کرد له نیو قوولایی دهر وندا موچر که ی خو شییه ک، ترسیک راوده نی. که ده ستم له نیو چاوانی (سواره) دا، ناوه ندی پشتم به عه ربز که وت. ټهو کات جه عفر وه ک ټه وهی ټاگاداری به ربوونه وده کانی دیکه شم بووی، هاواری لیته لسا و وتی:

- چیه خه وت لیکه وتووه؟!

دهستبه جيّ ههلسامهوه و خۆم گهيانده جهعفهر، ئهويش به
حهپهساوييهوه بۆم وهستا، بهر لهوهي ليوهكاني ليك بترازيني و پرسيارتيك
بكا، به پهله وتم:

- هاوريّ بهم چاوانهم بينيم سواره سهري خۆي بهرز كردهوه!
جهعفهر وهك ههست بكا من كهسيكي ئاسايي نهيم، به گالته
پيكردهوه پييمي وت:

- ئهوه چيته تيكچووي، تو سهعاتيك لهم كيوه بهستهله كه ميئينيهوه
نايسته شهخته؟!

جهعفهر داواي ليكردم بگهريمهوه لاي ئهسپه كه م و باشتر ناگام
لهخۆم بي، من به گوئي ئهوم كرد، بهلام ههر كاتييك سهيري (سواره)م
بكردايه له بهر چاومهوه نهك ههر دهجوولايهوه، بگره ههلهدستايهوه و
قيت له سهر ئهسپه كه دادهنيشت، له وهش زياتر بزديه كي مندالانهي بۆم
دهكرد و له سهرخۆ پييمي دهوت:

- بۆچي منتان له نيو دلي ئهم كيوه مهزنه دهرهينا؟

- ئه گهر وامان نه كردبا گورگ ده بخواردي!

(سواره) به پيچهوانهي دانيشتنی ئاسايي رووي له من بوو،
پشتيشي له جهعفهر، له نشيوه سهخته كانيشدا بي ئهوهي خۆي بگري به
هيچ لايه كدا نه ده كهوت. من زۆرجار به ريگاوه سواره م بهو شيويه
دهييني، بهلام نه مده زاني بۆچي ئاوا خۆيم نيشان ده دا، له وهش سهيرتر

جەعفەر بوو، نەمدەتوانى چۆن ئەو راستىيەى پى بلىم كە بە چاوى خۇم دەمبىنى؟ لە شوپىنك ھەر بۆ ھەسانەو دەپەكى چەند خولەكى، ئەسپەكانمان راگرت، جەعفەر كە ماندروبونىكى زۆرى پىوھ دياربوو، بەلام لە چاوەكانيدا ھەستەم بە سەرکەوتن و شانازى بەخۆردىنكى زۆر كرد، لىم نىزىك بۆوھ و وتى:

- سەران، چەند خۆشبوو ئەگەر سوارەمان بە زىندووبى ھىتابايەوھ؟

- راستە، بەلام نازام بۆچى...

جەعفەر لە لاشەى سوارە نىزىك بۆوھ، كەمىك بە لای دەموچاويدا دانەوييەوھ، بە سەرسورمانەوھ تىبوھراما، گويم لىبوو لەبەر خۆيەوھ وتى: "ئاي خوايە، خۆ ھەردوو چاوى كراوھن!" "خىرا ھەلسايەوھ و يەكسەر بۆ لای من ھات، سەرەتا بە ھەپەسانەوھ وەستا، شتىك كە دەبوايە ئەو كات بىلى، نەدەھاتە سەر زارى، بى ئەوھى ھىچ قسەيەك بكا، بۆ لای سوارە گەرايەوھ، منيش بە دوايدا چووم، جەعفەر دەستىكى سوارەى كە كەوتبووھ ژىرييەوھ، راکىشايە دەرى، پەنجەيەكى خستە سەر شادەمارى بازووى سوارە، منيش لەو دەمە لە چاوەكانى رامام، كەچى پىلوى ھەردوو چاوەكانى داخرايون، لەپر جەعفەر وتى:

- ھاوپى خىراكە، پىدەچى ھىشتان مابى!

ھەر كە گويم لەو قسەيە بوو، بى ئەوھى ئىزن لە جەعفەر وەرگرم، كلاشىنكۆفەكەم لە شام داگرت و چەند گوللەيەكم بە دواى يەكدا تەقاند،

گولله‌کان هه‌موویان ئاگردار بوون، هیئنده‌ی نه‌برد له‌ بنکه‌که‌مانه‌وه به
 چهند گولله‌یه‌کی هاوشیوه‌ی گولله‌کاتم وه‌لامیان داینه‌وه، ئه‌وه نیشانه‌ی
 ئه‌و ریچکه‌وتنه‌ی نیوان ئیمه و ئه‌وان بوو، که ئه‌گهر پیوستیمان به
 یارمه‌تی بوو، خیرا بگه‌نه لامان. ئیمه به‌ره‌و خوار به‌ریکه‌وتینه‌وه. ئه‌و
 نشیوه‌ی که له‌ کۆتاییه‌که‌ی ده‌گه‌یشته‌وه بنکه‌که‌مان، زۆر ر‌ک و عاسی
 بوو. من بۆ خۆم له‌ هاتنه‌ خواره‌وه‌ماندا هه‌ستم ده‌کرد جه‌ستم له‌نیو
 حه‌ماسه‌یه‌کی سه‌یردا به‌ره‌ به‌ره‌ ده‌توتیه‌وه، شویئیک وه‌ک هیئتیکی
 موکنا‌تسی هه‌بی، بۆ لای خۆیه‌وه رایده‌کیشام، من وا خۆمام ده‌هاته
 به‌رچاو وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌نیو قورگی مه‌رگدا که‌سی‌کمان ده‌ره‌یئابی، وام
 هه‌ست ده‌کرد به‌ نیوه‌راستی خه‌لکانیکی زۆر له‌ گوندنیشینه‌کانی ئه‌و
 ناوچه‌یه‌ دا تی ده‌په‌رین، هه‌موویان به‌ چه‌پله‌ریزان پی‌شوا‌زیمان لی ده‌که‌ن،
 له‌ دووره‌وه (تارا) به‌ غاردان بۆم دیت، منیش ریشمه‌ی ئه‌سپه‌که‌م
 به‌ر ده‌ده‌م و به‌ هه‌نگای به‌ په‌له‌ بۆی ده‌چم، خۆمان بۆ یه‌کدی هه‌لداویین،
 هه‌ر له‌ هه‌واوه یه‌کدی له‌ باوه‌ش ده‌گرین، که ده‌که‌وینه‌ سه‌ر زه‌وی، له‌ به‌ر
 چاوی خه‌لک ون ده‌بین و له‌و ناوه‌ ده‌س‌ریئنه‌وه، سواره‌ش وه‌ک مردوویک،
 په‌رجووی زیندوو بوونه‌وه به‌ خه‌لکه‌که‌ نیشان ده‌دا و به‌ هیمنی له‌سه‌ر
 پشتی ئه‌سپه‌که‌ دیته‌ خواری، تیکه‌ل به‌ خه‌لکه‌که‌ ده‌یته‌وه! هیئده‌ی
 نه‌برد کۆمه‌لیک هاوری گه‌یشتنه لامان، خیرا ریشمه‌ی ئه‌و ئه‌سپه‌یان
 گرت، که (سواره‌)مان له‌ سه‌ر پشتیدا به‌ستبووه. ئه‌وان له‌ ئیمه به‌ په‌له‌تر

دەرۆیشتن، من و جەعفەر بە کاوەخۆ ھەنگاومان ھەلدەھینا. ئەو
 رینگایەیی پێیدا دەچووینە خواری بەردەلان و تەسك بوو. لەگەڵ ئەو
 زۆریش ماندوو بووین، کەچی بڕیارمان دا ھەر بە پێ پرۆین. ئەسپە کەشمان
 لە رۆیشتندا زۆر چوست و چالاک خۆی دەنواند، ھەر خۆیشی وەك
 سەر قافلە بە پێشمان کەوتبوو. ئیمە دەبوا یە گۆپرایەلی ھەنگاوەکانی ئەو
 یین. من بە رینگاوە بیرم لەو دەکردەوہ "ئەگەر ئەو ئەسپانە نەبوونایە
 چۆن وا بە خێرایی ئەم رینگا عاسی و ئەم کێوہ بەستەلە کەمان دەبری؟" لە
 پشتەوہ دێقەتم لە ھەنگاوانەکانی ئەسپ گرتبوو، لە ریتمی جوولانەوہی
 قاچەکانیدا لەخۆبایوو نیتکی مەزەم دەبینی، ھەر لە کەسیك دەچوو
 کاریکی وا گەورە کردی ئاسان نەبی ئەوانی دیکە بیکەن، ئاخر ئەگەر
 ئەو نەبوا یە (سوارە) بەچی دەھینرایەوہ؟ ئیستە بە مردوویش بی ئەو
 کورەمان لەنیو دەمی ئاژەلە درندەکان دەرھینا. ئەگەر ئەسپە کافمان
 بەغەزریبان لە دوا پیدا چی روویدەدا؟ ئەسپ لەنیو ئەو شاخانەدا وەکو مرۆق
 میژوو یەکی سەیروسە مەردی ھەبە. تۆ ناتوانی ئەسپ لە ژبان و میژووی
 تاقە گوندیک دابری. سەیرکە ئیمە لەو گوندەیی کە بۆ خۆمانمان چی
 کردوہ، ئەگەر ئەسپیک یاخۆ ئاژەلێکمان لە جۆری ئەسپ نەبوا یە چۆن
 دەمانتوانی لەوی بژین؟ ئەسپە کافمان نەك قورسایي ژبانی ئیمەیان کەم
 دەکردەوہ، بگرە لە سای سەری ئەوان دەمانتوانی بەردەوام کۆمەلێک

خانوق قیت بکهینهوه. ئەگەر ئەوان نەبوونایە چۆن دەمانتوانی ئەو هەموو دارە زل و زەبەلاحانە لەو دۆڵ و عاسییانە دابگرین؟

ئێمە جەستەمان لە زستانە ساردوسپرەکانی ناوچە شاخاویبەکان بە شانوشەو کەتیی و لاخەکانمان گەرم دەکردهوه. تارا گیان خۆزیا هەنگاوه بە شکۆکانی ئەو ئەسپەیی پێشمانت دەبینی، ئەو کات لەو تێدەگەیشتی، کە بەشیکی زۆری نازایەتی ئێمە، لەنیو چاوانی ئەسپ و هاوئەکانی دایە. من لەو باوەرەدام لێرە ئەوینیش بەبی هەبوونی ئەسپ ناکرێ! لێرە ئەوه ناژەلە کیویبەکانن خێراییی بە ژیان دەبەخشن لە سەرکەوتن و ژێرکەوتنەکانیشمان بە هانامانەوه دەهاتن. تارا گیان دواي کەمیکی دیکە بە چاوی خۆت گەورەیی و پاساوی هەبوونی ئەسپەکانت بۆ دەردەکەوی. دەزاتم لە بینینی ئەو ئەسپەیی کە (سوارە)ی هیناوتەوه، بی ئۆقرەیی هەموو گیانت دادەگری، لە یەکەم ساتدا نەفرت بۆ ئەو ئەسپە دەنێری، کە هەوایی مەرگی کەسیکی بۆت هیناوتەوه، لەو هوش ناخۆشتر لەوانە بی دواي ئەوهی ئەو کۆمەلە هاوڕێبە دەبینی، کە تەنیا بە یەک ئەسپ گەراونەتەوه و من و جەعفەریان لەگەڵ نیبە، حەتمەن تووشی شۆک و حەپەسان دەبی و خۆت پێ راناگیرێ و پڕ بە دەم هاوار دەکەي "ئەي سەران و جەعفەر لە کوین هاوڕێیان؟! هیندە نابا دلّت بە هاتنەوهی ئێمە خۆش دەکەن، دواتر یە کجی خۆت لەنیو حەشاماتی هاوڕێیان دەدزیتەوه و بە ئاراستەي ئێمە هەنگاوهنێي. من دەزاتم هاتنەوهم بۆتۆ لە هەموو

ھەوالئىك خۇشتەرە . من لەوھ تى دەگەم، كە تۆ ناتوانى چاودېرى گەرانەوھى
 لە سەرخۇي ئىمە بگەي، لەوھ دلىنام لە دوورى بنكەكەمانەوھ بە
 دەرۋونىكى تىزى لە ئەوين و شانازىيەوھ بۆم دەوھستى، بى ئەوھى گوى بە
 ھاوپرى جەغفەر بدەي، توند باوھشم تىوھردىنى، منىش وھەا بە خۆمەوھ
 راتدەگوشم تا ئەو شوينەي، كە لەنىوتدا ون دەم، ئەو كات من و تۆ
 بەنيو بارەگەكەمان و بە بەر چاوي ھاوپرىانەوھ ماچى گەرانەوھ و
 سەركەوتنمان لە يەكتر دەكەين، كە گەرانەوھ لەسەر بانى بەرزترين
 خانووي بارەگە، لەبەر دەم و چاوي زەق و نىگا سەرسامەكانى ھاوپرىان
 ئەو شىعەرە دەخوینمەوھ، كە تۆ حەزت نەدەكرد بۆ كەسى بخوینمەوھ و
 بىدەم بە ھىچ كەسىكىش، بە ھەموويان دەلىم بوھست، ھەوالئىكى خۇشم
 پىيە، ئەوان نازانن من چيان پى دەلىم، لەپر ئەو كاغەزە قەدكراوھى نىو
 گىرفانم دەر دەھىتم، لە جياتى ھەوالئەكانى شەر و پىكدادانى چەكدارانى
 شاخ، شتىكى دىكەيان بۆ دەخوینمەوھ و دەلىم:

- من شوون ھەلگى تىشكى نىگاكانى تۆم

من لەتۆدا بۆنى رووناكى دەكەم

لەنيو تۆدا گوى لە تارىكى دەگرم

من بزەكانت وەك تىنودەتى دەخۆمەوھ

لەنيو توورەبى تۆدا سەما دەكەم

بە حەرفەكانى وشەي ئەوين

په يکړی ماچيکت بو ده تاشم
له فينکي چاوه کاتندا
ته لاريک له ههوا ساز ده کم

که شيعره که ده خوښمه وه هه موويان چاويان ته بله ق دهبی، نه و کات
له نهينی پيوه ندیې من و تو تيدده گهن. . من هر له خه يالی نه و دا بووم،
که تارا به چ شيويهک پيشوازيم ليده کا، چيم پی ده لی. زورمان نه مابوو
بگه يينه وه بنکه که مان، هیدی هیدی ديمه نه کانی بهر چاومان رووناکتر و
سافتر ده بوونه وه. له نيوان قه دی داريه رووه کانی بهر ده می گونده که مان،
که سيک به درده که وی. ترپه کانی دلّم خيرتر لی ده دن، جهسته يهک
ده بينم به خيرای ديتته پيش، له وه ده چی ته ویش شيه بينی، له پر نه
ده وه ستي و شيه ش به دوويدا له شوين خومان ده چه قين. من و جه عفر
نيگا کافمان به ريهک ده که ون، هر دوو کمان له يه کدی تی ده گه ين. جه عفر
بزه يه کم بو ده کا، به نامازه تيم ده گه ينی، که خيرتر هه نگاو هه ليتم بو
ته وهی زووتر بگه مه تارا. من نازانم بوچی نه و کاتهی نه و ده بينم هيچ
شتيک به بهر چاومه وه وهک خوی نامينيته وه؟ هه ستم ده کرد پييه کاتم له
زهوی داده برين، شتيک ده بينم له بوشاييدا هه نگاو هه لده هيني، منيش
به نيو قه د و گه لای داره کاندا رووه و ناسمان هه لده گه رپم، جهسته يهک زور
به تين و تاو ديتته نيو باوه شم، روومه تیک نهرم، سارد به شنه پای به يانی،
خوینی جه ستم به گه ر ده خه ن و مه و دای بينيم لی ده سيپنه وه، له و ده مه

هيچم پى نىيه بىدهم به تارا، تهنيا مليپچه كەى خۆى و بړىك شهرمى نيو
حهزه كان!

سوپاس بو ثم مليپچه ت، له چورن و هاتنه و همدا باوهشى گهرمى
تۆى پى به خشيم! تارا مليپچه كه ده كاته وه ملم و له سه رخو به گويا
ده چريپنى و ده لى:

- بو نه وهى هه رده م له باوهشت م، پيشكيشى تۆ بى!
ئيمه چەند هەنگاويكمان دەمىنى بگهينه نيو باره گه كه مان، له
هيكر له سه ربانى چيشته خانه كه مان، چەند چە كدارىك روى لوله
تفهنگه كانيان له ناسمان ده كەن و پيكه وه په لاپيته كەى تفهنگه كانيان
راده كيشن، ئيمه به ته قه كانيان ورو كاس ده بين، بو چەند چركه يه ك ترس
به گياناندا هه لده گهرى، ئه سپه كه مان ستويكى به په له ده كا و له گه ليدا
ملى بو ناسمان بهرز راده گرى و ده حيليني، دواتر هه ركه سه و
تفهنگه كانيان له شان ده پينه خوار و لوله كانيان له ناسمان ده كەن و
چەند گولله يه ك ده ته قينن، من و تارا و جه عفر له شوين خومان
ده وه ستين، ئه سپه كه شان له ترس و تۆقين نازانى بو كوى رابكا، ئهو
ده بوايه له وى دوور كه ويته وه و خۆى له نيو شريقه ي گولله كاندا قورتار بكا،
يه كى له چە كداره كان له ئيمه نيрик ده بيته وه، به زه رده خه نيه كه وه
بو مان ديته پيش، هه ر له دوور وه ده ستخوشى له من و جه عفر ده كا و

ناماژەش بۆ شوپنیک دەکا، که سوارەى تیا بوو، بە دەمى پر له قسە و
حەپەسانەو پیمان دەلی:

- سوارە زیندوو بۆتەو!!

عەلپەزا هەستی بەو کرد که من دیکەم له ملیچەکەى گرتبوو.
خپسەیه کی وای بۆ کردم وەک ئەوێ پیم بلی (ئەو بە کوی چووی
سەران؟) من نەمتوانی هیچ شتیکی پی بلیم، خۆیشم نەمزانی بۆچی
نوتقم گیرا، عەلپەزا لەسەر قەرەوێلەکەى هاتە خوارى، زۆر بە نەرمی
دەستیکی خستە سەر شاتم و پیی وتم:

- ئیمە هیچ شتیک نامانکوژی تەنیا یادگارییەکان!

عەلپەزا راستی فەرموو، بەلام پیچەوانەکەشى هەر راست بوو،
بۆیە منیش لەسەر خۆ وتم:

- بەلام لیڤە لە رابردوو زیاتر بە چ شتیکی دیکە دەژین؟

عەلپەزا قەناعەتى بە قسەکەى منیش هات. بە جوولانەوێ
سەرى تێمیگەیاندا که قسەکەى منیش هەر راستە، بەلام بۆ ئەوێ
هیندیک گەشبینم بکا و کەمیک لە کەناری بی ئومیدی دوورم بختەو
دەمى هینایە بن گویم، وەک ئەوێ نەهەوێ کەسێکی دیکە گوێی لەو
قسانە بی، بە دەنگێکی نزم، وتی:

- ژیان بی تاینده نابى سەران!

- بەلام لیڤە بۆ کوشتنى تاینده چی کراوه!

عه‌لپرەزا دەستی له‌سه‌ر شانم هه‌لگرت و پروبه‌پرووم وه‌ستا،
وێده‌چوو ئه‌مجاره بیه‌وی زۆر به‌ جدی له‌گه‌لم بدوی:

- راسته به‌لام ئه‌وان نه‌ ده‌توانن تاینده‌ی خۆیان به‌سه‌ر هه‌موو
خه‌لكیدا بسه‌پینن، نه‌ده‌شتوانن تاینده‌ی تێمه بسپرنه‌وه.

ئهو برادره‌ چاو ره‌ش و گه‌شه ئازهرییه، هیئنده به‌ جدی و
گه‌شبینییه‌وه قسانی ده‌کرد، هه‌ر له‌و زیندانییانه ده‌چوو، که سالانێکی
زۆریان له‌نێو زیندان به‌سه‌ر بردی و بیانیه‌وی گروتینی به‌رگری و خۆراگری
بده‌نه گیراوه تازه‌کان. شیوه‌ی قسه‌کردن و به‌رخوردی ئهو کورپه‌ وای
لیکردم له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا باوه‌رپێکی زۆری پێ بکه‌م، هه‌ر کاتیک
هه‌ستم به‌ دلته‌نگی کردبا لێ نێزیک ده‌بوومه‌وه، ئه‌ویش خێرا به‌ چایه‌ک
پیشوازی لێ ده‌کردم. من له‌و کورپه‌ فێریووم که‌ بکارم به‌ درێژایی ئهو
هه‌موو رۆژ و مانگه‌ی له‌ زیندان بووم، له‌ چا زیاتر ده‌مم بۆ قومه‌ ناوی
نه‌به‌م، رۆژانه تا ده‌ چام له‌ ترمزه‌که‌ی عه‌لپرەزا ده‌خوارده‌وه، له‌ دوایدا له
ریگای ئهو ئافره‌ته‌ی که‌ به‌ ناوی دایکه‌مه‌وه ده‌هاته لام ترمزیکم بۆ هات،
ئیدی خووخدیم به‌ چا خواردنه‌وه گرت. من که‌ له‌ شاخیش بووم هه‌زم له
چا خواردنه‌وه ده‌کرد، به‌لام زۆرینه‌ی چایه‌کانم به‌ تالی ده‌خوارده‌وه،
خۆشترین ساته‌کانی چا خواردنه‌وه‌شم ئهو رۆژه بوو، که‌ من و تارا دوا
ناخواردنی نیوه‌رپیه‌ک بریارمان دا له‌ باره‌گه‌که‌مان دوور بکه‌وینه‌وه و
به‌ره‌و بناری ئهو شاخه‌ هه‌لکشپین که‌ که‌وتیه‌و پشت بنکه‌که‌مان، له‌وی

ناگرېکمان کردهوه و چامان له نیو قووتی ناوی ته ماته سازکرد، تارا له بهرانه بهر من روښتنبوو، ديقه تی له ناگره که دابوو، نه مده زانی هزارن له چی ده کاته وه، به لام له وه ده چوو، خه یالی بو ناینده یه کی دور روښتنبی، من وامههست ده کرد له نیو خه یالی نه ودا پشکینی سهره کیم بهر که وتوو، دمه نه خه یالوویه که ی هینده سهیر و سهرنج راکیش بو، هر له وهی ده کرد له فیلمیکی پر کیشمه و درامی پروانی، نه و کاته ی چایه که شم بو راگرت، هر ناگای لی نه بو، ناچار بووم که میک شانی راته کینم. تارا له گهل راجه نینه کهیدا بزیه کی بوم کرد و پیلوی چاویکی بوم نوقاند، وام ههست کرد روح و جهستم به نیو چاویدا روچوو، تقوومی دنیای خه یالاتی نه و بو.

من بو ساتیکی کهم هیچ پیوه ندییه کم به دنیای دهره ودا نه مابوو، له پر په نجه یه کی نهرم و ناسکی نه و، به سهر په نجه کاغدا تیپه ری، که سهیرم کرد قومیکی له چایه که ددها، دواتر یه کسه ر پیمی وت:

- نه مه بو وا شیرینت کردوه؟

ویستم پیی بلیم (نه مه زاری تو یه شیرینه!) که چی خیرا وتی:

- ده تامی بکه بزانه ده توانیت بیخو یته وه؟

په رداخی چایه کهم لی وهرگرت و قومیکم لیدا، چاوم بریه نیو چاوه پر داخوازییه کانی، له چرکه یه کدا روومه تی سوور هه لگه را، نیگام که وته سهر لیوه کانی، لیوه کانم وه بهر تیری نیگاکانی که وتن، له وده مه خویشم

نەمدەزانى لە كوێى ئەو سەرزەمىنەم، من تەنيا جەستەيەك بووم بەهێزى
 بايەك كە لەنيويدا ئەمسەر و ئەوسەرم دەکرد، لە شويئىيەكەوه هەلەكشام
 بۆ شويئىيەكى دىكە، پەلەم بوو لەنيو جەستەيەكى دىكەدا جىگای خۆم
 بکەمەوه، لەويدا بە هەر چوار پەلم بە هەورازىكى پر موچرکە و خۆشيدا
 هەلگەپریم، من هيجم نەدەيىنى تەنيا هالآوى گەرمى هەناسەکانى تارا،
 ئەو هەناسانە گرتىك بوون بە خويى جەستەمان هەلآيسابوون، من دەم
 بەنيو گوڵە شەکرەکان و سېوہ تورت و تەرەکاندا هاتوچۆيان دەکرد، ئيمە
 نەك جەستە و رۆحمان تىكئالآو و ئاويتەي يەكديى بيوون، پەيقەکانيشمان
 لەنيو ناگرى هەناسەکانماندا دەسووتان، من تەنيا لە دوا چرکەکانى شەپرى
 جەستەکانمان، لە دواى گەمەى موچرکەکان، گويم لىبوو تارا وتى:

- نەمگوت چايەكە زۆر شيرين بوو؟

منيش بە پىكەنينەوه كە هيشتا سەروسيمام لەنيو قژە پەرش و

بلاوه كەيدا بوو پىموت:

- بەلى وابوو، بەلام دەموزارى تۆ لە چايەكە شيرينتر بوو!

هەردووكمان بۆ دواجار توند نامىزمان لەيەكديى وەرئينا و

نيوچاوانمان لەيەكديى سوواند. پىكەوه هەلساينەوه و ئاگر و قوتيبە

چايەكەمان لە پاش خۆمانەوه جىهتشت...!

دەمويست يەكئىك لە يادگاربيەکانى شاخ بۆ عەلپرەزا بگيرمەوه،

بەلام بانگەوازيك كە لە بلندگۆي هۆلەكە گويبىستى بووين ئەو دەرفەتەي

پینهدام، نهك ههر رپیی لینگرتم، بگره ترسیکی زۆریشی خسته دلئی ههردوو کمان. عه‌لپه‌زا که گوئی له دهنگی خۆی بوو، وهك شه‌وهی قهت چاوه‌رپیی شه‌و بانگ‌کردنه‌ی نه‌کردبۆ. یه‌کسه‌ر ره‌نگی سپی هه‌لگه‌په‌را. بۆ شه‌وهی هیچ قسه‌یه‌ك بکا، بۆ لای قه‌ره‌وتله‌که‌ی گه‌راپه‌وه. شتیکی خسته گه‌رفانی و خه‌ی‌را گه‌راپه‌وه لای من. بزه‌یه‌کی نیگه‌راننا‌می‌زی بۆ کردم و ده‌ستیکی خسته سه‌ر شام. ویستم په‌رسیاریکی لی بکه‌م، که‌چی شه‌و، وهك شه‌وه‌ی که‌سیکی نی‌زیکی خۆی جی به‌ئیلی پیم‌یوت:

- شه‌گه‌ر ئازاد بو‌ویت، سلاؤ له (دنیا) بکه‌!!

شه‌ی خودایه‌! پهی ده‌چی هه‌موو نه‌ئینییه‌کی له چاوی مندا خویندیته‌وه. بۆچی شه‌و قسه‌یه‌ی بۆ شه‌و ساته‌ ناخۆشه‌ هه‌لگرتبوو؟ ده‌بۆ بۆ کوئی به‌هن؟ حه‌تمه‌ن ده‌زانئ جارئکی دیکه‌ نایه‌بنمه‌وه، شه‌گه‌نا بۆ شه‌و قسه‌یه‌ی کرد. من قه‌ت عه‌لپه‌زام به‌و داهه‌ی‌زان و نیگه‌رانیه‌ نه‌هه‌بیبوو، شه‌و شه‌گه‌رچی کوپه‌کی زۆر بیده‌نگ و که‌مدوو بوو، به‌لام بۆ من جی‌گای سه‌بووری و ئاوه‌دانی بوو. که‌ عه‌لپه‌زا بۆ دوا‌جار نی‌گای له نی‌گاکانم گه‌ر بوو، هه‌ستم کرد له ژیانیدا شه‌وه بۆ جاری دووه‌مه‌ زه‌به‌رئکی قورس به‌ حه‌زئکی ناسکی ده‌که‌وی، شه‌و کات زانیم که‌ من بۆ شه‌و، له‌نیو شه‌و زیندانه‌ دا چ په‌یامئکی شیرین بووم، ره‌نگبۆ قه‌ت به‌ خه‌یالیدا نه‌هاتبۆ که‌ روژئیک له‌ روژان ئاوا به‌ ریکه‌وت له‌نیو شه‌و هۆله‌ بۆ شه‌مانه‌دا منیک بدۆزئته‌وه، که‌ بۆن و په‌یام و یاد‌گاریه‌کانی (دنیا)ی شه‌وم پهی بی‌ت! ئیدی

رۆژه‌کانی زیندان له دواى ونبوونی عه‌لی‌په‌زا زۆر به سه‌ختی تیّ
 ده‌په‌رین، زۆرینه‌ی به‌یانیان هه‌ر که له خه‌و بیداریان
 ده‌کردینه‌وه، ده‌بوایه ئاو‌پێک له شوینی ئه‌و کورپه‌ بده‌مه‌وه، وه‌ک
 ئه‌وه‌ی چاوه‌پێی گه‌رانه‌وه‌یه‌کی له‌ناکاوی ئه‌و بم. ئاریشه‌ی ئیمه
 له‌و زیندانه‌ ئه‌وه بوو نه‌مانده‌وی‌را له‌و که‌سه‌ پیرسین، که له‌په‌ر
 په‌لکێشی ده‌ره‌وه ده‌کرا. رۆژانه خه‌لکی نو‌ییان ده‌هی‌نایه
 هۆله‌که و که‌سانیکێ دیکه‌یان بۆ شوینیکی دیکه‌ ده‌برد.
 زیندانییه‌کان به‌ ئامازه‌ له‌ یه‌ک‌دی‌یان ده‌گه‌یانده‌، که ئه‌وه‌ی له‌لای
 ئیمه‌ ده‌بردا، مه‌حاله‌ بوو بگه‌رپێندریته‌وه. له‌ زۆرینه‌ی
 دۆخه‌کانیشدا به‌ مه‌رگ ئاشنا ده‌کران. ئه‌وانه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا
 له‌ته‌ک من داده‌نیشان، ناوه‌ ناوه‌ یه‌کیکیان لی بانگ ده‌کرده
 ده‌ره‌وه، که‌میان ده‌گه‌رانه‌وه. له‌ ده‌ که‌س ته‌نیا چوار
 مابوینه‌وه، هه‌موومان له‌ چاوه‌روانییه‌کی ترسناکدا رۆژ و
 شه‌ومان به‌سه‌ر ده‌برد. مه‌رگ خۆی به‌ رووخساری هه‌ر
 چوارمانه‌وه هه‌ل‌واسی بوو. من هه‌ستم ده‌کرد ئه‌توار و
 هه‌لسوکه‌وتم به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ ئه‌وانی دیکه‌ زۆر باشت‌ر بوو. به‌وه
 دلێ خۆم ده‌دایه‌وه، که له‌ ده‌ره‌وه‌ی زیندان هه‌ولتیکێ زۆرم بۆ
 ده‌دری بۆ ئه‌وه‌ی ئازاد بکریم، به‌لام که‌ی و چه‌ندی دیکه
 ده‌میتمه‌وه، ئه‌وه نه‌مده‌زانی. له‌و ماوه‌یه‌دا چهند جاریکێ دیکه

راپيچي ژووري ليځکولينه وهيان کردم، ئەوان تەنيا يەك داوايان
لي دەکردم و دەيانوت:

- ئيمه دەمانهوي نازادت بکهين!

منيش به سەر سوپمانه وه دەموت:

- سوپاستان دهکەم.

که چي هەمديسان قهوانه کهيان بۆ لي دەدامه وه و

دەيانوت:

- به و مەرجهي بليئي کۆمۆنستم!

من ئەگەرچي باوهري تهواوم ههبوو که ئەوان له
کۆمۆنستبووني من دلنيابوون، به لām سهريان له وه سوپما بوو،
که چۆن له کاتي ليځکولينه وه کان بي ئەوهي تۆزقاليك تووشي
شلەژان بم، به کهلهيه کي سارد پيم دهوتن "ئاخر من راستيم
پيڳوتون، چ بکهەم که ئيوه باوهر به قسه کانم ناکەن!" عه لپره زا
زۆر جار پيي دهوتم "ئەگەر ساليکي دیکه ش ليره بمينيته وه،
نه کهي قسه کانی خۆت بگۆري!" به لām له دواي ونبووني عه لپره زا
هه موو شتيك له بهرچاومدا دهگۆرا. ههستم دهکرد ژيان به
خهستي تفتوتال دهبي. رۆژ به رۆژ خواردنیشم له بهر چاو
دهکوت و ئيشتيهام بۆ هيچ خواردنيك نه دهما. تواناي
قسه کردنم له گه ل که سانی دهوروه ر ئيجگار که ميبۆوه. ديقه تم

له رووخساری ههرکی بگرتبا، دیمه نیکی سهیر خوی نیشان
 ده دام. هیچییه که له و دیمه نانه له مرۆفیان نه ده کرد. سیمای هیچ
 که سییکم وه کو جارن نه ده هاته بهرچاو. ئه و چا خواردنه وه یه
 که له عه لیره زا فیربووم به یه کجاری ته رکم کرد، خولقو خویه کی
 زۆرم دایه جگهره کیشان. زۆرم بیر له وه ده کرده وه به خۆم
 داوایه که پیشکیشی بهرپوه بهری زیندان بکه م راست و ره وان پیی
 بلیم "به لئی من کۆمۆنستم" قایيله چیم لی ده که ن، زۆر زۆر
 سالیکی دیکه م له زیندان ده هیلنه وه. خۆ من خه لکی ئیره نیم.
 چیان داوه له من. من که سالیکم زیاتر له زیندان به بی
 دادگه بیگردن تپه پراندبی، با سالیکی دیکه ش له و نازار و
 چاوه روانییه دا بهییلنه وه. ئه وانه سه بری ئه یوبیان هه یه، چ
 په له یانه، سه دان بگره هه زارانی وه که منیان به هه مان شیوه ی
 من هیشته و ته وه. ئه وان ته زموونیکی زۆریان له سه ر گرتن و
 گۆشه گیرکردن و شه که نه ی رۆحی هه یه. داخوا په روه نده که ی
 من که و ته ده ست کی، ته ویش که ی و به چ جوړیک دوا
 پیشنیاز و بریارم بو ده رده کا. ته گهر که سیکی به ویزدان و
 ئیماندار بی رهنگبی له وه تیبا که من هیچ مه ترسییه کم بو
 سه ر ئه وان نییه، به لام کی ده لئی به هیزکردنی ئیمان و ویزدان
 له وه دا نابینته وه که که سیکی وه که منی بکه ویتته ده ست و

كۆتايى بەو بېنە و بەردەيە بېنى؟ سەيرە ھېچ كەسك لەوانە
 تېنكا، جارى وا ھەبوو ھېندە نەرم بوون لەگەلما، ھېندە
 نەدەما باوەرپان پى بكمە و راستىيەكەيان پى بلىم. گەلى
 جارېش بى ئەو ھى پەنجەيان بە پەنجەم كەوتبى و يەك قسەشيان
 لەگەل كەردىم، لە ژوورى لىكۆلئىنەو بە جىيان دەھىشتم، لەو ھى
 تى نەدەگەيشتم بۆچى ئەو رەفتارەيان لەگەلدا دەكردم، بەلام
 ھەستم بەو دەكرد، كە ئەو بى بايەخى و فەرامۆشكردنەيان زۆر
 لە جوپىن و ئەشكەنجەدان بە ئازارتربوو. من دواى بردنى
 ەلپەزا و لەبەرچا و نەمانى كۆمەلئىك زىندانى دىكە، لەحزە بە
 لەحزە پايەكانى گەشبىنەم دادەرما و تروسكايەكانى ھىوا
 دەكوژانەو. ئاخەر ھەر كەس لە جىگاي من بوايە زۆر زەھمەت
 بوو تۇزقالئىك ئومىدى بە ژيان بىنى، بە تايبەتېش ئەو شەو ھى
 شوومانەى كە زىندانەكەيان لى دەكردىن بە گۆرستان. ئىمە كە
 كۆمەلئىكى كەم مابووينەو ھەر لەو مەرە گىژانە دەچووين، كە
 ھاوېنان بە دواى سىبەرى يەكدى رادەكەن. ئەو شەوانە بۆ
 ھەموومان شەوانى تۆقىنەر و پەيامھىنەرى مەرگ بوون. ھەر
 كە دەرگاي ھۆلەكە دەكرايەو ھىشولە لە فېرىن دەو ھىستا و
 دىوارەكان لە بىدەنگىدا نەقووم دەبوون. ئەو پىاوە رىشدارەى كە
 دەھاتە ژوور و لىستىكى ناوەكانى بە دەستەو ھىبوو، لە چاويدا

كۆمەلە گورگيېك و دەستەيەك لە چەكدارانى حازر بە دەست بۆ
گرتن و كوشتن دەبينران، ئەو كاپرايە كە ناوى زىندانىيە
داواكراوەكانى دەخویندەو دەتوت دەنگى لە بلندگۆيەك
دەردەچى:

- بى دواكەوتن، خىراكەن لە دەردەو چاوەرپىتانين!

بى ئەوئى هەيچەك لە داواكراوەكان نەيان لىوئەبى
تەنيا بە دەست و چاوخاڤىزيان لە ئىمە دەكرد و دەرپىشتن،
لەبەر دەرگاش بۆ هەتا هەتا تاخرين ئاوردانەوئەيان لە پاش
خۆيانەوئە جى دەهيشت، من ئەوئى لە هەمويانەوئە بۆم
بەجىدەما نىگا تىكشكاوئەكان و جەستە تەسلىمبوئەكان بوون
بە مەرگ، هەر كاتىكيش دىقەتم لە شوئىنى هەر يەكئىكيان
بگرتايە، دروست گۆرئىكم دەبينى. ئەو هۆئەى كە منى تيا بووم
وئەك گۆرستانئىك دەهاتە بەرچاوم، كە مردووەكان چاوەرپى
ناشتن بوون. من بۆ خۆم شەوانە هاوئارى ئەوانم گوى لى دەبوو،
دەنگى هەمويانم دەناسىيەوئە. كە سەيرى قەرەوئەلە قالاكانم
دەكرد، هەمويانم دەبينى، بەلام بە مردوويى. هەموو لەسەر
نىوچاوانيان نووسرابوو (ئىمە قوربانىيانى شەرەكانى سنوور و
زمانى جياوازين!) لەو رۆژانەدا پرۆشكەكانى ئەو شەرە
نەفرەتئىيە چەند بە ئاسانى دەگەيشتنە ژوورەكانى زىندان. تەنيا

له يهك شهودا به بهر چاوى تۆقىنراو و پر حيرهتى منهوه زياتر
 له په نجا و پينج كهسيان به مهرگ ناساند. ئيمه ئه و رۆژانه له
 ريگاي ته له فيزيونى نيو هۆلته كهوه هه والى شه ره كانى سهر
 سنورمان ده بيست، ده مانديت كه چۆن سه ربازه كانى عيراق
 سنورى ئيرانيان ده به زاند و ده كه وتنه نيو بۆسه ي سه ربازه
 ئيرانيه كان. ههر له هه مان ئه و شه وانده دا ده مانبينى كه چۆن
 سنورى زيندانه كانيش ده به زيندرا و گيراوه كانيان هه لده لوشى.
 له سه ر سنوره كان مهرگ به بالاي سه ربازه كان هه لده گه را و له
 زيندانش به ئاسانى ده بووه ميوانمان، قه ده رى من بينينى
 پاشماوه ي جه سته هه لاهه لابه وه كانى سه ربازانى به ره ي جه ننگ و
 هه لوه رينى رۆحه كانى زيندانيى و خه ونه پر خوئين و هاواره كان
 بوو. ئيمه له و شه وانده دا مه وداى نيوان ژيان و مهرگمان
 نه ده بينى. هيژى بينينيشمان بۆ يه كديى تا ده هات كه متر
 ده بووه.

ئيدى شه وه كان بۆ ئيمه نه وه كو ته نيا په يامى رۆحه
 تاريك كراوه كان بوون، بگره دريژترين ساته كانى ئه شكه نجه و
 كورترين ريگا كانى مهرگ بوون!

من ئاگام لهوه نهبوو كه له بلندگۆكهوه ناوميان
خویندبووه. يهكی له زیندانییهكان دواى ئهوهى زۆر به پهله
رایته كاندم، به نارهبه تییهوه پیمی وت:
- سهران، له ئیدارهوه تۆیان بانگ كرد!

شیوهى قسه كردنى ئه و زیندانییه، ترسیكى زۆرى بۆم
هیئا. دهستیكى رهش له چاوه بى تۆقره كانییهوه دهچوو،
دهستىك دروست له میژیى به دواى رۆحى مندا بگهپى، به نیو
هه ناومدا رۆچوو. گویم له قرته و كهرتبونی شتىك بو، لهوه
دهچوو ده ماریك له ده ماره كانی رۆحى ترس تییه لنگه پراوى مندا
پسابى. من نازانم بۆچی رووخسارى ئه و زیندانییه له بهر چاومدا
زۆر به خیرایى دهگۆرا و جارى وا هه بوو له هه موو شتىك
دهچوو ته نیا له مرۆف نه بى. من ده بوایه باوه ر به قسه كهى
بكه م و به پهله ش برۆمه ئیداره. لهوى عادته و ابو ئه گه ر له
بلندگۆكهوه ناوت بخوینرا بایه وه و كه میك دوا كه وتبای ئه وه دوو
پاسه وان دههاتن و پهلكی شیان ده كردى. كه هه لسامه سه رپى و
ویستم ههنگاو هه لینم، وا هاته بهرچاوم، به نیو قۆرتیكى گه وره
و عاسیدا تى ده په رم، قۆرته كه ده یه ردمه وه سه ر گۆرستانىك
سه رى دیار نه بوو. من ناچار بووم ههنگاوه كانم به پيش خۆم بدهم
و بۆ هه رچییهك بى له به رده مى ئیداره ئاماده بم. هیشتا

نەگەشتبومە بەر دەرگای ھۆلەكە، جارێكى ديكە نام
 بانگكرايەو، بەلام ئەوجارە مەبەستى داواكردنەكەشيان
 راگەياندا. ئاورپېكم لەو ھاورپېيە دايمەو، كە پېش كەمېك لە
 خەودا بە پەلە رايته كاندم، بە چاوتېمگەياندا كە ويدەچى چوونە
 دەرەوهم جيى مەترسى نەبى. من ھەقمبوو لەو رۆژانەدا لە
 ھەموو شتېك بترسم، تۆ ئەگەر بە بەر چاوى خۆتەو بە لېشاو
 زىندانىيەكان بەرەو دەرەوھى زىندان راپېچ بكەن، بىر لەچى
 دەكەيتەو؟ ئايا دەتوانى بۆ لەحزەيەكيش بىر لە جوانى و
 خوشىيەكانى نىو زەينتدا بكەيتەو؟ ھەر كەس شەوانە
 گوڤىيەستى ھاوار و گوللەبارانكردنى زىندانىيى و كوشتنى خەو و
 خەونەكان و خوڤىندنەو و سړينەوھى ناوہ بانگكراوہكان بى، بۆ
 ساتىكيش ئۆقرە لە گيانيدا دەمىنى؟ من ئەگەرچى لەو
 بانگكردنە تىنگەيشتەم كە بۆ ديتنى خزم و كەسە نىزيكەكانى
 زىندانىيان بوو، بەلام ترس و تۆقېن ھىشتا بە جەستەمەوہ
 دياربوون. من لەبەرئەوھى چەند جارېكى ديكەش ئەو
 چاوپېكەوتنەنام بىنيبوو، يەكسەر خۆم خزاندە ئەو شوڤىنەى، كە
 لەويدا زىندانىيەكان كۆدەبوونەو و بە كۆمەل دەچوونە ژوروى
 چاوپېكەوتنەكان، كەچى سەير ئەوہ بوو، كە نۆبەتى من ھات و
 ويستم بۆ ژورورەكە سەرکەوم، كارمەندەكە رىي لىگرتەم و داواى

نامى كىرد. منىش ناوى خۆمم پىوت، چەند جارىك لە كاغەزەكەى نىو دەستى رامما، بەسەرسورمانەوە دىقەتى لە من و ناوەكان گرت. من لەو تىگەيشتم كە بەئەگەرى ھەرە زۆر نام لەلىستەكەدا نىيە و تازە ھەر دەبى بچمە ئىدارە و خۆمىيان پى بناسىنم. جارىكى دىكە ترس ھەلمەتى بۆ گىانم ھىنا و بەرچاومى تارىك كىرد. بۆ ماوہىەك لە شوين خۆم وەستام. نەمدەتوانى بىر لەھىچ شتىك بكەمەوہ، ئاخىر بانگكردن لە ئىدارەوہ ماناى زۆرى ھەبوو، خراپترىنيان، راپىچدان بوو بەرەو مەرگ، بەلام ئەو شىمانەيە بۆ من زۆر دووربوو. لەگەل ئەوئەشدا زۆرجار بىرم لەوہ دەكردەوہ كە لەوانەبى بىانەوى كەسانى وەك منىش لەكۆل خۆيان بكەنەوہ. بۆ نا؟! چ بەرەستىك ھەبوو وابكا من نەكوژن؟ ھىچ! بۆچى ئەوانەى دواى شەرەكانى ئىسلام ئاباد، لە زىندانەكانەوہ برانە دەرەوہ، كەسىان گەرانەوہ؟ نەخىر! چما كەسىان حوكمى لەداردانىيان لەلايەن دادگەوہ بۆ دەرچووبوو؟ نەخىر! لەوانەى دەمناسىن، ھىشتا ھىندىكىان ھەر بەگومان گىرابوون. تىياندا ھەبوو شىت بوو، ئەى خودايە! خۆ ئەو شىتەى پەلكىشى ھۆلەكەمان كرابوو، نەيدەھىشت كەسمان بە ئاسوودەبى بخەوين، دالغە و خەيال مانباتەوہ، لەگەل يەكدى بدويين. ئەو شىتە ھەر لە فىشەكە شىت دەچوو، وەك گوللە

بهلامانه وه تیده په پری، جاروبار خوئی لار ده کرده وه و نیوه
 پیچه په کی ده کرد، تا هیژی له ده مدا ده بوو هاواریکی لی
 درده چوو. که سمان له و هاوارانه تی نه ده گه یشتین. من وا ده هاته
 بهرچاوم رهنگیی که سیك له دهر و نیوا هه بی و بهر ده وام راوی
 بنی و نه شکه نجه ی بدا. من له وه تی نه ده گه یشتیم بزچی نه و
 شیتیه یان له گه ل نیمه دانا بوو؟ نه گه رچی له نیو زیندان وا
 بلا و ببوو ه که (حه سنی سنه یی) شیت نییه، نه وه نمایشی
 شیتیتی ده کا! به لام من با وهرم به و قسانه نه بوو، زور جار
 به نه یینی دیقه تم ده دایی، نه و نه ک هه ر شیتیتیکی ئاسایی نه بوو،
 بگره نه گه ر زور توور هت بکر دایه ده ستیشی ده وه شاندا و پر
 به ده میشی هاواری ده کرد:

- ده یوس، ده یوس!

نیمه تا نه و روژهی له گه لماندا بوو هه ر پیمان ده وت
 (حه سنی سنه یی)، به لام کار به ده ستانی زیندان ناویان بو
 (حه سنی ده یوس) گوزی بوو. تو ببینه بهرچاوت حه سنیك له و
 گه ره لاوژییه ی مه رگدا ون بگری، بو ده بی منیش بیر له مردن
 نه که مه وه؟ تو وهره و به چاوی خو ت ببینه، که من ده چمه
 بهر ده می ئیداره، بزانه چو ن ساتوسه و دایم له گه لدا ده کن، چیم
 پی ده لئین، بو کویم ده بن. که چوومه بهر په نجه ره ی ئیداره ی

زیندان زهلامیك كه نه گهر بتانیپویایه سی ههندهی من ده بوو،
سیمایه کی پر لوغز و تژی پرسپاری هه بوو، كه لیتم پرسپی:
- من ناوم سه رانه.. ئیوه بانگتان کردبووم.. فهرمون ئه وه
هاتووم.

یه کسه ره له کاغه زه که ی بهرده می وردبووه، بی ئه وه ی هیچ
قسه یه كه بکا، شتیکی له سه ره پارچه کاغه زیك نووسی و دای
به من، له سه ره خو ش وتی:

- بی ره دا پرۆ و ئه م نامه یه بده ئه و پۆلیسه!

من به راستی نه مده توانی به ری کویپیکی بیر له هیچ
شتیك بکه مه وه، ئاخ ره ئه و شیوه بانگ کرده بو لی کۆلینه وه ش
نه بوو. من شاره زای هه موو جو ره بانگ کردنیك ببوم، که چی
ئه و جاره سه رم لی دهر نه چوو. تازه ده بوایه هه ره بچم. که له
پۆلیسه که نیزیك بوومه وه، نامه که م دایه ده ست. خیرا بۆم
هه ئسایه وه و منی وه پیش خو ی دا. ویستم به پۆلیسه که بلیم
(بو کوی ده مبه ن؟) که چی له وه ده چوو ئه و ئاماده بی گو یگر تنی
نه بی. سه یر ئه وه بوو له چهن د ده رگایه که وه ده ره چووین. له
شوینیک رایگرتم و راده ستی به که سیکی چه کداری کردم. من
وه ک مه ریکی گیژم لی هاتبوو چاره ری رووداوی له ناکاو و
چه قوی ده ستی قه ساییکم ده کرد. ئه وه ی زوری ش جیگای

سەرسورماني من بو، منيان برده نيو باخچه يهك و لهوئ
 وهستاندميان. لهپر تهوهي پيشبينيم نه ده كرد و قهتيش بېرم لئ
 نه كردبووه، بينيم. سهرهتا له شوين خومدا تاسام، وام
 ههستكرد خهونيكي خوش و پر تهليسم ده بينم، ئاي خودايه
 (سروه) چي دهكا لييره؟! ئەم ديمه نه ههر له خهون دهكا. من
 سهرهتا له شوين خومدا وهستام و سهرساميي هه موو گيامي
 داگرت، كه چي له چاوي نه ودا گهرموگورپي و پيشوازي زورم
 بيني! (تهو) چاوه رپي تهوه بوو كه زور به گهرميبه وه به خيرهاتني
 بكه، به لام نازانم بو نه متواني. (تهو) به خياريي بوم هاته پيش
 و خهريك بوو باوهشم تيوه رييني، كه چي من له ترسي كارمەند
 و پوليسه كاني تهوي هيجم نه كرد، ته نيا بزه يه كي شيريني پر
 مانام بو فرئ دا، ته وپيش تۆقه يكي گهرمي له گه ل كردم و
 په نجه كاني گوشي. پيم سه يربوو كه به ته نيا بو ديتني من تهو
 هه موو ريگايه ي پر ببوو. من ده مزاني لهو شوينا نه دا ده بي زور
 به پاريزه وه قسه كانم بكه، چونكه چاوه دييري ده كرام. ته وپيش
 ههر زوو له وه تيگه يشت. من كه ليم پرسى (چونه به ته نيا
 هاتووي؟) له سه رخو و به زه رده خه نه يه كي ناسكه وه وتي:
 - ئە گەر هەر كه سيكتم له گه ل بووايه نەم دەتواني بتبينم!

زهرفيكي دايه دهستم، داواي ليكردم له داوييدا
بيكهموه. (ئەو) هەموو شتيكي بەچاو و جەستە پي دەگوتم،
ديتني ئەو له زيندانيكي دووره ولات و ئاوا ترسناك، سڤينهوهي
ديمهنهكاني زيندان و زهمهنيك له ئازارهكان بوو. له
بيدهنگييهكي كورتي نيوانماندا وتم:

- چۆن نهترساي بييته ئيره؟

خيڤا رووي گەش و چاوه بزپوهكاني نيشاندام و وتي:

- له بهرئەوهي تو ئازابوويت!

من هيچ قسهيهكي ديكهم پي نهكرا، چونكه هەموو شتيك
به ديتني ئەو و قسهكاني ئەو، گۆرانيان بهسەردا هات. هەستم
به هيڤزيكي بي سنوور ده كرد. له وه دهچوو بتوانم ديوارهكاني
زيندانيان پي بروخيڤم! ئەگەرچي ئەو ديداره مان زۆر كورت بوو،
به لآم دوور و دريڤزيهكي زۆري به زهمهني ناخم به خشي. ئەو
ديداره بو من واتاي جاران له شهو و رۆژهكان دامالي. من بهر
له وهي زيندانيي بكريم (ئەو)م زۆر جار ده بيني، چەند جاريك
له نيو باخچهي ماله كەيان پي كەوه دانيشتووين. باسمان له زۆر
شت كردوو، ته نيا له خو شه ويستي نه بي!

داواي چاره كه سه عاتيك (ئەو) وهك چۆن به ته نيا هاتبوو،
هه روا به ته نياش رويشته وه. بو ئاخريڤن جار له بهر ده رگاكه، بهر

له وهی دوا ههنگاوی چوونه دهره وه بهاوی، ناوړیکی پر له
 خندهی دایه وه و به په نجه باریکه کانی خواحافیزی لیکردم. له
 چاوه کانیدا خۆم بینی. ههستم کرد له نیو باوهشی ئەودام و
 منی له گهڼ خۆیدا برد. ئەویش له ئامیزی مندا مایه وه و
 له گهڼ خۆمدا بردمه نیو هۆلی زیندانه که. هەر به ریگاوه
 زه رفه کهم هه لپچرپی و نامه کهیم دهرهینا. به شه و قه وه لیکم
 کرده وه. به دواوی نووسینی کدا گه رام. ته نیا په پوله یه کی
 وشکبوی راسته قینه م بینی، که به لیواری کاغه زه که وه
 چه سپیترابوو. له تهنیشتیشیه وه وینه ی به په له ی مؤمیک
 کیشرابوو. ئەو نامه یه بۆ منی زیندانی له ساتیکی وادا
 جوانترین دیاری و پر مانترین په یام بوو، ئاخر منیک که له ویدا
 ته نیا شاهیدی به ره و مهرگ راپیچدانی خه لکانیک بووم و
 تۆزقالتیک باوه رم به ئازاد بووم نه مابووبی، له پر که سیکی واش
 سهردانم بکا و کوشیک هیوا و خوشه ویستی له گهڼ خۆیدا بینی،
 چۆن خوینیکی گهش و نوی به نیو له شمدنا گه ری و دهرگایه که له
 ئومید و هیوا به روومدا ناکریتته وه؟ به لام ئەوه ی بۆ من جیگای
 پرسیار و تیپرامان بوو، ئەو ئەوین و سه ره پژییه بوو، که چۆن وا
 به کتوپری سه ری هه لدا؟ من بۆ جاریکیش بیرم له و نه کرد بۆ وه،
 ئە ی چی بوو وای لیکرد منی خوش بوی؟

تازه له نامه که دا، من ببومه شه و مؤمهی که بهردهوام دهسوتام و دهتوامه وه. شهوش وه که پهپوله بهدوای نوری شهوینی مندا دهخولایه وه. شهی خویه چۆن بکارم ره که قووله کانی شهوینی (تارا) له دهرووندا هه لکیشم و نه مامی تازهی خۆشه ویستی بروینم؟ تارا شه گهرچی به چهند مانگی که بهر له وهی بگیریم، بۆ دوا جار شاخه کانی جیهیشت و ملی ههندهرانی گرتنه بهر، به لّام شه له وجودی مندا بهردهوام ئاماده بی هه بوو. زۆریشم هه ولدا، شه سه فهره یه که جاره کییه نه کا، که چی سوودی نه بوو، بهرۆیشتنی تارا، ههستم ده کرد واتایه که بۆ مانه وهم له ویدا نه مابۆه، به لّام هیچ چاره نیکم نه بوو، ده بوایه کیوه کان چۆل نه که یین و چاره پری په رجوه کانی ژیان بین، (تارا) له ونبووندا منی به ته وای بی ئومید و سه رگهردانی رۆحی کرد، به خه یال به دوویدا رامده کرد و ده چومه شه ولاته نه دیوهی شهوی لی بوو، تارا تا شه رۆژه شه که گیرام، هیچ هه والینکم لی نه بیست، راستیه که ی نه مده زانی له کو بی شه سه رزه مینه گیرسا وه ته وه، وه که شنه بایه کی بۆن خۆش هاتوو و رۆیشت، وه که بانگی مژده ی هه والینکی چاره پروان نه کرا بوو، هه موو شه رۆژ و سالانه ی پیکه وه بووین، ههر له خه ونیکی دوورد ریژ ده چوو، رۆیشتنه له ناکا وه که ی (تارا)

دروست له پرفاندن و په لکیشکردنی ټو زیندانیانہی ده کرد، که
 بؤ دواچار به چاو خواحافیزیان لیّ ده کردن. ټه گهر تارا له په نای
 کیوه کان بمابایه وه، سه فہری زیندان هہرچه ندیش
 دوورودریژبووايه، نه ده بووه خه میکی گه وره، وهک چوڼ
 عه لپره زا، (دنیا)ی ده هیئنايه نیو زیندان و په رژیئیکي له عیشق
 به دهوری خویدا چیّ ده کرد و به دور له چاوه بزپوه کانی
 پاسه وانانی زیندان، نازاره کانی رۆژگاری به خه یالّه کانی عیشق
 راده مالی، منیش له گهلّ (تارا) ټاوا ده بووم، به لآم سه فہری ټه و،
 ته نیا یاده وه ریبه کانی به بیر ده هیئنامه وه، خه یالّه کانم ته نیا ټه و
 چرکه ساتانه بوون، که له رابردوودا له گهلّ تارا به سهرم بردبوون.
 عه لپره زا هہم رابردوی هہ بوو، هہم داهاتوو، ټه و له سه فہری
 جهسته و رۆحدا له گهلّ (دنیا) دانہ پرا بوو، بؤیه ساته کانی
 دوارژیشی ده چنییه وه.. (سروه) بؤ من له ساته وه ختیکی وادا،
 ټه گهرچی هیچ رابردویه کیشم له گهلّیدا نه بوو، نیسته و
 داهاتوی بؤ خوئی زه وتکرد! بزه پر مه حبهت و چاوه
 په پوله ټاساکانی، به رده وامی ټه و ټه وینه بوو، که له تارا وه
 دستي پیگرد. ټه و به دهم پیّ نه وتم (خوشم ده ویتت)، به لآم
 به جهسته، له وهش زیاتری وت. (ټه و) ټه گهر زور بیری له من
 نه کرد بیته وه. ټه و مؤمہی نه ده خسته سهر کاغہز و، ټه و

په پوله یه له نیو نامه که گیر نه ده کرد و به تهنیاش نه وه هموو ریگایه ی نه ده برې بؤ بینینی من، نه ی خودایه نه وه چوڼ بوو روویدا؟ سهردانه له ناکاوه که ی نه وه، له ژوانیکی عیشق ده چوو، که زه مهنیکی زوری پی چووبی و بهرنامه ی بؤ دانرابیته وه.. هاتنی نه وه تهنیا یه ک واتای هه بوو و بهس، نه ویش گه پرنیک بوو، به دوا ی عیشقیکی مسوگه ر..

نه وه نامه یه له وه تهنیا یه بکوژهدا، تژیی کردم له بیر کردنه وه و خه یال، پری کردم له تروسکایی نه قینیک، که بی توقره بی و ترس و دوو دللی له روو خسارمدا نه ده هیشت، ئیدی هه ستم به وه زه مهنه ی جاران نه ده کرد، که بهرده وام نازاری ده دام و بسووه به شیک له هه موو بیر کردنه وه کاتم. نه وه کاته ش که بؤ دوا یین جار بردمیان بؤ ژووری لیکولینه وه و پییان وتم:

- نه گه ر شیعتراف بکه ی، ئیسته نازادت ده که یین.

منیش وه که نه وه ی زیندان به ویستگه یه کی کاتیی بزائم و نازاد بوونیشم کاریکی ناسان نه بی، له سه رخو بزده یه کم کردو وتم:

- تازه من لیږه راهاتووم.

لیکولنه ر، به خیرایی و هه لچوونه وه وتی:

- نه گه ر (۱۰) سال حوکم بدری؟!

یه کراست وتم:

- بۆ، خۆ من هيچ تاوانىڭم نە كىردۈۋە؟!
لېككۆلەر ۋەك ئەۋەي كورسىيەكەي ژېرى، ئازارى بدا،
دەمودەست ھەئسايەۋە ۋەسەرما نەراندى:

- خۆت دەبىنىتەۋە!

دوای دوو رۆژ لە بەسەرچوونى زەبرى پىر چىژى ژووانى
دەلدارىم لەگەل (سروە)، جارىكى دىكە گويم لەناوى خۆم بوو،
كە لە بلندگۆكەۋە، بانگيان كىردم:

- سەران قادىرى. خىرا بگەرە ژوورى ئىدارە!

من لەو دوو رۆژەدا، لە كەسىكى سەرخۆش ۋە مەستبوو
دەچووم، كارىگەرى تىشكى چاۋە پىر خومارەكانى (سروە)
ھەموو دىۋارەكانى زىندانى لەبەر چاوم رامالىبوو، من ھەر
بەجەستە لەنىو زىندان مابووم، كە لەگەل زىندانىيەكانىش
قسەم دەكرد، زۆر جار خۆشم نەمدەزانى چى دەلېم ۋە باس لەچى
دەكەم.

ئەوان لە نەينىي ئەو رووداۋە لەناكاۋە تى نەدەگەشتن،
ھەقىيان بوو ئەگەر بەجۆرىكى دىكە بىر بگەنەۋە. تىياندا
ھەبوو، تەۋاۋ لەۋە ئەرخابىن بوو، كە من بەقۇناخى شىتتوبوندا
تىدەپەرم، من ئامادە نەبووم باس لە هيچ شتىك بگەم، ترسم
لەۋە بوو، نەۋەكو كىشەم بۆ بىتە پىش ۋە گالتەشم پى بگەن، كە

له بلندگۆكهوه گویم له ناوی خۆم بوو، یه كه مجارم بوو، شهونده نه زۆر بترسم، ههر له راجه نینه كه مه وه بۆم دهركهوت، كه شه و بانگ كردنه هه والێكی ناخۆشی به داودهیه، په شوکاوایی به رادهیهك به جهسته مه وه دیار بوو. هه موو شهوانه ی ده ورو بهرم ههستیان پێكرد. شه و پارووه نانهش كه له ناو ده مدا بوو، نه مده توانی قووتی بدهم، گه رووم توانای هه لگوشینی نه ما بوو، ههر له خۆمه وه بیرم بۆ لای شتی خراب ده چوو. به هه رحال خیرا خۆم گه یانده ئیداره، سه رم له په نجه ره چکۆله كه برده ژووره وه، خۆم به و كه سه ناساند، كه چاوه رپیی منی ده کرد، بیستبووم شه و كه سه یه کی بوو، له زیندانیه ته به کاره کان. ههر كه له په نجه ره كه وه منی بینی وهك شه وه ی می شو له یهك نا ره حه تی کردبێ، به توندی کاغه زیکی له به رده مم دانا و، به سه ر لێوه کانیه وه وتی:

- وه لایمی شه م پرسیارانه بده ره وه؟! -

ویستم له هۆکاری شه و داویه پیرسم، به لام کابرا ریی لێگرتم و جارێکی دیکه لێوه کانی لێکترازانده وتی:

- خیرا که!

که سه رپێکی کاغه زه که م کرد، سه رم له و هه موو پرسیارانه سوورما، له هه ندیکیان ههر تی نه گه یه شتم، راسته هه موو شه و

ماوهیه‌ی که له زیندان بووم توانیبووم به باشی خۆم فیّری
فارسی بکه‌م، به‌لام قه‌ت له‌لای لیپرسراوانی زیندان وام نیشان
نه‌ده‌دا، که فارسی ده‌زانم، بۆیه رووم له کابرا کرد و
به‌فارسییه‌کی تیکشکاو تیمگه‌یاند، که من فارسی نازانم و
کوردم! ئه‌ویش بی ئه‌وه‌ی شتی‌ک بلی یه‌کسه‌ر له‌وی ونبوو،
هی‌نده‌ی نه‌برد، که سی‌کی له‌گه‌ل خۆی هی‌نا، له سه‌روسیمایه‌وه
دیاربوو ئه‌ویش هه‌ر زیندانی بوو، سلاویکی ساردی لی‌مکرد و
کاغه‌زه‌که‌ی به‌رده‌می هه‌لگرت و یه‌که یه‌که پرسیاره‌کانی بۆ
ده‌کردمه‌وه کوردی. له یه‌که‌م پرسیاردا وتی:

- ئه‌گه‌ر نازاد بکریی بۆ کوی ده‌چیت؟!

موچرکی‌ک به‌له‌شدا هه‌لگه‌را، خه‌ریک بوو له‌خۆشیاندا
زمانم تیکبئالی؟

- ده‌چمه‌وه ولاتی خۆم!

وه‌رگیپ پرسیا‌ری ده‌کرد و وه‌لامه‌کانمی له‌ته‌نیش
پرسیاره‌که ده‌نوسییه‌وه، کابرای چوارشانه‌ی تۆبه‌کار، له یه‌کی
له به‌رسقه‌کانم تووره‌ بوو، رووی له وه‌رگیپه‌که کرد و وتی:

— کۆماری ئیسلامی قه‌بوڵه یان نا؟ ئا، یان نه‌؟!

منیش له‌سه‌رخۆ وتم:

— بۆ ئیپه‌ یان بۆ ئیمه‌؟

وهرگيڙ وهك من، سهري له پرسياره که دهرنده چوو،
دياربوو له دواییدا کابرای تۆبه کار تیی گه یاند، که مهبه سستی
ههردوو ولاته، پرسياریکی زۆر ئالۆز و قورس بوو، به لām توانیم
بایی نه وهنده و لām بده مه وه، که نه وان به هه نديک گومانه وه
رازی بکه م و بلیم:

- لیږه، خۆتان نهو نيزامه تان هه لېڙاردوه، بۆ ئیمه ش نه وه
ئاساییه، ته گهر خه لکی ولاته که م هه لېڙتیرن!

که پرسيار و وه لāmه کان ته و او بوون، په نجه مۆريان پيهه لگرم،
دواتر پارچه کاغه زيکی دیکه يان پیدام و داوايان لیکردم
بچمه وه هۆلی زیندان و شتومه که کانم بینمه دهره وه. هه ر که
دهرگای هۆله که م کرده وه و یه که م هه نگاوم بۆ ژوره وه هه لينا،
کۆمه لیک سه روچاوی لیک نيزیک و دهست و په نجه لیک گريدراوم
بینی، دياربوو هه موویان له چاوه روانی نه وه دا بوون، هه والیکی
منیان دهست بکه وی، به بی نه وه ی ده مان لیکبترازی به
نامازه کانی چاو و برۆ گومانه کانی خۆمانان بۆ یه کدی
دهربری، من که لويه له کانم به نیگه رانیسه کی زۆر و به په له
کۆده کرده وه، من له و ساتانه له هیه شتیک نه راخین نه بووم،
نه مده زانی سه فهری نه مجاره يان بۆ کوپیه، ده گوازیمه وه یاخۆ
ئازاد ده کریم؟ هه موو نه وانیه له ده و روبه رم بوون نقوومی نیو

حەپەسان و نیگەرانی بوون، بەبێ دەنگی خواحافیزیم لە
 هەمووان کرد، هەر که چوومەوێ لای ئیدارە، پۆلیسیک هاتە
 پیشم و رینونیی کردم که چی بکەم. سەرەتا تەق تەق لە
 دەرگایەکم دا، که چوومە ژوورەوێ کەسیکی مەدەنیم بینی لە
 پشت میژیکەوێ دانیشتبوو، که سەیری منی کرد، هەستمکرد
 بۆنیکی قورس و خەست بە بن لووتما تیپەری، هەر ئەو بۆنە
 دەچوو، که بە مردوو دادەکری، بۆ ساتیکی کەم خۆم بە
 مردویی هاتە بەرچاو، تەزوویکی ترسناک گیانی داگرت،
 هەستمکرد لە هەموو شتیک دا برام، که چاوم هەلینا، هەمان
 ئەو کەسە بەسەر سەرمەوێ وەستابوو، که لە پشت میژەکەوێ
 دانیشتبوو، کابراکە بزەیهکی بۆم کرد و بە چاویش
 سەرسوورمانی خۆی لە تیکچوونی لەناکاوێ تەندروستیم نیشان
 دا، بەبێ بایەخەوێ وتی:

- لە خۆشیاندا تیکچووی؟! -

چەند دەرگایەکی نیو زیندانە کەم بە گومانەوێ دەبری و
 لەچەند شوینیکیشدا بە رقبەوێ سەیریان دەکردم، ترس و
 نیگەرانی بەرۆکی گرتبووم، لەنیو هەموو ئەو هەموو
 دەموچاوانەوێ دەمینین، تەنیا کەسیک بە گومانەوێ بای بای
 لیکردم. من نەمدەزانی بۆچی ئەو هەموو ژوورەم پێ دەکەن،

هه قه مبو له ناخه وه به ترسم، ترس گه يشته بووه بينه قاقام
 به جوانی به رپیی خۆم نه ده بينی، به راستی باوه رپم به ته واوی
 له ده ست دابوو، ترس به دامینی جهسته مه وه هه لده گه را و
 جارو بار ده گه يشته بينه قاقام، ته واو ره شیبینی ده کردم، من له و
 ده مانه دا که سیکی په لکیشکراو بووم، له و ژوور ده یان برده مه شه و
 ژوور، شه و که سانه ی پرو به پرویان ده بوومه وه، به ئاره زووی
 خۆیان، سه روسیمای چه ز و ناحه زی ره نگا وره نگیان نیشان
 ده دام، هه بوو بزیه کی بو ده کردم، هه شبوو، به نیگایه ک دنیای
 له بهر چاوم تاریک و رهش ده کرد. من که به راره وه که ی به رده می
 ژووره کاندرا په تده بووم، هه ستم ده کرد به نیو خه رهن دیکی قول و
 عاسیدا تی ده په رپم، خه رهن دیک که له هه ردوو لاره خه لکانیکی
 چه هره ترش و چاومۆن ریزیان به سته بی. منی نامۆ، بی
 ده سه لات، به نیو شه و چه شاماته دا هه نگاوم هه لدینا، ئاریشه ی
 من شه وه بوو نه ده مزانی دهرم دینن، نه ده مزانی چیم لی ده که ن،
 هه قم بوو بیر له ئیعدا مکردنیش بکه مه وه، شه و راره وه ی پیندا
 ده رۆیشتم و شه و چر و چه هرانه ی ده مدیتن و هه شه تناک بوون
 و هه شه تناک! فه زایه کی و هه شه تناکیان پیک هی نابوو، چه ند
 جاریک به راست و ره وان گویم له ناوی خۆم بوو، که له ده می
 که سیکه وه ده مبیست، شه و که سه وجودی نه بوو له نیوانماندا، من

ھەر ئەۋەندەم دەزانی، كە دەبوايە لە ھەنگاۋھەلئىناندا بەردەوام
 بىم. لەو ئانوساتەدا نەمدەتوانى بىر لە ھىچ شتتەك بگەمەو،
 تەنيا ئەو نەبى، لە نىگاي ھەموو ئەوانەى دەكەوتنە
 بەرانبەرم، رۆبۆتتاسا بىلبىلەى چاويان دەجورلاندىو، كە
 بەتەنىشتىيانەو تى دەپەرىم، بە عاستەم پەنجەى خواحافىزيان بۆ
 بەرز دەكردمەو و بەھىۋاشىش لىۋيان لىك دەترازاند، وشەيەك
 لە دەميانەو دەردەچوو، بەلام لىيان تى نەدەگەيشتم، كە
 گەيشتمە نىزىك دەرگايەكى بەرزى زىندان، لەوى ۋەستاندىمان،
 يەكى لە پۆلىسەكان بەھىمنى قۆلى گرتم و بردمىيە ژوروتىك.
 ئەو كەسەى لە بنەبانى ژورەكە دانىشتىبوو جلو بەرگىكى
 مەدەنى لەبەردابوو، خىرا بۆم ھەلسايەو و بەخىرھاتنى كردم،
 دەستى بۆم درىژكرد و ئەو فايلىەى كە بە دەستمەو بوو، لىمى
 ۋەرگرت و خستىيە سەر مېزەكە. بزەيەك رووخسارى داگرت و
 داۋاي لىكردم لەسەر كورسىيەك دابنىشم. كابرا ھەر بەپىۋە
 سەرىپكى فايلىەكەمى كرد، داچار بەكەمىك گومانەو دىقەتى
 دامى و ەك بەدۋاي وشەيەكدا بگەرى، چەند جارىك فايلىەكەى
 ھەلگىپ و ۋەرگىپ كرد. شەپۆلى لە گومان و ترس جارىكى
 دىكە ھىرشى بۆم ھىنايەو، ھەستم دەكرد ھەموو گىانم دەرزى
 ئاژن دەكا، ئەو كورسىيەى لەسەرى رۆنىشتىبووم تا دەھات

تەسكۆت و تەسكۆت دەبۆدە، كابرە ھەستى بە نارەھەتى و نىگەرانى من كۆرد. لەپشت مېزەكە سووراپەو و لىم نىزىك كەوتەو. منىش وەك ئەوئى كەسىك ھەلمسىننەتەو، ھەستامە سەرىپ، ئەو دەستىكى خستەسەر شام و بەھىمنى و دەم بە پەلارەو پىمى وت:

— جەھنەم پى دەزانی؟! —

وېستم بەرسقى بدەمەو، لى نەمتوانى ، كابرە بانگى پۆلىسىكى كۆرد و پستەپستىكى لەگەل كۆرد ... دەمووچاوى ھەردووکیانم بەجۆرىك ھاتە بەرچا، كە پېرن لە نەخشەو پیلانى ترسناك. من گومانم لە ھەموو شتىك دەكۆرد، ئەگەر چى لەبەردەم بەكەم و ئاخىرین دەرگای زىندانەكەش وەستابوم ، بەلام كى دەیزانى چارەم چى بۆ نوسراو؟ لەنیوان نازادى و مەرگدا، عاسى ببوم ، ترسى گەرەم ئەوئەبو لەپشتى دەرگاكوە ئۆتۆمبىلىكى سەربازى وەستابى ، كە ئەوئەش بۆخۆى گومانەكەمیان قولت و ترسناكتر دەكۆردەو.. بۆماوئەك لەنیو ترس نىگەرانىدا مابوومەو .كەسىك ئامازەبەكى بۆ سەربازى بەر دەم دەرگاكوە كۆرد .. دەنگىك لەدەرگاكوە ھات .. بەر ئەوئى دوا ھەنگاوەكانم روو و دەرگاكوە ھەلپىنم، كابرەى مەدەنى جارپىكى دىكە بانگى كۆردمەو ژوورى و ئەو پارەبەى

که له کاتی خویدا، واته بهر له سال و نیویک له کاتی گرتنمدا
 لییان وهرگرتبووم، پیمی دایه وه و کاغه زیکیشی له بهر ده موم
 دانا و داوای لیکردم نیمزایه کی له سهر بکه م. ته و کاته ی دهستم
 دایه قه له مه که ی سهر میزی کابرا، زانیم دهرگای دهره وه ی
 زیندان به ته وای کرایه وه . توانیم پشت دهرگا مه زنه که ی
 زیندان ببینم، هه لمه تی به گوری شه پوله کانی با و لار بونه وه ی
 قه د و بالای داره کانی ته و بهر جاده که ی به ران بهر زیندان که و تنه
 بهرچاوم، شنه بایه که هر له زمانی دل دانه وه ی که سیک ده چوو،
 که زوویر کرابی، به سهر جهسته مدا تیپه ری. بله ز نیمزایه که م
 کرد و له ژورره که هاتمه دهره وه. له بهر دهرگا گه وره که موریکیان
 له دهستی چه پم دا و پییان وتم:

— ناگاداری ته م مؤره به.. رهش نه بیته وه، تا له

تیعدامکردنه که ته و او ده بیت !

له کاتی گوتنی وشه ی (تیعدامکردن) بزه یه که به سهر روویدا
 هات .. من به سه رسامی وه ستابووم ،چاوه ریی دوا بریارم ده کرد
 . جهسته م له ته خته یه کی چه قیوی نیو زه وی ده چوو. سه ربازی
 بهر دهرگا لیم هاته پیش وله سه رخو دهستی گرتم و به هیمنی
 پیمی وت:

— برۆ... خودا حافیزت بی !

چەند چركەيەكى پېچوو خۆم لە پشتى ديوارى ئاسىنىنى
زىندانەكە بىنىيەو، سەيرىكى خۆمم كرد، لەو دەچوو ئەو
كات باوهرم كردبى، كە من لە دەرەوئى زىندانم...!!!!

* * *

دواى سنورورىپىن و ھەلدانەوئى تەلدەرەكان راگواستىنمان بۆ
شويىنىكى نادىار، زۆرى خاياند، پىگە ھەمووى كەند و لەندبوو،
ئىمە لە پشتى ئۆتۆمبىلە سەربازىيەكە ئاخىرابوو، دۇنيا بۆ
ئىمە تارىكىستان بوو...! ئەو كاتەش ئىمەيان لە ئۆتۆمبىلە
سەربازىيەكە ھىتايە خواری، جارىكى دىكە توندتر و قايمتر
چاويان بەستىنەو...من نەمدەزانى لە كویم و ئەو شويىنەى
ئۆتۆمبىلەكەى لى وەستابوو كوئى ئەو ولاتە بوو...ويستم
دەنگ ھەلپرم و ناوى خىزانەكەم بەيىنم، بۆ ئەوئى ئەگەر
لەگەلماندا بى، بزانى منىش لىيەو نىزىكم، كەچى خىرا
كەسىك پرى داىە دەستم و بەدووى خۆيدا بردم، ھەستم دەكرد
بەشويىنىكدا دەپۆم، ھەر لە دۆلىنىكى داخراو، ياخود خەرەندىكى
ترسناك دەچى، من بەناو تارىكىستاندا دەپۆيشتم، وەختىك گويم
لە دەنگىك بوو، ئەو كەسەى دەستى گرتبوو، وەلامى
دەنگەكەى داىەو، ھىندەى نەبرد، وەستىنرام، وەستانىكى پرى
لە نىگەرانى و ھەپەسان بوو، ھەستم كرد ھەر لەو شويىنەى

وهستا بووم، ده رگایه کی ئاسن کرایه وه. دواتر ده ستیک ئه و
په رۆیه ی سه ر چاومی لابر د، سه ره تا هیچ شتی کم نه بی نی،
که سی ک دوو جار شان ی راته کاند و شتی کی گوت، هیچی لی ئی
نه گه ی شتم، به لام ده مزانی مه بهستی ئه وه بوو بچمه ئه و ژووره ی
که له به رانه بریدا وهستا بووم، ژووره که هه ر له ئه شکه وتی کی
ناری ک ده چوو، له نی وه پراستیدا قه ره وی لئه یه کی کۆنی لی دانرا بوو،
که چوارچی وه که ی ژه ن گاوی و بالیف و به تانییه که ی سه ری پر
په له خوین بوو، له سه ره وه ی بنمیچی ژووره که ته نیا کونی کی
بچوو کی هه بوو، من له دیمه نه پیس و وه حشه تناکه ی ئه و
زیندانه تاکه که سییه راده مام، له نا کاو گرمه یه ک هات و
ده رگا که یان له سه ر داخستم و له نیو تاریکی دا نغووم بووم!